

Abbildung des seligen Leonard von Porto
Maurizio Apostolischen Missionär, Fran-
ziscaner Reformirten Ordens

K R A T K O
P O P I S A N J E

shivlenja svelizhaniga

Ozheta Leonarda

od

PORTO MAURITIO,

Apostolskiga Missionarja Ordna S. Fran-
ziska ojsrifiha dershanja Klostra S.
Bonaventura v' Rimu;

Vseto is Rimskih apostolskih pism, Katere so
stunjene, kader je pravda tekla, de ja sa sve-
lizhaniga sposnan bil; inu v' lashkim jesiki
natisnit dano od Ozheta Josef Maria di Malle-
rano miniha sgoraj imenuvaniga Klostra,
inu pomagavza per tim sa svelizha-
niga sposnanji.

Is lashkiga v' Krainsko

prestavleno od eniga mashnika Franziskanke
Provinzie na Krainkim, v' leti 1798.

Natisneno v' Lublavi per Kleinmajerju.

4 2952

222178

222178

IN = 030000005

111119

Shivljenje svelizhaniga

Ozhėta Leonarda

od

Porto Maurizio.

I.

Rojstvo, inu sadershanje noter do pokliza v' duhovni Klosterški stan.

Porto Maurizio morški brod pod oblastjo mesta *Genove* v' fhkofi *Albenga* je Kraj rojstva svelizhaniga ozhėta Leonarda. Rojen 20. dan Grudna v' leti 1676. Starishi njegovi so bili *Dominik Casanuova*, inu *Anna Maria Benza*, oba purgarškiga stanu. Per Kersti so ga imenovali *Paul Hieronymus*. Obà imena sta pomenila, kaj on enkrat bode, kader doraste. Ime Apostelna svetiga Pavla je bilo posebno en frezheu pomenik zhudniga apostolstva, h' katerimu ga je Bog odlozhil, s' darmi previdil; inu katero je on prezhudno

dopolnil; Kakor bomo is tuga popisanja dalaj sposnali.

Njega ozhe Dominik je zhes morje kupzhoval, tedej je bil vezokrat dolgo zhasa is domu. Sato je mladenzha fkerbi svojiga stariga ozheta zhes pustil; starimu ozhetu je bilo ime Joannes Paul, perleten, inu brumen mosh. Kader je mati vmerla, je stari ded imel edino vesele svojiga maliga nuka varvat, kateri je fizer bil she otrok, pa ne otrozhji; temuzh v' dobre rezhi samishlen, brumen, inu k' boshji flushbi nagnen. Ni drugot vesela ifkal, kakor v' Zirkve pogostö hoditi, tam klezhat, v' Boga samaknen biti, inu molit, de so se nad njim vfi zhudili. Tudi je rad majhene oltarje doma narejal, kakor bi povsot shelel, al zirkvo imeti, al v' Zirkvi biti: K' tim delu je druge otroke vabil, jih moliti, inu zhednost lubiti uzhil; kako imajo Mater Boshjo zhasiti opominal, inu njo profiti, de ona fkus svojo mogozhno besedo per Bogu njim sprofi, de bi dar svoje nedolshnosti ne omadeshan perhranili. Vezokrat je pelal otroke dve mile dalezh od Porto Maurizio v' eno zirkvo Matere Boshje *Madonna de Piani* imeuovano, bos naprej fhel pred nedolshno tovarfhio, inu rekkel, de imajo sebi persadeti na to visho Boshjo jeso tolashiti, katera se fkns pogostne potrcse slasti v' Neapolskim kralesivi strashno iskasuje.

Pervi sazhetik apostolskih del se je nad na-

fhim

fhim Pavlam Hieronymam na posebno visho ozhital. Kaderkol je bil namrezh mej tovarshmi, s' katerimi je v' fholo hodil; je en vishi kraj poiskal, jih vuzhil, inu fkrivnosti nafhe svete vgre raskladal. Ne le otrozi, ampak tudi odrasheni so ga svešto poslušhali, se sazhudili nad gorezho ferzhnostjo, s' katero je pridigval; sodili, de bode s' zhasam en imeniten osnaniviz Boshje besede postal. Tako je shivel Pavl Hieronymus v' svoji ozhetni deshelii Porto Maurizio noter do dvanajstiga leta; po tem ga je Boshja Previdnost drugam namenila, ker bi se sa apostolskiga flushabnika isvuzhil.

V' Rimi je prebival njegov striz Augustin Casanova. Ta je vezhkrat od svojiga nuka hvale vredne rezhi flifhal, fklene tedej njega k' febi vsesti; pove svojimu bratu Dominiku, de shelí mladenzha per febi imeti; ta mu pervoli, vedoZH, de brat je pameten, moder, inu brumen; inu de sin bo per njemu dobro hranen. Obà sta prav sadela; kader ga namrezh Augustin v' Rimi pred svojimi ozhmi vidi, sagleda, de je vse res, kar je bilo dobri-ga od mladenzha flifhat; satorej si vse persadene, de je bil dobro podvuzhen, mu sbere pametniga uzhenika sa latinški jesik, inu brumniga spovednika sa njegovo vest. Pavl Hieronimus mladenzh dobre glave je priden v' nauki, inu sraven bogabojezhiga sadershan-

ja brez vse hinavšine, tako, da sta uzhenik inu spovednik posebno veselo nad njim imeła.

V' dveh letih se je latinsko naužil; potle je striz otel, da se ima v' rimskim Kollegii tudi na druge uzhenosti podati. Ta Kollegium, ali sbiralšhe študentov, je vishal duhovni Ozhe *Tolomej*, en savol uzhenosti inu brumniga sadershanja tako slovezh mosh, da je s' zhasam sa Kardinala povishan bil. Pod nape-lanjam takiga mojstra je mladenzh Casanova v' lepeh umnostah, inu v' sgovornosti posebno gori jemal. Sgovornost je imel, she perrojeno, tedej je bilo lahko, njega k' opravili eniga apostolskiga pridigarja isuzhiti, h' katerimu je bil od Boga isvolen. Dosti drugih mladenzhov je bilo v' Kollegii, mnogiteriga nagnenja ne vsi brumno gorisrejeni, temuzh nekateri flabo sadershni; vender se ni puštil od nobeniga sa-pelat, ali od zhednosti inu od brumnosti odteg-niti, ker je dobro vedel, da strah boshji je sazhetik vse modrosti. Tukej je pet let študi-ral; sadershal se pak tako, da eden njegovih tovaršhov (kir je potlej mafhnik postal, inu she dalej shivel, kakor on) od njega sprizhu-je, rekozh: „Pavl Hieronymus, potlej s' ime-nam Ozhe Leonard, je po gostim prejemal svete Sakramente v' duhovneh hifhah, inu v' zirkvah, ker se sbiralifha ob prasniki imajo; per takih brumneh drushbah, inu v' moji hi-fhi sva se na take dneve vezhkrat sofhla, ka-

der ni bila fhola kjer je vselej al od Boga , al od fholfkiga nauka govoril. On je bil brunmen , ponishen , h' boshji fhlushbi nagnen , priden , k' vfakim dęli dobrovolen. V' petih letih , kar sva si bila prav perjasna , nisim nad njim sagledal ne ene besede , djanja , ali dęla , katero bi se moglo greh imęnuvati.“

Tudi striz Augustin je sposnal , de brunnost mladiga Casanova ni nize fhkode teręela med tolkaj vfake forte sadershanja mladęzhni , kate- tere je sa tovarshe na visoki fholi imęl. Na vfako narmajnsi besędo je popolnima pokor- fhino fkasal , vselej k' boshji flushbi nagnen , slasti pa je bilo njega ferze gorezhe v' lubęsni pruti Marii Divizi. Per vezherji si je vselej od jedi pertergal , ali jo zelò venfpustil , de je zhas dobil , svojim domazhim med vezherjo kej od shivlenja svetnikov naprej nesti , poseb- no taistih , katerih god se je ta dan obhajal. V' zhasi je tako dolgo govoril , de so vsi od- jedli , se ni nobene jedi dotaknil , inu de mu je striz rekel : „jenaj she enkrat vfakivezher pridigovat ; jej , smo sadoosti flishali , si bomo she persadęli po Svetnikov isgledi shivęti.“

Posebne sheę je imel Hieronimus svoje shiv- lenje po svetnikov stopinah ravnati , inu tako shivit , kakor so svetniki shivęli : satorej se je v' sedemnaistim leti pustil sapifati v' duhovno sberalishe ozhęta *Caravita*. Zel Rim ve , kaj je to sberalishe vęrnim pomagalo , ker tu-

kaj so se narlepšhi zhednosti, inu naršvetejšhi dela dopernafhale. Naprej postavleni tiga sberalishha so sdajzi sagledali, kako nagnen inu perpraven je bil Pavl Hieronimus, kerfhankke dufhe k' svetošti napelovat; tedej je bil taistim perdrushen, kateri se dvanajst apostelni imenujejo, de bi on, kakor so Apostelni, ludstvo uzhil, inu tam ludi vkup sberal, kjer se beseda boshja osnanuje. Sraven tih apostolskih opravil si je persadjal, sadershanje svojih poslufhavzov popravit, inu pobolshat; slasti pa sam sebe posvetiti; satorej si je terdno naprej usel (potem, k' je premislil, kako je svct poln saderg inu nevarnosti) v' klosterfki stan stopiti, v' katerim se narbol na tanko evangelfka popolnimošt ishe dosežhi.

II.

Sheli svet sapustiti; inu stopi v' Klosh-ter, deslih mu silno branio.

Kader je sklenil svet sapustiti, oberne svoje ferze popolnima k' Bogu, de bi sprosil sponanje, v' kaj sa en Orden je poklizan. Gręk' Ozhetu Grifonelli ordna svetiga Filippa Neria, ga profi, de bi ga vishal, pokliz njegov poskusil, inu pomagal, boshjo volo v' snajdenji tiga opravila sponat, na katerem je tolkaj leshezhe. Pred tim ozhetam Grifonelli

se Pavl Hieronimus v' Kamri S. Filippa Neria od zeliga shivljenja spove, per kateri spovedi je posebno grevanje, inu nagnenje k' ojstrimu inu spokornimu shivljenju v' ferzi pogmerat obzbutil, kakor je vezhkrat na svoie stare leta sam povedal. Ozhe Grifonelli sposna njega posebno nagnenje, inu shlahrne zhednosti; ga poterdi v' naprejevsetji, svet sapustiti; vender ga ozhe popred pokusiti skus to, de ga je v' perloshnosti postavil, kjer je bil sanizhovan, inu safinehvan. En dan mu vkashe po shtazunah v' Rimi bukve ifkat, inu kupit, v' katerih bi se pravlovze ali fabule Aesopa, Bertolda, inu Bertoldina vkup natifnene snajdele. Mladenzh je vedel, de takeh bukve ni najti, inu je sastopil. kam rezh kashe; vender je tekal vesel po vseh shtazunah, ker so bukve naprodaj; vsi so se mu smejali, inu norza is njega delali, on pa je vse rad prestal, kir je ponishanje, inu dolitarenje sa lubo imel. Vesel zhes to saframvanje pride nasaj k' ozhetu Grifonelli, mu pove, de je bukve povfod ifkal, pa neker najdel; zhe pa sapove, jih ozhe she enkrat bol pridno ifkati. „Ne! Ne!“ pravi Grifonelli, ni treba, sej sim dobro vedel, de si tako neumen, de eno tako majheno rezh nebofh nafhel. To ponishanje, s' katerim ga je ozhe Grifonelli pokusit otel, je ponovilo v' mladenzhu dopadajenje nad dolitarenjam. Je tedej pridno spokorne dela dopernafhal,

shal, inu Boga prošil, de bi mu svojo voljo saštopiti dal, v' kaj sa en Orden se ima podati. En dan ga frezhata dva zlo revno oblezhena klosterfka duhovna, s' brumnim sadershanjam gređozha, de se mu je sđelo, kakor je sam sposnal, de sta dva angela od nebes. Ni vedel sdajzi, kakiga ordna sta; gređ tedej sa njima, jeh vidi v' kloster, S. Bonaventura sopra la polveriera iti; inu se podà noti v' zirkuv taistiga Klostra. Ravno so minihi per fklepi duhovneh molitov bili, inu tednar je sapel besede: *Preoberni nas, Bog! nash isvelizhar!* To flishiozh je zhutil Pavl Hieronimus svoje serze, kakor bi bilo prebodeno, zhutil novo rasvitlenje, inu nagnenje v' ta ojstri orden štopiti; fklenil, tukej sebi pozhi valishe iskati. Vse to gređe povedat svojimu špodveniku, kateri ga je poterdil v' ti dobri misli, de to je boshji pokliz. Pavl Hieronymus se ni pomishlal, slovo od svęta vsęti, inu se v' sbrani orden podati. Vender je mogel she došti fkušhne prestati, pređen je naprejšetje dopolnil.

Augustin njega štriz je branil, inu pregovarjal, kako bode ozhe shalosten, inu nevolen, kateri mu ga je isrozhil, ne; de bi ga sa vselej sgubil, temuzh de bi v' Porto Maurizio nasaj peršhel s' vfemi uzhenostni previden, katerih se domà nauzhiti nibilo perloshnosti. Pavl Hieronymus vezh nebeskiga, kakor po-

semelfkiga ozhėta lubiozh , je striza inu ozhėta vedel pregovoriti , de fo mu pervolili.

Tudi fo bili nekateri eniga drugiga ordna minihi , kateri fo vedeli , kako je mladenzh imel imeniten v' apostolskim opravili postati ; ti fo persadevali , njega s' filo pregovorit , de naj nikar v' serafinski , temuzh v' njih orden rajshi stopi. Na vse shlaht visho fo mu pergovarjali , ponujali , obetali ; mu vest delali , de bo v' en orden stopil , ker hode sam sebe , inu svoje dobre lastnosti sakopal ; ker nebode smel boshjo besedo osnanovati ; tedaj bode le sam sa se , ne pa tudi sa druge ludi shivel. Ker pregovarjanje ni pomagalo , ga je otel eden s' sanizhvanjam tiga famotniga Klostra ostrafhit , inu od naprejssetja premakniti , rekozh : *Ker si nedash nizh dopovedat , pojdi , inu pusti se v' Klostri S. Bonaventura preblézhi , ker nebosh sa dushe , temuzh sa ohravt na verti skerb imel. Na te nespametne besede odgovori mladenzh : Shelim le samo voljo boshjo dopolniti ; vesel bom ohravt sadil , zhe mi le Bog da , tam kuto oblézhi , kamer zhutim , de sim poklizan.*

III.

Nastop v' Orden, inu sadershanje notri do shegnanja sa mashnika.

Bres samude inu serzhno hití Pavl Hieronimus oblazhilo svetiga Franziska prejeti drugi dan mesza Kosaperfka v' leti 1697, kir mu je bilo dano ime *Leonard*. Spokorni ozhe Bernardin di Calenzana, inn zhes pol leta duha polni Ozhe Kristin da Oneglia ita bila njegova mojstra v' noviziati. Gredozi v' to duhovno sholo je bil eden inu dvajset let star, inu she v' ti mladosti je seboj pernesel taisto ojsstroit, na katero je bil sunaj Klostra vaju, inu katere je sdrushil s' novizam nalo-shenmi navadami. Isgled njega v' brumnosti gorezhnih mojstrov ga je she bol k' zhednostam nagnanjal: Kdo bode popisal njegovo brumnost v' noviziati? ker mojstri inu tovarshi so she vmerli, kateri so bili takrat na prizho. V' starosti je blagorval leto svojiga noviziata sdihujozh: o presrezhno leto! — Kakor bi sa nizh ne shtel, de je 56 let v' kloshtri enak enimu drevesu sraven tekozhe vode rafel, she she-lí takeh zhednost biti, katere je novinz is sveta v' hifho boshjo komej presfajen obilno skasoval.

Po enim leti noviziata je hitil sebe Bogu zhes dati skus en vezhni dar stanovitneh klosh-terfkeh oblub. Njegovi duhovni visharji po-

vedô, de so nad njim ozhitno vidili, inu sastopili, de mu je bilo narbol per ferzi, na tanko dershat regulzo, postave zeliga Ordna, inu posebne novade svojiga domazhiga Klofstra, inu de taiste nikol ni prelomil.

Potle je sazhel vishi fhole fhtuderat, ker je dosti brihtnosti inu uma pokasal. Ker ga je fhtuderanje nasaj dershalo od poprej navadne popolnimosti v' duhu, si je vef zhas v' fhtir dele rasdelil, ene ure so bile sa fhtuderanje, druge stanovitne sa branje sveteh buk, druge sa molitvo, inu fhe druge sa vse dalaj potrebne opravila. Nikol ni odstopil od tigaręda; na tanko ispolnil vse nar majnsi delshnosti vezhkrat svojim tovarham rekozh: nizh ni sa majhino dershati, kar sna al dopast, al ne dopasti pred boshjimi ozhmi.

Serze mu je goręlo od shelâ blishnimu k'svelizhanji pomagati, al to ni bilo mogoze fluriti, dokler je fhtuderat. Je tedej faj med tovarhim otel bit apostel; kar ga je tulikaj vezh vefelilo, ker je vidil, de oni njegove nauke shelno gorivsamejo. Inu kako je bil njih apostel? — On ih je napelal, de so se eden pred drugim mudili snajditi visho, kako bi se hitrisi k' popolnosti perfhlo; ih je napelal, de je vfaki posebej eno zhednost skus teden dopolnoval, se zhes njo sprashuval, od nje govoril, kako se ona dobî, sgubi, al kaj je premagati, de se dofeshe; inu ker zhlovek is

slabosti pogostim pada, so se pogovorili, eden drugiga klezhe profiti, de bi sledni svojiga tovarsha opomnil, kakor hitro bi videl, de je kej pregręflil. Tako je Leonard svojimu gorezhimu nagnenju sa isvelizhanje blisnuiga proftor delal, katero je vedno v' negovim ferzi tlelo, ker she ni smel ven na ozhitno iti, inu svoj glas kakor trobenta povsdigniti. Isaias 58. p. 1. v. Ni pak le s' besedo uzhil, temuzh tudi s' djanjam, inu dobrim isgleđam; sledni teden je eno pefębno zhednost na tanko dopolnoval; tovarshi pa so tolikaj pridnishi bili, kolikor je on vesele imel, de so drugi sa njim pruti klosterfki popolnimofti hiteli.

Od tiga se je narvezhkrat modruval, kako bi nevernim pomagat bilo, kako ih k' veri preobernit, terpeti, inu sa Kristusa krl preli-
ti. Si je sam naprej postavlal v' mislah, kakor bi bil med nevernimi, de ih napeluje k'veri svetiga Evangelia, de je vjet, v' jezho vtaknen, k' smerti obfojen, inu de kri preli-
va; je mislil, kako bi se sadershal inu molil, ako bi se mu kej takiga permerilo. S'tem mislami na martirstvo je vedne shele v' sebi unemal, de bi rad perloshnast nashel, martro sa volo vere preterpeti. Kader je fhkof Tur-
non kateri je s' zhasam Kardinal postal, imel it v' Kitaj, je iskal tovarshe, inu nash Leonard je per ti prizhi profil, de bi s' nim shel.

Mu je bilo pervoleno, al je vender en saderfhik v' meř perfhel, de mu ni bilo perpu-fheno, kar mu je veliko shalofť delalo, de mu je perloshnost vfhla, savolo Kristufa kaj terpeti. Serzhni mladenezh je tedej ifkal fe-bi eno drugo pot odpreti, de bi fovrashnike svetiga Evangelia preobrazhal. Je profil, de bi poslan bil pridigovat v' dolino Lucerna, se je perporozhal, de bi Kardinal Kolloredo k'tim pofhilanji pomagal; al Bog je dal v' ufta ti-ga Kardinala, de mu je odgovoril: ni boshja vola, de bi med neverne hodil, temuzh lafh-ka deshela ima biti kraj njegoviga pridigo-vanja. Obilni fad, kateriga je Leonard fkus 44 let na Lafhkim dopernefel, fkashe, de je Bog fkus Kardinala Kolloredo govoril. Zhes nekej meřzov je bil Leonard sa mafhnika she-gnan; v' tim ftani je sposnal, de mu je tre-ba fhe na eno bol popolnima visho shiveti. Kaj sa eno zhisto dufho se je trudil imeti? K' Altarji je perstopal, kakor bi na goro Kal-varia hodil nebefhkimu ozhetu povsigvat jag-ne na Krishi saklano. Slędno jutro je fhal k' fpovedi, de je sam sebe pokufil, kakor pravi S. Pavl 1. Kor. 11. 28. inu de je vre-dno vshival telo inn Kri Jefusa Kristufa. Do-polnil je vifoke fhole, inu ker je bil sbrifa-niga uma, fo ga sa uzhenika Naturfke Mo-drofti, postavili. Shtuderanje, ojstro shivlen-je, inu njega flabo telo se mu naredile, de je

sbo-

sbolel, obleshal, kri ven metati sazhel, inu postal, kakor ena mertvafhka podoba. Osdravila niso otle pomagat, so fklenili, ga v drugi luft poslati, inu so mislili, de mu bode narbol sturilo, ako grede v' deshelo, ker je rojen bil.

IV.

Je poslan v' rojstno deshelo; inu kaj je tam delal.

Pruden je shel v' Porto Maurizio ozhino deshelo, so ga poslali v' Neapel, ker so menili osdravilzi, Neapolski luft bode sajn narbolshi. Al tam je she vezhkrat kri pluval; tedej je hitro bil prestavljen v' Valle Corsa en popolnima sdrav kraj; tudi tukaj mu ni bilo bolshi. Vifhi ga vsamejo nasaj v' Rim, fku fhajo vse pomozhi, inn ker nizm nepomaga, sadnizm poshlejo na fku fhno v' Porto Maurizio. Tukaj je imel na zhudno visho osdravljen biti, kar se je tako sgodilo.

Tudi doma ni nizm k' mozhi perfhel, temuzh krivunmetanje je sraven vseh persadetih osdravil smirej ostalo, inu on zhedalej flabifhi perhajal. Leonard se tedej oberne k' Materi Boshji, katero je vselej sa pomozhnizo imel; jo profi sa sdravje, inu oblubi, de ozhe velzhaf shivlenja dopernosti v' Missionih inu preo-
ber-

bernenji gręshneh dush. Komej profi, je per tim hipi osdravil, tako, de je terden ostal skus zęlih 44 let, akolih je ojstro shivel, po gerdeh potah vędno hodil, pridigoval, uzhil, inu se silno trudil. Zęl svet je otel na enkrat obhoditi, ga k' pokori oberniti; al njemu je bilo v' rojstni desheli obstat, inu tukaj je sazheł svoje shele sa blishniga svelizhanje gafiti. On je mislil, de premishlovanje terplenja Jesufoviga dushe narbol k' pokori omezhi, satorej si je persadjal v' dosti krajih gori postaviti svete premishlovanja Krishove Poti; opominal ludstvo ga obiskuvat; ob nedęlih, na katerere je to sveto premishlovanje navadno bilo, je on ludęm tako k' ferzi govoril, de sledni poslushavez je sdajzi gręh zhertiti, inu krishovo pot obiskovati sazheł, kakor eno pomozh, katera od pregrehe nasaj dershi,

Shkof v' męsti Albeaga Juri Spinola je vidil goręzhe nagnenje Leonardovo, inu dar boshji svete refnize ludęm naprej nesti, mu je perpustil po zęli shkofi hodit, inu ludi k' sveto sti vabiti. To je bilo prav sa Leonarda, ker je samogel svojo oblubo dopolnit, inu Evangeliske opravila ispelat. Sazhne tekati po blishneh dolinah, priduguvati Evangelii, de so se povsod omezili, inu jokali zhes svojo hudobio. Napove miffion v' kraji Artallo, inu potlej v' eni drugi zerkvi zhudodęlne Matere Boshje de Piani; oba kraja sta dve lashke mile

dalezh od Porto Maurizio, vendar je zhes nozh domù hodil k' ozhetam franziskauarjam Observantam, sjutrej pa spet vun bos k' nogam, kakor tudi zel zhas shivlenja noter do sthir inu shest desetiga leta svoje starosti, inu do predsadniga svojiga shivlenja, v katerim leti mu je Papesh Benedict XIV. sapovedal, de more podplate nositi.

Vse je teklo, njega poslusnat, usi so se zhudili, kako je serzhno pregrehe ludem naprej metal, gresnike ojstro svaril, sastopno uzhil, moder v' pogovarjih bil, na posebno visho serza mezhil, inu k' pokori pervabil. Enkrat poklizan pridigovat v' kraj Caramagna flisli, de imajo tam navado, se po pridigi skup sberati, plefat, shenske inu moshki na eno pohujshlivo visho, inu prasnik k' nezlasti obrazhati. To je nashiga Missiouarja tako v' serze speklo, de je vsel bridko martro po pridigi v' roke, shel s' dvema, katera sta pershgane svezbe nesla, v' kraj tiga plefa. Kakor ga sagledajo godzi, ih ta neprevidena rezh prestrafhi, de sazhnejo beshati; on ih opomina, de nej pozhakajo. Pozhakali, flishio tako apostolsko pridigo super plef, de se je to pohujshlivo sbiralishe per ti prizhi v' en isgled prave pokore prevernilo; tako veliko je bilo nih grevanje, jok, inu je she vezhi postajalo, kader se je ena roka bridke martre is shebla isnela, med tem, kir je Missio-

nar njo v' rokah nosil, inu jo med pridigo fantarkje obrazhal. Ta rezh se je fizer sama ua febi perkluzhila, vunder jo je Bog obernil k' velikimu pridu tuga ludstva; sakaj missionar je dobil perloshnost, fhe bol zhes plef govovriti. On je rekel, de plefanje inu prasnikov nepofvezhenje naravnost v' pekel pele, inu de je morebit krishan isvelizhar otel fkusi to snamine dati, de je perpravlen ih s' gromam pobiti, ako od svoje hudizhove navade ne jena-jo. S' enim glasam profio sa odpufhanje, oblubio pobolfhanje, inu sanaprej svojo oblubo na tanko dershe.

V.

*Is Porto Maurizio pride v' Fiorenzo.
Veliki Vajvod ga naprosi, Missione
po Toscani imeti.*

Dopolnivshi dva sdej imenovana missiona gre na mission v' Ortovero inu Rezzo, v' obeh krajah sapusti en spomin, de so ga shiteli sa eniga zhloveka od Boga postavleniga v' nashih dnevih, kater ima, kakor nekidej Jeremias, mej ludstvam deshel Italianfkeh isruvat hudobne navade, de ima poderat, raskropiti, inu pokonzhat pregreho, sidati vesho boshjo, saditi v' ferzih greshnikov brumnost, inu sadobiti nasledovavze Krishaniga Odreshe-

nika, Jerem. I. 10. Sgorej imenovan škof v' Albengi ga je namenil, de bode na jesen po zeli njega škofi pridigoval, al poklizanimu od visih je bilo treba v' Fiorenzo iti, inu sazheto delo drugej obilnishi inu s' vezhim trudam naprej gnati. Kosimus Tretji Toskaniski veliki vajvod profi inu dobi od S. O. Papesha Klemena XI., de je smel goripostavljen biti v' Fiorenzi en tak oster kloster, kakorshen je v' Rimi per S. Bonaventuri. Shtirji brumni mafhniki so is Rimfke pufhave poslani goripostavit eno tako pufhavo v' Fiorenzi, med timi je bil Leonard. Tim je dal brumni Vajvod Kosimus kloster S. Franziska al Monte, ker bi pufhavo naredil. Leonardu je bilo isrozheno narediti postave sa to novo pufhavo po isgladi, kakorshna je Rimfka. Al, kakor se v' boshjih rezheh rado perkluzhi, je imel dosti supergovorjenja od ludi v' Fiorenzi prestati, ker so bili na poprejshne minihe navajeni, kateri so popred v' tim klostri prebivali, inu so sdej novim prebivalzam prostor sturiti mogli; satoraj so ludje nevolni bili, inu nove sanizhovali. De je ta nevola sginila, je bilo dosti, de so Leonarda pridigovati flishali samo pervikrat, kader je s' ludmi obiskal krishovo pot, katera ima stazione postavlene po zesti od mesta pruti klostri al Monte. Hitro se je ime Leonarda glasilo po Fiorenzi; zhastili so ga knetishki, mestni, gospoda, inu

Prinzefine, katere so tudi pertekle, njega poslušat, inu vidile, da je on mosh imenitneh zhednost, inu goręzheh besedi.

Ena silno huda navada je bila, de so od veliko let posestvo imeli nekateri, dershati ofhtarie, inu pojedine ob zęsti pruti klostri al Monte na petike meřza fushza, katere petke so tukej narejeno krishovo Pot obiskovali. Ako je is ene strane dusham dosti pomagalo Leonarda pridigovanje, je od druge strane ta navada rasujsdanje redila. Leonarda je to shalilo, on se je pertoshil per velikim Vajvodi, inu sprosil, de se tamkaj niso smęle taiste dneve pod velikim sapadenjam imęti ofhtarie, inu piazhe.

Vajvod vesel duhovniga prida, kateriga so pridige Leonardove per njega podloshnih sturile, je otel de je sdej v' eni sdej v' drugi meřtni zęrkvi, zhasi po tri dni, zhasi po ofem dni porędama mission imel, de se je ludstvo bol pokorilo, inu boshjo pravizo tolashilo, katera je blishne Kraje po Toscani s' kugo tepla. Vajvodovi dvor hodiozh k' tem pridigam je bil prizha, kako so ludje skup vręli, se grevali, jokali, sadershanje preobrazhali; inu, ker je frezhno jęnala kuga, so ga per dvori sa sahvalo poslali na en majhen mission ob Boshizhnih dnevih v' kraj all' Impruneta tri mile dalezh od meřta Fiorenza. Od tod je shal glas sunaj Toscane, povsod okol je

Leonardovo ime slovelo, inu ljudstva shelenje njega nauk slisati, tedej so tudi od unajnih krajov pertekli tako obilno, de sastopni ljudje so ih shteli na sto tavshent dush. Al to shteni vse. Kar je narbol zhudno, je, de so gavi raslozhno per pridigi sastopili, de si je lih neisrezhena mnoshiza bila; inu se zhudili, de tudi eno lafhko milo delezh prozh stojezhi ga slisali, kakor bi bliso stali; al vemo is boshje besede, de govorjenju eniga apostolski-ga zhloveka Bog da glas, glas velike mozhi.

Vidiozh veliki Vajvod Kosinus duhovni dobizhik, kateriga je Leonard v' Fiorenzi delal, je upanje imel, de bo tudi drugej dusham pomagat, kamer pojde Evangelii osnanovat; je tedej otel brumni Vajvod, de naj zela Toscana gorezhe lubesni Leonardove deleshna postane, inu je ponudil, de ozhe sam preskerbeti, kar bo njemu inu njega tovarham sa shivesh treba. Missionar je rad gori vsel povele sa missione; al sa shivesh inu preskerbjenje na shivoti se je lepo sahvalil, inu odgovoril s' evangelfko prostostjo: Menim, de Bog je shtebogatishi gospodar, kakor nih Kraljeva visokost. „*Jes bom na Boga mislil, inu njegovo delo naprej gnal, Bog pa bode skerbet sa moje potrebe; ozhem od tiga shiveti, kar bodo ljudje radovolno dali*“ Vajvod je te besede sa en dober uk sposnal, vunder je povele naprej poslal,

hal, de se ima sa letę apostolske duhovne dobro skerbeti. Per vsim tim pishe eden ofkerbnikov is mesta Pitigliano, ker je Leonard mission sazhel, rekozh: „*Imam vero. de sam Bog ga per shivlenji ohrani skus eno posebno svojo pomozh, ker ni mogozhe shiv ostatici per tolikaj truda inu oistri pokori ob sami naturski mozhi.*“ Ti lepi perzhętki so obętali zhedalej vezh sadja pernesti, kakor bomo nadalej vidili v' popisani njege apostolskih del.

VI.

On svoli eno samotio v' Pushavi per sveti Marii dell' Incontro. Hodi okoli po missionih, zhudno preoberenje velikih greshnikov.

Narbol per ferzi mu je bilo vterdit inu stanovitno narediti pushavo per S. Franzisku al Monte, kakor se skashe is tega, kaj si je persadel, de jo je gori perpravel. Misli tedaj, kako bi se pomagalo, de bi bratje tiga klostra od stopine do stopine zhedalej naprej shli v' zhednostah; misli, pravim, eno samotio narediti, v' katero bi se od zhasa do zhasa sdej eden sdej drugi po samim podal, de bi se tam s' popolnima molzhanjam, vedno molitvo, otrim odlozhenjam od svęta bol per-

pra-

pravil k' doli tarenji samiga sebe, inu k' trudi sa blishniga isvelizhanje. De bi svoje brate lashifhi k' ti samoti pergovoril, je slednimu perporozhal rekozh : „nash serafinski ozhe je od Isvelizharja nauk vsel, kateri je v' zhafih od hrupa prozh beshal, inu se na stran v' samoto na hribe inu gore podajal, inu spet nasaj k' mnoshizam hodil, de bi nas uzhil, de narvifhi popolnimost obstoji v' lepim premenenji delovniga shivlenja s' premislajozhim.“ Satorrej je Leonard ifkal perloshen kraj sa eno tako pefebno samoto. Eden mu ponudi pufhavo na hribi poldrugo uro dalezh od mesta Fiorenza per Materi Boshji dell' Incontro, kateri kraj je posvetil svelizhani Gerardus eden pervih bratov tretjiga ordna S. Franziska; tuga je fhel Leonard ogladat, inu ferze mu je od vesela poskakovalo, kader je videl, de je pravi po njegovi misli.

Sdajzi profi sa perpushenje visih, naredi postave sa samotno shiviozhe, Visi inu jeh poterdio, inu s' pomozhjo eniga brumniga Gospoda v' Fiorenzi sazhne sidati samotio. Ofem majbineh hifhiz sa pufhavnike; fhtiri sa unajne perhajalze pod streho jemati, inu sa Visi, kader bi perfhli pogladat. Une ofem so fhiroke pet rimskih pedi tuu dolge po ofem, visoke po devet; tako de se dofeshe od sida do sida s' istegnenmi rokami, inu do stropa, kir je bil is samiga terstja naloshen; vse ne
obraj-

obrajhano inu nepobečeno, vrata pa komej dve pedi široke inu šest visoke; ena vkrađena svetloba je bila noter skus eno lino, kolikor je sadoſti, de ſe more vganiti al je dan al nozh. Zelo ſidanje je podobno ból enimu pokopalſhu mertvih, kakor luknam sa ſhive. Jed od ſamih ſeliſh inu ſozhive, inu poſtela na terdeh dilah ſo napelovale, de bi ſnal kdo vſe ſkup derſhati sa jezho obfojenih hudodelnikov.

To je bila Leonardova narlubifhi puſhava, kamer ga je Bog pogosto klizal, de mu je k' ſerzi govoril. Oſeas 2. 14. Po dopolnenih miſſionih je ſlednikrat v' to ſamoto perbeſhal, de je ſam ſebi miſſion delal, kakor je imel navado rezhi. Pa ravno tukej ſe je njegov gorezh duh ſhe bol vnemal, de je zhedalaj mogožhnifhi miſſione ludem narejal; tukej je njega zhednoſt delala viſhi gori ſtopanje v' ſerzi. Psalm. 83. Prizha tiga ſo njegove naprej vſetiga, ſturjene v' ti ſamoti leta 1717, inu derſhane ſkusi zelih 34 let, to je do leta 1751, v' katerim je ſhivljenje ſklenil. Te naprej vſetja, kakor svet isgled Leonardoveh sveteh zhednoſt, bodemo ſpiſane dali bravzam konez popisovanja tiga ſhivljenja.

Kaderkol je ſhel is te ſamote, ſe mu je ſnal nov gorezh duh, nova mozh, katero je v' nji dobival. Uſe ſhkofie po zeli Toſcani je obtekel, ne po dnevi ne po nozhi nikol

truden dushe hudizhu odteti inu jeh Jesusu
dobiti; tako, de pishe od njega en vreden
Shkof: „Kar mene sadene, rezhem, de bosh-
ja mozh skus njega premaguje; meni se nemo-
gozhe sdi, de bi bres posebne pomozhi boshje
en zhlovek tulikaj sturiti mogel.“ *Shkof S.
Miniata 26. Kimoviza 1714.* Inu en dru-
gi brumen fajnashter per S. Rochi v' Pistoji
15. roshnizveta 1715 pishe: „Samo tisti se
niso k' pokori preobernili, kateri ga niso po-
slufhat perfhli“ ob tim zhafi pa jih je po
petnajst po dvajset tavshent njega poslufhat
skup perteklo. Per pridigah je sploh glas bil
en glas praviga grevanja, glas, de je od pri-
dige prenehovati mogel, inu ludi s' profhno
potolashiti, de naj odjenajo med pridigo sa
boshjo milost vpiti. Visi Shkof mesta Pisa
Frosini imenovan, je po eni pridigi od sodbe
katero je v' svoji shkofii poslufhal, rekel, de
nikol ni videl takiga joka, inu se mu je sde-
lo, kakor bi videl dolino Josafat v' tisti do-
lini, ker je Leonard pridigoval. Enkrat po-
flan na mission v' permorsko mesto Livorno,
ga pridejo poslufhat stitideset shenskeh flabi-
ga sadershanja, pridejo vezh savolo sialov ka-
kor savolo poslufhanja boshje besede; te so
bile pohujshanje zeliga mesta inu hudizhova
nastava mnogem dusham. Komaj flishio go-
rezho svarjenje nih gerde pregrehe, she po-
zhneio na ves glas vpiti, sa odpufhanje per
Bogu inu per ludeh.

Mestó Livorno vidiozh ob pusti priditi Missionarja je posabilo na pleš, komēdie, inu fne-me. Nar lepšhi komēdia je bila viditi shtir-deset kurb v' enim hipi preobernene, inu v' samotno hišho fkus Missionarja odlozhene, de so loshi pokoro delale, inu stanovitno preobernenje fkasale; she včzhi rasgled je bil, jeh sagledat, de so hodile k' pridigam poshtene, s' lepim sadershanjam, objokane, flabo obležhene, inu v' plajšhi, kir jeh je od glave do nog sagrinal. One so pridigovale s' svojim spokornim dershanjam milost boshjo, inu mestni ludje so se s' njemi vred jokali, inu dobrih del teh spokorniz deleshni postati sheleli. Prevezh bi bilo, popifati vse Missione, zhudne preobernenja med grešhnimi, nih forto inu shtevilo po zeli Toscani. Prav je djaltaiti, kir je rekel, de Leonard je en missionar, kateri tolikaj le fkus posebno pomozh boshjo dela. Kar se je v' mesti Ascoli sgodilo, previsha, de to je reš.

Leonard je shel po terdim leđi dvajset lasthkeh mil dalezh, si je ranil inu rastergal noge po ojstrim leđi, nekej nohtov je doli padlo, pride v' Ascoli ves rasdelan, ranjen, s' kervavmi nogami; slab, de je ves okol letel. Gorezhi missionar je sa svoj pozhitik osnanil she tisti vezher mission, inu je tako serzhno pridigoval, de so vsi rekli: to je od Boga poslan zhlovek, zhes kateriga je Bog rasil svo-

svojiga Duha. Isai. 44. 3. Sa reš je bilo spodobno tak sklep od njega narediti, ker med pridigo, katero je od lubesni pruti Jesusu imel, je en golob letal nad fhotorjam, kateri je zhes pridishnizo bil rastegnjen, inu potem, ker je okol, spodaj inu sgoraj po zhasi vse oblätal, ga po pridigi ni bilo vezh vidit. Sljednji je mislil, de morebit je svet duh tkus to podobo otel nasnanie dati, de je svoji-mu flushabniku per pridigah na strani stal, nega besede oshivlal, de so ljudje k' grevanju obudeni bili. S'to vero ni bilo nobeniga med ljudstvam, kir nebil sgrevan svoje navade preobernil, inu pregrešno sadershanje popravil.

VII.

Je v' Rim poklizan. Pridigova v' Rimi, inu bliso okol.

Präden saflishimo Leonardove dela v' Rimi, kamer je bil po dva inu dvajset letih missionov po zeli Toscani klizan, inu po vezh krajih genoveskiga gospostva, morem povedati, kaj se je pergodilo en malo präden se je v' Rim podal. Po missionih v' republiki Lucca, kamer ga je taista gospôfka s' veliko profhno povabila, je bil na poti nasaj pruti Fiorenzi, pogleda na en hrib, ne vedoZh, kaj je sa en kraj, ne pod kaj sa eno shkofio
fli-

slifhi, rezhe pruti tovarsham: *zhutim v' ser-
zi noterdajanje, de imam tukaj na mis-
sion iti.* Grę gori na hrib, osnani, inu sa-
zhnè mission, kateriga inu je Bog refnizhno
noterdal, ker ena shena je padla njemu pred
noge na tlà, objokana, inu sposnajozh, de sa
volo nje je Bog mission lesem poslal; ker she
trideset let shiví v' nevrednim prejemanji sve-
tih sakramentov is famoshlivosti, se eniga v'
mladosti, sturjeniga gręha spovedati, ker je malo
spovednikov, inu she ti ali snanzi, ali od
shlahte; de nikol ni imela mir v' vęsti; vedno
grisenje inu pezhenje; je pokore delala inu
molila, slasti pruti Marii Divizi, de bi ji per-
loshnost poslala, eno dobro spoved sturiti;
pred malo dnevi se je nji perkasala, oblubila
v' shtirih dnevih perhod eniga klosterfkiga,
kir jo bode od pregręh odvęsal. Na tę besę-
do se ona nashimu apostolskimu zhloveku v'
ferze vsmilila, jo poterpeshlivo saflifhi, inu
s' veselo vęstjo od sebe ispuští. Navada je
imel rezhi: Bog v' zhasih savolo ene same
dushe mission poshle; inu, ako missionarjam
se perneri leę eno samo dusho dobiti, ali en
sam edini gręh vbranit, je samo to sadošti
dobizhik sa ves nih trud.

Po dva inu dvajset letih Missiona v' zęli
Toscani, inu nekaterih krajih Genove, kakor
je sgorej rezheno, ga je ovel neprevidama
imeti Kardinal Franzisk Barberini shkof v'

mešti Ostia, de ima priditi v' Rim, ker bi ga na svezhnik postavil, de bi luzh od febe dal, inu ga poshilal na missione v' Veletri. Leonard pokoren na glas svojih Visih, sapsuti vse opravila, pride v' Rim, kamer je klizan. Kardinal Berberini, kir ga je pustil poklizat, ni bil doma; al Leonard vselej netruden je nase vsel missione v' zerkvi per sveti Galli, ker je en ubogih polni shpital. Tukej je komej sazhel, she se je glasilo nega ime po zelim Rimu, vse je teklo k' sveti Galli poslushat apostolskiga osnanovavza, de ni bilo prostora notri, ampak so se mogle delati pridige na velikim dvori tiga shpitala, inu she tukej je pretesno bilo, de so ludje is vse shlaht stanov po zerkvi, po dvori, veshah, inu mostovshih stali. Nega gorezhe besede, pametna evangeliska prosto v' svarjenji, shivo pridigovanje, gajshlanje, nega snano spokorno shivljenje, slasti dar svetiga Duha, kateriga je bil poln, je ludi vabil, k' sebi vlekel, inu k' pokori preobrazhal.

Sveti Ozhe Papesh Klemen XII. shishiozh od tih frezhnih missionov, duhovnih dobizhkov; inu posebneh lastnost apostolskiga delovza je otel, de ima tudi v' drugeh zerkvah Rima pridigovati. Je sapovedal po dopolnenim missioni per sveti Galli ga imeti po zerkvah svetiga Joanesa de Fiorentini, per S. Carola al Corso, per S. Petru v' shelesji, inu per

per Materi Boshji Trastevere. Popisajmo ne-
 kej, kar se je per tih missionih godilo! Pridi-
 gova per S. Carolu al Corso, ena shenfka se
 perblisha k' enimu negovih tovarshov, lepo
 oblezhena, kakor bi bila visokiga rodu inu
 mlada, ga profi, de bi smela s' Missionarjam
 govorit, mu na ushesa rekozh, de je ena o-
 zhitneh pohujshliveh shen. Tovarsh mu pove:
 Leonard tezhe v' spovednizo; jo perpravi k'
 takim preobernenji, de imenitne oblazhila doli
 poloshivshi flabe oblezhe, inu noben mission
 vezh ven nespusti; napelovana s' obetanjam
 inu shuganjam od poprejshnih sapelivzov osta-
 ne terdna, inu se nepusti vezh k' grehu nape-
 lati; dokler jo Leonard v' en kloster perpra-
 vi, ker je nega preshivela s' lepim sadershan-
 jam spokorniga shivlenja. Ravno tako je pre-
 obernil eno drugo mlado tudi takiga lakna
 katera je verh tega imela porédno mater, de
 je njo na prodaj postavlala. Ta je imela gre-
 vanje inu naprej usetje rajshi umreti, kakor
 vezh v' eno skufhnavo pervoliti. Inu je der-
 shala svojo besedo saref, ker se ni otela eni-
 mu skufhnavzu v' njegovo ostudno volo vda-
 ti; se je on rasjesil, pufho na njo nastavil,
 inu ustrelil. Dvajset takeh shenfkeh se je spo-
 korilo, katere so porédne ozhitne greshnize
 bile, inu ozhitne spokornize postale; Satorej
 je Kardinal Vicari narozhil missionarju, de
 je ludem perporozhal vbogajme skladat, de so

jeh s' shivesham previdili, inu niso is fromazhie v' pregreho nasaj padale; kar se je tudi popolnima sgodilo. Temzhasi pride Kardinal Barberini v' Rim nasaj, inu napravla Leonarda, iti na mission v' Veletri, savolo kateriga je njega v' Rim pustil priditi. Gręde v' Veletri; tudi tukej je bil zhuda poln negov mission. Med drugimi je bilo preklinovanje inu kletva navadna per ludeh v' Veletri. De bi jo doli djal, je mestnane tiga kraja svaril inu hude shibe boshje shugal, zhe porędno navado ne opustio; de bi te pregrebe per njih loshi saterel, je pustil na hishe pisati svęto Imę Jesus, kakor je imel navado povsod sturiti, ker je missione delal, rekozh, ako bodo imęli to imę na uratah, potih, inu hishah pred ozhmi, ih bode prizhnost tiga imęna opomnila, de bodo strah zhutili preklinovat inu kletti. Velikimu Vajvodu, inu Prinzefini Violante is Barskiga ni dopadlo, de Toscana tako dolgo bres Leonarda ostane; sta barko notri v' Rim pojn poslala, de bi nasaj pershel v' Fiorenzo; je shel kje, je bil s' vso zhastjo inu poshtovanjam prejet. Inu kader je per vajvodskim dvori opravil, inu njih shelam sadofti sturil, se je perklonil, inu v' pufhavo all Incontro podal, de je po sojih besędah sam sebe oistro preględal, po tem ker je drugim pridigoval. Negov v' samoti ponovlen duk je s' tolkaj vezhi mozhjo pershgan ven shel

shel pridigovat pokoro v' mesto Camajore v' shkofii Lucca. Pervi dan napovedozh missione, se je v' govorjenji vnjel inu med pridigo rekel: eden je med tim ljudstvam, kateri terdovraten v' pregrehah nezhe sam v' se iti, inu ker je negov glas preilab dopovedat timu sa soje svelizhanje gluhimu, profi Boga, de nej poshle eno strelo, katera pretruse od sgoraj doli inu omezhi serza. Komej je isgovoril. Polej per jasnim vremeni strafhno sagromi, en ogneni blisk se po zerkvi vdere, od kateriga ni fizer nobeden na telefii sadet, al tolikaj bol na dufhi, de je vsaki refnizhno is zelim serzam bil omezhen k' preobernenji sojiga sadershanja. Satorej je per tim missione veliko duhovniga dobizhka sturil.

VIII.

Imenitne pergodbje per pridigah okoli Rima, inu po drugeh okrajnah.

Nekateri Kardinali, kateri so ga v' Rimi pridigovati flifhali, so njegove naprejpostavlene napravili, de so mu povele poslali, is Toscane, kamer je na profhno veliki Vajvoda shel, v' Rim priditi, s' mislio nega v' svoje shkofie na missione poslati. Kakor hitro je povele prejel, je shel is mesta Lucca, inu je komej od stopine do stopine do Rima pergasil

sil, sakaj je bil mesez listagnoj, sima, inu gerdo vreme. Zhes malo dni je sazhel missio-
ne v' Albano, po zeli tisti fhkofii inu po va-
seh na Rimskim poli. Pridigajozh v' Sezze go-
vorí is zeliga ferza super kletvo, kateri so bi-
li možno podversheni, inu shuga boshjo jeso
preklinavzam. Timu shuganju se posimehuje
en preklinavski fantin; inu zhes en malo pa-
de is fedla, se vbíe, de je njemu jesik stra-
šno is ust zhes shnable ven visil, inu de se
je praviza boshja nad nim fkasala, katero mu
je Bog fkus ufta sojiga flushabnika osnаноval.

V' eni okrajni Veletiske fhkofie je opo-
minal v' mesezi Svizhani, de naj se sdershe
od pustneh norzhj, katere so superne temu,
kar mission dobriga sturí. Eni puste opomi-
nanje v' nemar, inu k' enim ponezhnim vese-
lu tezhejo; al v' kratkim se preverne vesele v'
shalost, sakaj strop je neprevidama vkup pa-
del, inu gerdo rasdelal, slasti perzhetni-ke inu
napelavze tiga plefa.

Pretekkel je nevtrudni flushabnik boshji fhko-
fie Sabina, Palestrina, Albano, Segni, Feren-
tino, Alatri inu Veroli; potle je fhel pokoro
osnаноvat v' Viterbo. Tukej ga flishi en ju-
dovfki mladenezh, postane rasvitlen, se sgre-
va, inu fklene kristiansko vero na se vse-
ti, kakor hitro bo na svojo domovino v' Rim per-
fhel. S' tim naprejvsetjam gre pruti domu;
al kaj se sgodí? Komaj pride do mestneh vrat,

she zhuti, de ga nekej nasaj potifkuje, de nemore ne stopine dalej sturiti; si persadeva dvakrat, trikrat naprej iti, al saštojn, vselej je nasaj pahnen; inu ker je videl de ima nasaj iti, ne pak naprejsiliti, vender ni bogal, satorej sgubi na en mah vid svojih ozbi. Prestrafhen gre nasaj inu se pusti k' missionarju pelati, mu pove, kaj se je zgodilo, sheli kristian postat; inu poduzhen v' potrebnih rezhen nafhe vere je bil she taiste dni kerfhen v' mestu Viterbo s' velikim veselam vsih mestnanov.

Ako je ljudstvo v' Viterbi nad tem vesele ime-
lo, je tudi she vezh vesela bilo nad tem, kar bom sedaj povedal. Leonard je serzhno vpil zhes staro navado, ob prasnikih delati, inu je velik boshji serd shugal tim; kateri so to sapoved prelomovali. Vender eno dekle ni sa to shuganje nizh maralo, gre lan ruvat na kresni dan, inu vsame na pomozh she druge tovarshize. Med delam zhuti, de ji en ogen oferzhje pezhe; gorim, gorim, vpie na ves glas, tovarshize pertezhejo, prenesejo pod eno drevo v' senzo; na enkrat postane zherna kakor ogel, inu je mertva. Leonard gre dalaj v' mesto Orvieto; ostane, inu se trudi sa isvelizhanje tih mestnanov; gorezhe vpie, inu shuga shibo boshjo super Kvartanje, inu jegro, Katera je po ti shkofii silno navadna bila, im dopoveduje, kajsena nesrezha ih zhaka, ako se v' tim nepobolshajo. Drugi dan po

missioni vsame en ofhtir Kvarte v' roke; she-
na ga opomni na Leonardovo pridigo; ofhtir
predersno nasaj odgovori: naj missionar veka,
kar ozhe, savolo negoviga upitja si nebóm mo-
je vesele perkratil. Komaj to isrezhe, pade
v' omedlevizo, pride ob besedo, inu shiv-
lenje.

Florentinzi so mu narbol nadlego delali, de
bi spet k' nim pershel na missione; de bi im
vstregel, se podá na pot v' narojstrifhi simi,
desbji, snegi, ledu, inu v' lakoti, ker dva
dnéva ni nizm najdel po poti, kar bi mogel
enkrat v' usta djati. Tako pride v' Fiorenzo
reven, slab, inu lazhen; inu per ti prizhi
pozhitik ishe v' pridigovanji, bres narmajn-
shiga oddihleja. Pridiga je bila od terdov-
ratniga grešhnika, inu tako do shiviga, de
she per pol pridige sazhne use jokat, inu
krizhati: milost, milost! Pridigar vidi, de
ga preupiejo, vsame v' roke bridko martro,
inu omezhi zelo veliko mnoshizo svojih po-
flufhavzov. Al odkod pride tako naglo inu
glasovito preobernenje med tim ljudstvom?
Bog, sam Bog je dajal mozh njega besedam,
sakaj med pridigo so vidili po zerkvi veliko
senz, podob, inu ognenih krogov ali kugel
semterke letat, inu te nar terdovratnishi stra-
shit, katerim je missionar gorezhe k' ferzu
govoril. Te missione v' Fiorenzi je sklenil s'
obilnim duhovnim dobizhkam, inu se je sa-
kle-

kleñil v' pufhavo dell' Incontro , de bi tam od Boga dobil novo luzh , inu mozh v' apoftolstvu , katero je imel dalaj dopolniti.

Zhes nekaj zhasa pride is pafhave , inu ne-se befedo boshjo v' mešta Pesaro , Fano , Fossombrone , Kamerino , Affisi , inu po vezh krajih ; po tem se nagne pruti Rieti. Kakor hitro se je svedelo , de ima kje priditi , se je missionam vganila , inu sbeshala ena Gospa nepridniga shivlenja s' enim svojiu snanzam na svoj gradizh sunaj mešta , inu je mislila tam ostat , dokler bi missioni minuli. Al v' kratkim je persilena ta kraj sapustiti s' takim straham , s' kakorshnim veselam kje hitela. Ravno ta vezher , kader Leonard mission sazhne , vstane ogen v' gradizhi neprevidana ; gospa prestrahena leti nasaj v' mesto , inu je kasalo , kakor bi fkusi to nesrežho spomnena pruti missionam perbeshala ; al kratko nikar ne. Slishiozh , de Missionar je od mešta sprosil , de nebodo ta isto leto pustnih veselov imeli , se ji sa malo sdí , inu grède v' Rim pustne norzhie ifkat , Ravno k' svoji nesrežhi. V' Rimu najde svojo sadno nadlogo. Príde eno nozh med rasujsdano tovarshio , nalishpana , lepo obležhena , inu kader narbol plešhe , jo popadejo filni bodlaji , katerim nobeno mezhilno osdravilo nepomaga , inu umerje pred ozhmi svoje matere , katera je ravno tako nezhimarna bila , kakor ona.

Sapusti Rieti, inu gręde pridigovat v' mešta Korneto, Toscanella, Askoli, ker se je golob perkasal pod fhotorjam inu nad fhotorjam, kateri je bil sa pridishnizo narejen, kakor smo she sgoraj pravili. Od tod ide missione delat po drugih mestih deshele Marcha; potle je poklizan past duhovno zhedo v' fhkofie Tivoli, Veroli, Fondi. Po tem je profhen v' mesto San Germano v' Neapolskim kralęstvi, kamer je radoferzhno fhel, ker se mu je odperlo obilno polje, na katerim je bilo s' velikim trudam dosti duhovniga sadu perdelati. Sazhne mission, inu snajde, kako malo so taisti mestnani marali sa zhloveka, kateri im od pokore govori, ih k' pokori budi; ja de so plashni inu mlazhni postali, tedaj on gorezh sturi ponavadi katera mu je tudi drugekrat vselej pomagala, de je v' grehah saspane isbudil, tar ukashe po nozhi s' velikim sgonam snamine dajati: sakaj tako je pustil sturiti po vsih svojih missionih, de so s' velikim sgonam ob eni stanovitni uri po nozhi sgonili, inu de je napelal ludi, takrat moliti tri ozhenashe, inu Zheshenasi Marie sa preobernenje terdovratnih greshnikov. Ravno tako je otel imeti v' mestu San Germano; al mestnani niso tega po nobeni zeni terpeti mogli. Eni so missionarja obrekovali, de ozhe ludstvo strashiti s' tim sgonenjam, inu ludi le samo shalostne, inu samishlene dela. Al Bog je svojiga flushab-

ni-

nika v' kratkim sagovoril. Nozh tezhe naprej, inu veliki sgon v' fhkofiski zirkvi sazhe sam od sebe sgoniti, bres vse zhloveske roke, inu silno terdo sgoni. Sakristan se sazjudi, ker ve, de sgonik je sapert, inu ima kluzhe per sebi. Tezhejo nekiteri s' sakristanam gledat, odprejo sgonik, gredejo po shtápinah, pogledajo, nenajdejo nobeniga, inu povejo k' framotoi usih, kateri so missionarjovi navadi super bili.

Dopolnivshi ta mission gre v' mesto Nocera inu Gubio. Tukaj je bil prejet s' posebno zhashtjo, katera je bila sa Leonarda narhujshi tesha. Dosti gospodov narshlahtnishiga stana so hodili sa nim v' romarskim oblazhili k' nogam po fhkofiah Camerino, San Severino, Fermo, Osimo, inu Loreto. En lepi zhudesh se sgodí v' Severino! Ena vboga shena je shelela sjutra sgodaj flishat nauke nashiga missionarja, pusti otroka dva meseza stariga v' posteli, inu is doma gredozh pravi pruti Marii Divizi: *tvoji brambi ga isrozhim, ker nimam nobeniga, de bi otroka varoval.* Poslufha pridigo, inu domu prideozh nenajde otroka. Shalostna inu objokana grede iskat, inu ga najde, kako je padel fkusi eno lukno is visokosti druge hifhne pole, inu v' lufti obvisil bres fhkode na povojih. Tako je Bogu dopadlo, plazhat nauka shelnost dobre shene fkusi profhno Marie Divize.

Is Loreto se podà v' Rim k' nogam, obifhe S. O. Benedikta Shtirnajstiga, kateri je dva meseza popred sa Papesha povishan bil, inu ga ponishno profi, de bi mu raslozhil: al je boshja vola, de ima missione delat; al bi bolshi bilo, se v' klosterfko pufhavo saprjeti, ker je she star inu se zhaf blisha k' smerti perpravlen biti. Papesh mu da odgovor, de volja boshja je, missione naprej opravlati, inu kakor dober vojshak vmereti s' mezham super pakel v' rokah. Satorej mu narozhi Sveti Ozhe, se perpravil sa missione ob perloshnosti Svetiga leta, katero se je osnanilo taisti pervo leto negoviga Pepeshtva. Pet zerkv je bilo k' tem odlozheneh, to je: Svetih Apostolov, S. Karla al Corso; S. Marie uni Kraj Tibere, S. Petra v' shelesjah, inu S. Joannesa de Fiorentini, inu vender je bil v' useh tako velik f-hod ljudstva, kakor bi she nikol nebili Leonarda pridigovati flishali. Preobernenja so se godile posebne, med katerimi je bilo narbol k' dohovnimu pridu spokorjenje deset shenskeh flabiga sadershanja katere so se v' zerkvi S. Karola al Corso preobernile, te so bile v' eno varno pufhavo prestavlene, inu pred nevarnostio ohranene, de niso vezh nasaj sabredle,

Tih pet missionov je sapored dopolnil v' Rimu vender ni bil truden, temuzh je fhel na nove apoltolske dela v' Terracino. Kako dobro ih je konzhal, prizha fhkof taistiga kraja

Gospod Oldi, pisajozh: *Mission* je dokon-
zhan, k' vezhi boshji zhasti v' tim mesti
s' takim duhovnim dobizhkam, de ni bi-
lo timu podobniga, kar ljudje pomnio;
is serza so se pokorili vsi, inu grevali
svojih grehov; kader je od nas shel, so
mu na gradi strelali. Sploh ga dershe
sa shiviga Svetnika, sam jes ga sa ta-
kiga zhislam, inu se podpisnem v' imeni
Ozheta, Sina, inu svetiga Duha. Amen.

Davno so sheleli flishati Leonardove pridi-
ge mestnani kraja Gaeta; tedaj se je is Ter-
racine k' nim podal. Eni mogozhnishi tiga
mesta so mu soper bili, inu pod noge nastav-
lali; al on je vse premagal, inu mission tako
dobro opravlal, de so ravno ti soperniki nad
nim dopadajenje dobili, inu Leonardu k' nogam
padli s' proshno sa odpufhanje. Inu kdo bi
se ga nebil bal? V' pridigi od terdovratniga
greshnika je te v' ferze reshezhe besede rekel:
*moj duh mi pravi, de tukaj med vami
je en terdovraten; ako negrede sam v'
se, je djano sajn. To nozh bode per-
shla shiba zhes nega.* Ta je bil eden,
katerimu vse Shkofovo opominanje nizh ni po-
magalo; vse shuganje je v' nemar pufhal, inu
pohujshanje dajal. Drevi vezherja s' svojimi
raventovarshmi, kateri so bili lih take dlake,
kakor on: inu s' jedjo v' ustah poshre svojo
smert, eno hudobno smert; tovarshi se pre-
stra-

strafhio, kader na tlà pade, mertev, zhern, inu zhudno preminen. Ta zhudni perpadek preletí meštiane tako, de so missionarjovo shuganje sa prerokovanje imeli; satorrej so si persadedveli kristiansko shivit, inu svesto dopolniti, kar so flifhali. Jef nesagrosim mojo besedo, temuzh rezhem s' zhasti vrednim Arzidiakonam Conca, kateri je pífal is Gaete na fhkofa v' Terracina, rekozh: *Ni mogoze domisliti, kaj duhovniga dobizhka je pershlo is missionov, katere je slushabnik Boshji Ozhe Leonard is Porto Maurizio delal: satorrej se sna v' resnizi rezhi: on je nashe mesto Gaeta posvetil.*

Kader je missione konzhal v' desheli Campagna, ni otel nizeh pozhivat; ampak je fhel v' Bocchignano Opatstvo v' kraji Farfa. Per svoji pervi pridigi v' tim kraji je padel v' eno tako omedlevizo, de so ga mogli na rokah v' hisho nesti. Pride sam k' febi, drugi dan ozhe supet pridigovat, inu eden, kateri mu je branil, dobí ta odgovor: *osel mojiga telefa je padel na tlà; ga je treba hujshi imeti, de se ne navadi, spet en drugikrat padati; ampak de terdno na nogah stoji, inu ne omahuje.* On je vezhkrat take omedlevize imel med svojim velikim delam, trudam, inv pokorami; dostikat mu je teshko pershlo na pridigi; kakor se mu je sgodilo v' mešti Cività Ducale, ker je mogel en malo doli festi, de

de si je pozhil inu oddahnil; al zhes malo v-
stane, ozhe dalaj pridigovati, si dene ketino
krog vratu, ternovi vienez na glavo, v' roke
popade tepeshnizo, inu sazhne pretapat svoji-
ga ofla, kakor ga je imenoval, de bi se fu-
pet na noge vsdignil: vunder en imenitni Go-
spod tezhe gori na pridigo, inu njemu vbrani,
de se ni dalaj pretapat.

Biozhimu na missionih v' desheli *Cavi* v'
fhkofii Palestrina daruje njemu shlahtni Gospod
Conca eno podobo Matere Boshje, katero je
notri do smerti per sebi nosil. Leonard jo je
filno rad imel, sato k' je bila s' lubesnivim
obrasam podoblena, inu lubesnivo Dete Jesusa
narozhaj nosila; satorej je njo imenoval: Ma-
ter svete lubesni. Per flehernim missioni je
naredil od nje eno pridigo, inu ludi knje flush-
bi napeloval, govoriozh od imenitnosti inu lu-
besni te velike Matere. Pruti konzuzi je vse-
lej napravljal eno brumno prozessio, inu opo-
minal s' luzhmi obdati perpravo, na kateri se
je sveta podoba okoli nosila. Sveti Divizi je
dopadla ta streshba, katero je nji nash missio-
nar napravljal; slasti se je to fkasalo v' Bel-
monte. Tamkaj se je vidila ena svesda med
zelo prozessio, katera se je prehajala krog
podobe Matere Boshje; ludstvo je ostermelo,
inu se v' ferzi omeznilo, de ni bilo raslozhit,
kaj je vezhi, strah al lubesen.

IX.

*Missioni v' Genovi, potle v' Korsiki; pre-
obernenja grešnikov, inu kar je
v' Korsiki hudiga prestal.*

Dolgo zhasa je shela Genoveska Republi-
ka missione Ozheta Leonarda; inu je bila per-
pravlena se negovi duhovni besedi tako podu-
rezhi, kakor bi se bil rad on v' posvétneh rezheh
pokoren skasal desheli, katera ga je rodila.
Tedaj mu je bilo vkasano se v' Genova podat,
inu kader je peshel, so ga s' takim veselam
prejeli, s' kakor velikimi shelami so najn zha-
kali. Prebival je v' klostri Patrov Franziska-
nerjov Riformator della Pace; guardian ga
prosi, de bi drugi dan na nedelo v' tiga klo-
stra zerkvi pridigoval; to profhno je imel sa
sapoved; je tedaj bogal, defilih ni mislil se
sdajzi ozhitno ludem pokasati. Po mešti se
rasglasi, de Leonard ima pridigovat; inu vse
na enkrat sazhe skup vręti rekozh, de gre-
demo Apostelna poslushat. Stopi na pridigo,
govori od hudobie smertniga gręha; inu glas
negoviga vpitja, ogen negove gorezhnosti,
obnashanje, inu ojtrost derezhe besede so
Genovesarjam kasale, kakor bi sodni dan bil,
tako je bilo grevanje, krizhanje, inu jokanje
sdiujozhnih spokornikov. Kader so vidili ta
srezh-

srežhni perzhetik svitli gospodje visbarji te re-
 publike, fo perpuštili, de je Apostolski flu-
 shabnik po svoji voli pridigoval po zelim bre-
 gi ob morji pruti vezhernim sakoda. Pevfod
 je opravil svojo flushbo; potle je bil pokli-
 zan na Mission v' Genovo, ker im je preinalo
 bilo njega en samikrat flifhati. Komaj pride
 v' mesto nasaj; fo she od vsih krajov tako v-
 kupaj derli, de ih je bilo po sastopnih ludi
 shtevili zhes sto tayshent poslushavzov; ven-
 der fo bili tako tihi, samifhleni inu molzhio-
 zhi, kakor bi en sam bil, kateri bi nega po-
 slufhal. Radi bi bili Leonarda vselej per se-
 bi obdershali; al de nemu tamkaj ni ostanka,
 fo mislili, kako bi negov spomin per sebi vter-
 dili skusi ene lepe besede, katere bi bile po
 voli, misli inu shelah tiga missionarja. Na
 kraji, ker je sadnikrat pridigoval, Bisagno s'
 imenam, fo povsdignili tri velike Krishe na
 verhi hriba is beliga kamena, na nje so bile
 umetno vdelane s' zhernim kamenam besede:
Milost o moj Jesus! katere je missionar lu-
 dem pogostim isrekovati, perporozhal. Tudi
 fo ga bogali inu sapovedali po vsih genoves-
 kih mestih nad zerkvene vrata postavit Presve-
 to Jesusovo Ime; kakor je missionar perporo-
 zhil; slasti je dalo mesto Genova lep isgled
 vsim drugim k' sploh brumnosti; sakaj imena
 Jesus inu Maria se berejo s' poslazhenim bro-
 nam na verhi eniga visokiga suamina is marmor-
 ja

ja, okoli so narejeni sharji, po podobi eniga fonza, tudi poslazheni; to stoji na vratih kraljeviga mosta sa brumen inu shlahten spomin flehernimu memo grędozhimu. Dan tiga gori postavlenja je bil en velik prasnizhui dan sa Genovesarje, ker so na Kręfni dan te sve-te imęna povishane inu vsih ozhem odgernene bile. Per tim veselim obhajanju so is vsih shtukov strelali na mestnim osidji inu na bar-kah v' brodi, po vseh zerkvah sgonili, peto masho v' shkofiski zerkvi imeli, sraven vsi svitli Gospodje pershli; zęla Genova je bila kakor ponovlena v' rasveselenji, inu v' duhov-nim poskakovanji; katero je bilo tulikaj ve-zhi, satigavolo, k' so sadobili od Papesha per-pushenje, de so smeli Leonarda poslati v' o-tok Korsika, missione delat.

Korsika je bila takrat objokanja vredna, inu besede Boshje silno potrebna, de bi se potolashili punti inu moshtovanje, katere so se po desheli inu po hifhah godile, kri pre-livala, inu domazhi med seboj klali. To zęlo kralęstvo je bilo v' prekuzii. Al zhe je bilo treba tankaj missionarja, je bilo tudi nevarno, sakaj vezhidel korsikanzov niso teli prejemati povelov is Genove, tedaj je mogla biti velika pamet inu varnost per taistimu, kateri je imel nih tolashiti. Naj je bilo nevarno, kakor o-zhe; Leonard se je sanesel na pavela kristu-foviga Namestnika, kateri ga je namenil inu

flal v' ta otok; je sa terdno voljo boshjo sposnal, inu se zhes morje kekaj podal. Dva dni inu tri nozhi se je vosil, inu oba dneva vse tri nozhi imel en morfki mission, kateriga je narejal tim sto mornarjam inu foldatam, kateri so bili v' barki. Drugiga ni delal, kakor trumí pridigoval: tako, de fleherni je bil sgrevan, inu je otel spoved od zeliga shivlenja sturiti, kakor hitro so k bregu pertekli; inu Leonard je vsakiga posebej saflifhal.

Poglavitno mesto tiga otoka Bastia je bil kraj, ker je barka v' brod fhla; al Leonard je sa dobro sposnal popred po vsi korsiki okoli pridigovati, inu sadnizh v' Bastii skleniti missione. Grede tedaj v' shkofio Mariana inu osnani missione. Dosti ludi je teklo skup eniga zhloveka poslushat; al sa eniga vmoriti ih je teklo tavshent. — Sve, de smiraj tako hodio, nikol oroshja doli nepoloshe, de je vedni pretep inu poboj. Is tiga je sdajzi sposnal, kako greh sovrashstva, moshtovanja, inu hudobie v' tih krajih kraluje. Super te oroshnike je on vsel v' roko oroshje svoje gorezhnosti; inu desilih so vrele sovrashstva med shlahtami inu prepiri savolo dosti pobojov, vunder se ni na negove pridige nobeden snajdel, kir bi oroshja nebil od sebe djal. V' popolnima miru se objemajo, lubesen ponove, solse prelivajo, ogin sovrashni s' solumi gase, inu pred gospodsko s' pisni inu pezhatam

tam perjasnost terdjo. To se je tudi v' kraji Mariana zgodilo, inu s'he bol v' Pieve di Casinga, ker so vezhi sovrashstva med ludmi gorele. Missionar osnanuje mir, vsame v' roke bridko martro, gorozhe besede govori, inu pole! narhudobnishi sovrashniki v' Kasingi tezhejo sgrevani bridko martro kufnit, inu se v' narozhje missionarju podado. V' mestu Casacconi pridejo pred pridigujozhiga Leonarda obe sovrashne tovarshie, inu vsi objokani oroshje is rok vershejo. Ref je, en mladenezh terdovratne terme je pershel v' Casacconi vmo- rit eniga svoih sovrashnikov; ta je s' posne- hovanjam Leonarda super moshtovauje pridi- govati posluschal, inu je na glas vpil: *Kdaj bode le jenal ta minih mir osnanovat?* Al on je v' kratkim sam jenal biti tako pre- dersen. Komaj je te besede isrekel, sdajzi je tako oterpnel, de se ni mogel ganiti, je na tla padel, ves zhern, inu omamlen. Perte- zhe Leonard, inu si persadene, de je revefh sam k' febi pershel; on je opustil vse hudo notrajne sovrashstvo; se spove od zeliga shiv- lenja, Leonard ga shegna, inu sdajzi sdrav gori vstal, grede v' miru na svoj dom.

Is Casacconi se je podal Leonard zhes oj- stre gore inu kannite poti v' Castel d'Aqua; tukaj najde dve trume pod oroshjam v' boji med seboj vsako po sto mosh, savolo eniga poboja, ravno so mislili se bojovati. Do-
brot-

brotlivi Missionar se zhes to sjoka , ględa ih med feboj spraviti sdaj ozhitno , sdaj na tihim, sdaj s' svarjenjam , sdaj s' profhno ; inu je sadobil , de ob zelim zhasi tiga missiona si niso nizh hudiga sturili. Te dve nasprotne trume sta se videle per missioni vsaka na svoji strani stojęzhe , inu ker so bile v' oroshji , se je sdeło , de ludje so v' fređi eniga vojskniga polja. Missionar se je trudil vkrotiti puntarke dufhe ; al oni so vedno hudobni , terdovratni , inu moshtovanja polni ostali , eden drugimu shugali ; Leonard je tedaj silno shalosten bil nad nih terdobo inu slepoto. Sklene sadnizh od nih iti ; s' tim iklepam stopi na pridishnizo flovo jemat , inu s' shalostjo v' ferzi , katera se mu je na obrasi inu zelim shivoti dobro snala , jemle flovo od ludstva. Neprevidama perdereta obe trume k' missionarju , dasta vse v' negove roke , fleherni posabi na vse rashalenje , ni vezh nobeniga sopernika , vsaki grede prozh v' dobri voli , tako de sazhejo od vesela vpiti , Boga hvaliti , inu hvalno pesem : *Tebe Boga hvalimo* , peti ; tar is taistih push strełati , katere so imeli natlazhene k' moshtovanju.

X.

*Nadalaj Leonardovi Misfioni v
Korfiki.*

Ravno tako frezho je imel Apostolski mosh, de je oroshje is rok pobral moshtovavzam, shlahte k' miru perpravil, rasdvojene ludstva spravil v' krajih Pievi di Orezza, Ampugnanz, Omessa, Niolo, inu Korti; povsod s' velikim persadevanjam inu trudam. Saref, kako je mogozhe noge prestavlat, hoditi bos od ludstva do ludstva, od fare do fare po kamniteh gorah, pridigovat, uzhit, ludi miriti, enimu zhlovekku, kir flabe postave, rahel od velike ojtne pokore, inu od starosti slab? Hoditi po taishteh ojtreh gorah po dnevi ob narhujfhi vrozhini bres vliga dręvja inu fenze; popotovati po nozhi s' eno smrekovo tresko pershgano v' rokah, de mu je enmalo pomagala stopine najdit; popotovati na to visho po deset zęleh ne nepretergama, de je ves omedlel, de je komaj naslonen na rame dveh zhlovekov perlesel v' blishno vas, od koder sta mu napruti pershla; inu od tod na enim stoli na dveh stangah pernesen bil v' Nioli.

Ludstvo te fare shivi en dober zhas v' leti s' svojo shivino na mozhirnih travnikih inu v' mlakah, svunaj starih, shęn, inu Duhovnih

nih; so ljudje nepoduzheni, kradlivi, pogojsdne, hudobni, kir al nizh al malo od Boshjih rezhi vedo. Vunder ravno med tim ljudstvam je najdel missionar prevsdignenje od svojiga truda v' tim trudi, de si je persadeval obdelati ta sarafheni vinograd boshji. Perpele nasaj k' lepim sadershanju duhovne, preshene oherne zhinshe, perstudí ludem tatvino, kurberio, inu pogostim navadne poboje. Raskropleni ljudje so se obilno s-hajali puflushat pridige, nih andoht pruti Missionarju je postala skoro prevelika; sakaj oni so ga ranili, kader so kofze od negove kute resali, ker so rekli, de on je svet mosh. Ref je eden med nimi bil terdovraten moshtuvavez, kateri se je branil poslushati missione, desilih so ga shlah-ta inu perjatlí nagovarjali, k' pridigam hodit; ker se je bal sovrashtvo opustiti, v katerim je perloshnost ifkal vmoriti eniga vbiavza svoje sestire; al v' kratkim se je mogel grevati nad svojo terdovratnostjo, inu tezhi drugi dan k' pridigi; sakaj, ravno kader se je branil iti, se vname ogen v' negovi hishi, bres vedesa od kod to pride, kateri je silen postal inu vso hisho v' pepel prevernili. S' takimi permerkmi, inu na vezh drugeh vish je Bog pomagal, inu mozh perdajal gorezhem shelam svojiga Slushabnika.

Od Nioli je fhel v' Pieve di Korti. On pridigova soldatam, katerih dosti v' terdnavi tiga

kraja leshalo ; on perpele k' pobolshanju vse, kar ih je bilo katolish vere, inu dva kalvinfke k' pravi veri, katera sta v' negoveh rokah na katholishtvo persegla, inu krivoverstvo savorgla. Po missionih med dosti ludstvami v' vezh krajih sturi konez Apostolstva v' Korsiki s' missionam v' kraji Isolaccia.

Omacci so hudobne terme, skernobniga nagnenja, inu nevkretniga serza, bol, kakor vsi kar ih je najdel po zelim otoki. She zhes dvajset let sta dve nasprotne trume pod oroshjam bible, inu nizh hujshi imele kakor od miru flishati. Leonard im pridiguje ; ena tovarshia se omezhi, se poda, inu odpusti ; druga ostane svesta svojimu poglavarju enimu bojvavskimu zhlovekku s' imenam Lupo, kateri je svojim ludem prepovedal k' missionam hoditi, de bi se k' miru inu perjasnosti nepodali. Takrat sturi Leonard, kakor sta Pavl inu Barnabas sturila, v' Dianji Jogerfkim na 13. postavi, kir sta vidila Jude nevolne nad Boshjo besedo, inu sta drugam fhla, njo osnanovat. Leonard sklene tudi tako, inu gre drugi dan dalaj.

Se permeri, de pride po tem, ker je odmahoval, v' kozho, ker je bil pod streho ; hodi po hishi, ena dila mu spodleti, pade, inu se vdari na eni strani shivota nad en tram, sapa mu fastane, inu je kakor mertuv. Pertezhejo eni, kateri so k' spovedi perfhli ; inu ga mislio v' mesto Bastia prenest, ker tukaj

niso imeli ne osdravilzov ne osdravila. Teshko inu dolgo je bilo to prenašhanje zhes ojsre gore, inu treba ga bilo posaditi na en nosni stol na dveh shtangah, sakaj drugiga ni bilo dobiti v' tim pogojsdnim kraji. Kader noszi enmalo obstoje, de bi drugi perstopili, njega nosit, mu povejo, de eden tih novih noszov je slovezhi Lupo. Na to se missionar, desilih pobit, inu bres sape od svojiga padza k' mozhi povsdigne, vsame glas te sapovedi, inu pruti Lupo govorezh inu vkashe: *stopi lesem! doli poklekni!* En zhuda polni glas, od kateriga snamo s' Augustinam rezhi v' 14. govori od Svetnikov, *glas, kateri jagneta nareja is vovkov.* Krotek inu bogliv popred hudobni *Lupo*, to je po krajnskim *vovk*, se pred missionarjam doliversho; kateri mu s' mozhjo inu s' duham rezhe: *Jes ozhem, de mir naredish!* Inu Lupo se nize ne vstavla, ampak pravi: Ker tako shelite sveti Ozhe! naj se sgodí. Na ta nedozhakani isgled so ravno to sturili taisti, kateri so v' jesi s' nim potegnili, inu s' nim vred krotki postali; tedaj na glas s' veselam vsi krog inu krog upili: *mir! mir!* Zhes to pergodbu bi snali mi dosti opomnit, al postavimo na stran premishlovanje, ker tukaj le pergodbe popisujemo, inu neskladamo pridige.

XI.

*Pride is Korsike, obhodi vezh drugeh
deshel; dokler ga Papesh v' Rim
poklizhe, ludi k' svetimu letu per-
pravlat.*

Pernefen v' Bastia bolni Missionar je ofker-
blen od Poglavarja tiga mesta s' vsimi pomozh-
mi inu s' osdravleniki. Al v' korsiki mu je
bila fhkodliva mersla letina inu luft, so tedaj
sa potrebnno sposnali, ga is otoka prestaviti
na fuho semlo. So ga prepelali v' Genova,
kjer je spet sadobil v' korsiki sgubleno mozh,
katero je k' boshji zhasi sazbel obrazhati. So
pusti flisbat v' fhkofiski zerkvi; al popred je
on flishal sdiho vanje inu vpitje sgrevaniga ne-
rasfhtetiga ludstva, kakor hitro je na pridi-
shnizo stopil, preden je govoriti sazbel. Ta
rezh se mu je pazh fkoro povsod per missio-
nih sgodila; se ludem pokasati, inu ludje
omezheni biti na sami njegov pogled; kaj so
neki nad njim vidili, de so omezheni bili sku-
si sami njega vid, nevemo drugiga rezhi, ka-
kor de so vidili shivo podobo te pokore, eni-
ga vbogiga, flabo oblezheniga, bosiga na no-
gah raneneh inu dostokrat krivaveh; inu en
obras polni boshjiga Duha, eniga v' Boga sa-
makneniga zhloveka, kateriga pogovar inu go-
ridershanje je le v' famih nebesih, Filip. 3. 20.

Je sazheł dalaj pridigovat po genoveskih bregovih; med tim dobi povele, se podati v' Ferrara inu od tod v' Bologno. Ferrarzi so ga tulikaj zhařtili, de niso otli nigdar najn posabiti, ampak sa spomin so pustili njegov obras na baker ali kufer vręsati, podobe natisniti, fleherni negovo podobo natisneno imęti, inu međ svojemi narlubřhemi rezhmi hraniti. Odpridigoval je Ferrarzam, sedaj so naju zhakale gore Bologneske, kamer se je s' vędnim neisrezhęnim trudan podal pervizh pruti Treppio; tedaj pride po nozhi v' stermi breg kraja Bargi, kateri pele pruti Treppio, tam omedli, inu komaj hodi tako, de ga je eden tovarřhov sa řhtrik gori vlekel, drugi sa rame potiskal, inu je s' filnim persadevanjam zhes klanec ob dvęh po nozhi perřhel v' Bargi, sjutra v' Treppio; sdajzi je dopolnil svoje gorezhe shele sa dufhe, dalaj hodil po Bologneskim, maoshize k' sebi vlekel, de ni bilo mogozhe v' zerkvi prostora dobiti, ampak je mogel pod milim Bogam pridigovati v' Kastagneti.

Od preobernenjov v' Bologni bom govoril samo od taistiga ene mlade řhęnfke stare dvajřet let, katera je bila omoshena enimu berřzhu, inu se podala na rasujsdano shivljenje, inu na ozhitne pohujřhanja. Pole! kakifhna je postala na Leonardovo pridigovanje! en ozhitni isgled pokore, dolitarenja, inu framoshli-vořti; en gorezh duh sa isvelizhanje ne le řa-

na svojo dušo, ampak tudi drugih; hodila je krog po mestu, odpelovala nedolžne dekleta od nevarnosti tuga padca, katere niso bile v strahu isrejene; perpravljala k' pokori sapelane deklize, sberala v' svoji hihi; de so sapustile bresdelno inu pohujshlivo shivljenje, prestopile k' pameti inu k' delu, h' kerstianski fkerbi sa svojo dušo; vse s' velikim duhovnim popravljanjam zeliga ludstva, katero je Leonarda blagervalo inu Boga hvalilo v' apostolskim zhlovekci. Po tim trudnim opravili se podà s' missionam v' jakin, (Ankona) Terni, Opatio Subiaco, Arpino, inu Aquila; kodar je hodil po potah sedaj blatneh, sedaj mlakasteh, od deshja rasterganeh, sedaj s' ledam v' mrasi nadelaneh; sedem zeleh ur je hoditi imel od Monte Rotondo notri do Magliano, de se ni vezhganiti mogel ne eno stopno, ampak je padel od mrasa premert, inu od slabosti konzhan. V' Klostri Morlupo je spet oshivel, kamer so ga nefli; inu je dal snamine taistiga shivljenja, katero so sa sgubleno shteli. Vender ga je Papesh Benedikt Shtirnajsti otel v' Rim imeti, ludi perpravil k' povsotnimu svetimu letu 1750.

Prideozhimu v' Rim pred Papesha so odlozhili prostorni terg Navona sa missione; kateri je vundet pretesen bil sa neissheteto mnoshizo fkuptekozhih poslusstavov. Petnajst dni sa-pored je pridigoval, sam Papesh ga je pershel shti-

štirikrat poslušat, inu po došti Kardinalov, enkrat zld dvajset. Nizh ni ludstva perdershalo, ue vrozhina mešeza ferpana, ne ogneni fonzhni sharji, ne bresfenzhni terg; domažhi inu unajni so fkup vręli, inu sheę sjutra perloshno mešto ishali, inu do vezhera na pridigo zhakali. Is terga Navona je fhel na terg S. Marie Trastevere, inu sadnizh konzhal v' zerkvi S. Marie sopra Minerva. Zhes malo mešzov, ker se je svęto Lęto blishalo, je na Papeshovo vkaso naprej nosil svęte premishlovanja v' zerkvah S. Troize de Monti, S. Joannesa de Fiorentini, inu S. Zezilie; potle po dopolnenim missioni per S. Andreji della Valle se je sapęrel v' svoj famotni Rimski kloster, otel sam sa se dełati duhovne premishlovanja, kakor nebil nizh sa se stnril, kader je s' takim trudam sa druge fkerbel. Svęti Ozhe Papesh ga je prafhal, kaj dobizhka je sturil v' tim premishlovanji? on je odgovoril: *dobil sm velike shele, skoro vmreti, inu skoro iti Boga vshivat.*

Kaj je per ludeh dobizhka bilo, kuliko grešhnikov je on preobernil, porezhemo, de taisti je prav rekel, kir je djal: niso sadošti ene bukvice, ampak ene velike bukva, sa popisanje vsiga na tanko. Imę apostolskiga Leonarda se ni glasilo famo na Lafhkim, kjer je bil od Boshje Previdnosti sa pridigovanje odlozhen; ampak je bilo dalezh snano, de kader

je na tergi Navona pridigoval, kakor fino rekli, je pet sto mil dalezh od Rima peršhel eden s' teshko veštjo, kir je vselej nekatere grehe na spovedi samolzhoval, sdej pa perpravljen stanovitno vse povēdati Missionarju. Al Leonard je vselej imel došti dela s' spovedovanjam, ker so spovednizo obilno obdajali; perhajavz zhaka vezh dni v' Rimi, inu ker nemore na versto priditi, se enimu drugimu mahniku spove. Al kaj, po stari navadi, kakor pred, sturi spet boshji rop, samolzhí kar je drugekrat samolzhal, inu grede s' taistim mutastim hudizham na vešti v' svojo rojtno deshelo. Domà ga vešt smiraj pezhe, ga svari s' hudim vjedanjem, se mu sdí, de vedno flishti en glas njemu rekozh: *Poverni se v' Rim, spovej se Ozhetu Leonardu!* Odprè ushēsa svojimu ferzu, boga notrajni pokliz, gre nasaj v' Rim. Pride, grede v' mesezi velikim serpani v' kloster S. Bonaventura; ishe Missionarja, se mu pred noge na tlà verše; sposnà, de je narvezhi grešnik na svešti, inu se mu popolnim zhes isrozhi. Missionar ga perjasno objame, saflishti spoved, ga odveshe, serzhnost daje, ga spustí vesela polniga; de ni mogel molzhati, temuzh je drugim Paterjam pravil od prejete milosti inu gnade, katero je sadobil s' popotvanjam dva tavshent mil. — Ta drugi je bil en krivoverz is Prajsove deshele, kateriga je flovezh Leo-

narodovi glas vlekel tezhi inu priditi v' Rim, njega vidit inu flifhat. Ga vidi inu flifhi, se s' njim pogovarja, inu pokashe shele katolifko vero ua se vseti; ako bi neimel enih pomiflikov, kar Papeshovo oblast inu molitve pruti Svetnikam sadene. Leonard inu raslozhi pomiflike tako ozhitno inu s' terdnim poduzhenjam, de je Prajs previshan, dobro poduzhenzhes nekaj dni savergel vse svoje lashnive nauke inu smote tar na katolifko vero persegel.

Dokonzhal je Missionar Apostolstvo svetiga leta; inu ker ga je Papesh is ferza lubil, ga ni pustil is Rima prozh iti; ga je otel stanovitno v' Rimu imeti, s' narozhenjam, de k' njemu sledno nedelo popoldne pride, de bi se s' nim od duhovneh rezhi pogovarjal, slasti kar zelo kristianstvo sadeva. Per vsm tem je vender Papesh pervoliti otel profhnam republike Lucca, katera je mozno shelela Leonardove missione; mu tedaj perпусти kekaj se podati, potle pa skusi gore Bologneske pozhasi pruti Rimu nasaj s' pridigovanjam hoditi v' mesezi Listagnoj ali November v' leti 1751.

VII.

Sboli nasaj gredozh v' Rim; kakor hitro pride v' Rim, vmerje.

Po prejetim povelj od S. O. Papesha nese bosh-

boshjo besedo v' mesto Lucca, inu po vseh krajih, kir je v' ti republiki pridigoval, je pernešel dosti duhovniga sadu, spravil stare ozhitne sovrashtva, odgnal ozhitne nezhistosti, dushe k' Bogu perpelal; tako je sturil v' Camajore, inu Brancoli; potle shel v' Gallicano, kamer je perklizal ludstvo is blishneh deshel Modena, Barga, Fiorenza tulikaj, de je bilo treba napraviti dva mosta shes vodo Serchio, de so loshi zhes mogli, sakaj ih je bilo per trideset tavshent ludi. Potle rasfhira svojo gorzhnost sa boshjo zhasht zhes hribe v' Bologneskim, povfod safadi brumnost, inu sapusti kristianske spokorne nauke greshnikam sa dopernashanje prave pokore.

Med timi missioni so njegovi tovarshi sagledali, de je v' rokah dershal, inu preberal bukvize svojih naprejšetjov; mu rezhejo, al morebit pridige shtudera: on odgovori: *ne, ampak te naprej vsetja so meni sdaj potrebne.* Ravno te dni mu pishe Duhovni Kardinal Belmonte is Rima, de bi kje perfhel inu svoje kosti pustil v' klostri S. Bonaventura; on mu je nasaj pifal: *Ako dopade Bogu, de v' Rim pridem, imam vero viditi dopolnene moje vedne shele; sakaj zholnizh je star, inu nemore veliko vezh dalaj vositi.* Is Bologne se pada pruti Rimu petnajsti dan Listagnoja. Dojde v' Tolentino na vezher posebno vesel, de so tovarshi

se zhndilî nevediozh, sakaj je tako vesel (Leonard pa je vedel.) Drugi dan ga popade mras na poti is Tolentino tako silno, de je kakor merlizh postal; vunder je mafhoval, kader je perfhel v' Ponte della Trave; dalaj po poti sagleđa njegov tovarsh, de ga mras terdo trese; mu tedaj rezhe; *Zhastiti Ozhe, oni imajo hudo merslizo.* On odgovori: *nevem.* Nozh mu je bila teshka, inu prashan dvakrat, kako se pozhuti, je rekal: *meni je hudo.* Sares hudo mu je moglo biti, sakaj zel zhas svojiga teshkiga Apostolskiga dela ni eno tako besedo nikol rekel, temuzh vse bres pertoshenja prestal. Po poti dalaj gredozh se je s' tovarsham pogovarjal, kakor en k' smer-ti perpravlen, inu je ozhitno rekel; *sposnam de v' kratkim imam umreti, is serza sa-hvalim Boga, de mi dodeli umreti v' sveti pushavi rimskiga klostra.* Pridozh k' vratam mesta Rima rezhe tovarshu: *sazhni peti sahvalni Te Deum, jes bom odgovarjal.* Pruti vezheru dojde v' kloster, se spove, inu go obhajajo. Kader je vidil Jesufa v' svetim Sakramenti, defilih slab na mozhi inu na besedi, bres kervi v' shilah, se vunder oshivi tako dalezh, di so menili, kakor nebil nizh bolan. Okoli stojezhi so se zhudili inu ravno tako veselili, vidiozh njega kakor oshivleniga, kir je obudival djanja Vere, Upanja, inu Lubesni pruti Jesufa v' sve-

tim Sakramenti, kateriga je prejemal. Na to pride osdravilez, kateriga je narpred profil, de bi neveleval mefa jesti; sakaj on je filno lubil svojo od vezh let dershano navado: mefa nejesti, inu jo shelel do sadniga dershati. Sheliozh le fam s' famim Bogam se pogovarjati spuſti od febe brate, inu ih profi spat iti; al ta, kir mu je ſtreḡel, je otel vrata odperte imeti, de bi v' potrebi lashifhi pertekel. Blishala se je polnozh; brat, kir je zhul sa njegovo ſtreſhbo, ga flifhi gorezhho lubesen pruti Bogu moliti, se pogovarjati s' Mater Boshjo, kakor bi mu na prizho ſtala; grēde, se perblisha, ga najde gorezhiga v' obrasi, inn rudezhiga na shivoti; defilih je bil malo popred mertvafhki, inu mersel. Na to naglo ſpremenenje nifo odlafhali, ga v' ſveto Olje djati; po katerim je ſhel mirno spat v' Jefufu en malo pred polnozhjo 26 dan Liſtagnoja ali Novembra 1751, ſtar 74 let, 11 meſezov, inu 6 dni.

Perhodno jutro, kakor je bilo popred od Papeſha povele, je bila povedana negova ſmert S. O. Benediktu Shtirnajſtimu, kateri to flifhiozh je s' ſolsami rekel: *Dosti smo sgubili, pa smo dobili pomozhnika v' nebesah.* Prēden je truplo bilo pokopano, ſo ga perſeſheni oglēdavzi ſnajdeli, de je mehko, gibizhno, obtipajozhe, kakor bi ſhe shi-

vo bilo, inu na ukaso Papeshovo fo
ga djali v' perpravlen grob s' tim napisam:

Tukaj leshí

Ozhe Leonard a Porto Maurizio,
Apostolski missionar ojštrejšhiga Ordna Svetiga
Franziska. Is Samote S. Bonaventura v' Rimu.

Shivel 74 let, vmerel 26 Listagnoja

1751.

VITESKE ZHEDNOSTI

*po navadi obudene od svelizhaniga Le-
onarda po pisane od njega v' ne-
govih naprej vsetjih.*

Dobrota Boshja me klizhe zhedalaj bol k'
notrajnim fkrivnim pogovori s' Bogam Enim
inu Troim, kateriga s' shivo vero vidim v'
sredi moje dushe; ta dobrota me je she bol
naganjala v' premislovanjih leta 1745, katere
sim dopolnil, kakor bi narsadne v' mojim shiv-
lenji bile, ker sposnam, de se dalaj bol moja
smert blisha; sim sklenil vse drugekrat sturje-
ne naprejšvsetja popisati; s' poshegnanjam mo-
jiga spovednika, s' pomozhjo Boshjo sim per-
pravlen vse dopolniti, inu zlo nizm vunsputi-
ti; ako se pa permerilo, de bi kateriga nedo-

polnil, si bom sdajzi pokoro naloshil, al smoliti psalm: *Bog vsmili se*, al krish na tlah s' jesikam sturiti, al kej drugiga takiga. Satorej klizhem na pomozh Boga Vfemogozhniga, presveto Mario mojo lubo Mater, S. Vinzenza Ferreria mojiga Besednika; slasti mojiga ferasinskiga Ozheta S. Franziska, po kateriga isględi hoditi naprejsamem, kar bo v' svęteh zhdnostah narbol mogozhe; sa kar od nega prosim negov ozhetni shęgen,

Nesauplivoſt na ſamiga ſebe.

§ 1. Sa podklado vſih mojih naprejsętjov poſtavim nesauplivoſt na ſebe ſamiga; ſakaj vſi moji padzi v' grehe, velike inu majhene pomankanja pridejo od moje prevſętnoſti, nezhimarnoſti, inu ferzhniga napuha; od notrajniga povſhovanja, od ſaupanja na mojo perpravnoſt; ker vunder s' vſo reſnizo ſpoſnam ozhitno, inu poterdim is laſtne ſkuſhne, de nemorem enkrat sdihniti, ſhe maja sturiti eno dobro miſel, ali en narmajſhi dober povſdiglej pruti Bogu bres nove gnade inu nove pomozhi od Boga; inu ſatorej s' golo reſnizo ſpoſnam, de ſim en neumnesh, nepomoshen, nemogozh, ſlab, inu ſa nizh; inu to miſel, de ninam inu nemorem nizh, bom inęl pred vſakim delam, ſlaſti pred imenitnimi, kakor ſo pridige, ſpovedanje, ſvet dajanje, inu dru-

ge take ; sposnam inu sastopim is skufhne , de vse pride od Boga , de Bog je narimenitnishi delovez , njemu samimu gre vfa zhast inu povishauje ; ravno te naprejvsetja so meni , kakor menim , od Boga notri dane , inu popolnim sposnam , de bres prizhiozhe gnade ih nebom nizm dopolnil , ja bom velikovezh vse napek sturil . Satorej sam na sebe nesaupliv si naprejvsamem , klizat na pomozh Boshjo v slednim mojim deli , al majhenim , al velikim , al v duhovnim , al zhasnim , ako ne vselej s' ustmi , saj s' mislio , inu verzokrat porezhen : *Milost moj Jesus !*

Saupanje v' Boga.

§ 2. Kader sam na sebe nesaupam , se bom povsdignil s' saupanjem v' Boga , upajozh v' negovo boshjo pomozh , inu s' shivim sanesenjam bom sa terdno zhislal , de moj vfemogozhni Bog ozhe meni pomagati ; ja bres pomislika menim , de vezokrat najn klizheozh s' sgoraj rezhenemi besedami : *milost moj Jesus !* mi bo dal vfo dopolnivo mozh sa dopernafhati te svete naprejvsetja , katere mislim ispolniti k' negovi zhasti , sa dopolnenje negove narfvetifhi volje , de bi dosegel njega boshje dopadajenje , inu sa pokorfhino prnti negovinu noterdajanju , s' katerim mene vedno podvisa , slasti v' sedajni samoti , v' kateri sim perprav-

len saref delati s' negovo gnado, kakor bi me on narsadnikrat klizal; upam, de nebom tako nesvešt, kakor sim bil drugekrat; ja s' upanjem na negovo boshjo pomozh bom vse na tanko dopernafhal; inu ako bi kaj opustil, bom sdajzi pokoro sturil, kakor je sgoraj rezheno. Tri dela bom posebno zhes dan narbol tanko, pridno, inu paslivo ali fkerbno opravil, to je sveto Masfo, duhovne molitve, inu notrajno premishlovanje.

Andoht svelizhaniga Leonarda.

§ 3. K' sveti Masfi se bom na eno narbol isbrano visho perpravil; satoraj se bom dvakrat na dan spovedal, inu si zhas vsel, se dobro perpravil; inu ako bi kateri dan nemogel al savolo pomankanja eniga spovednika, al savol opravl sturiti mojo spoved pred mafhnikam, se bom spovedal v' duhi pred Jesusam, s' ravno takim djanjam, s' naloshenjam ene pokore, kakor bi se bil saref spovedal; inu vse to, de bom smel iti k' altarju s' vso ferzhno zhednostjo, de se bode pogmerala gnada, katero saupam vezh pogmerati s' eno famo spovedjo, kakor s' veliko drugimi delmi katerekol forte. Ako bom imel perloshen zhas, bom ismolil psalme od zerkve naprej pisane, ako ne, bom namestil s' notrajnim obudenjam teh zhednost;

nikol pa nebom opustil tri inu tridesetkrat of-
frati Jesufovo Kri vezhnimu Ozhetu, de bo
ta Kri perilo moje vboge dushe; nikol nebom
mafhoval bres zilizia, naj bo s' tim bol velik
prasnik, de bom imel spomin na Jesufovo ter-
plenje; si bom persadel tanko dopolniti vse
zerimonie, rubrike, krishe, inu poklekvanja
do tal, bres ne eno samo vunispustiti, s' vso
unajno lepo sadershnostjo, inu refnizhnim no-
trajnim skupskranjam, misliozh na pomenik
vseh besedi, inu offerozh ta boshji offer is
posebnih shtirih namenikov, to je; sa pozha-
stiti boshje velizhastvo breskonzhne hvale vre-
dno; sa sadoisturjenje pravizi Boshji sa toli-
kaj dopernefenih grehov; sa sahvalo tolikaj
dобрót meni skasaneh; inu sa profhno pruti
njemu kakor dajavzu vsih darov. To offeran-
je bom sturil ob *memento* per mafhi, inu
med mafho bom sdaj eniga tih namenikov sdaj
drugiga ponovlal, inu se s' edinil s' Jesufovim
ferzam. Si bom persadel imeti prizhiozhi na-
menik med poshegnanjam svete hostie inu vina;
desilih sim ga she sjutra sturil, inu v' shagradi
med navadnim perpravlanjam k' mafhi; med
obhailam bom obudil djanja shive vere, lu-
besni, grevanja, inu silneh shela se v' kristu-
fovo podobo preoberniti, tar se bom fleherni
dan obhajal sa popotnizo, kakor bi bilo nar-
sadniokrat. Po mafhi bom opravil sahvalenje
po navadi moliozh navadne molitve: *Anima*

Christi inu *Obsecro*, s' namenjenjam, de vse, kar bom od vezhera sturil, ima biti nameneno sa perpravlanje k' tim strafhnimu offru; s' tim perstavkam, de moja narvezhi saloga k' perpravlanju inu k' sahvalenju ima biti en zhisto ferze, ponishano, inu rasvitleno od shive vere; djanja notrajne ponishnosti; offrovanje, pohvalenje, ljubesen, inu popolnim grevanje. Inu ker je sveta Mafha narvezhi bogatía, katero na tim sveti vshivamo, bom poslušhal vse Mafhe, kar bo narvezh mogozhe inu mi bodo opravila perpustile; inu vsako jutro bom imel shele inu misel med offrovanjam flishati vse Mafhe, ketere se bodo ta dan po zelim sveti brale.

§ 4. Kar duhovne molitve sadene, bom gledal, de bom vesele imel na Kor hoditi; kader na kor pridem, se bom na tla vergel inu molil sveti Sakrament rekozh predpšem: *O sveta Vezherja. S' molitvo: Bog, kir si nam pod prezhudnim sakramentam. Potle pojdem berfh na moje mesto, si bom Boga na prizho postavil, se v' mislah skup-sbral, obudil vero, gledal sveto Troizo v' moji dushi prizhiozho, inu jo molil ponishno s' spominam na pet perstov moje roke tako: pervizh bom premaknil mali perst, kateri meni pomeni mojo dusho, inu bom obudil nesau-panje na sebe samiga, misliozh de sim en nezhimerni hlod sa nizh bres Boshje pomozhi,*

se bom ponishal narnishifhi v' pakli, kakor hudobnifhi zhes vse hudizhe, nevręden stafi pred prizho Boshjo, ali hvaliti njega v' tovarshii drugih Duhovnih; potle bom drugi perst premaknil, kateri meni pomeni mojiga Angela Varha, inu druge moje Pomozhnike; ih bom profil, de naj namestni mene tako nevrędniga hvalio, lubio, sahvalio, inn pozhasę Boga, dalaj frędni perst pregibajozh, per katerim se spomnim na presvęto Mario, bom profil, naj v' mojim imęni lubi, sahvali, inu povifhuje Boga; premikajozh kasavza bom Jesusa profil, de ravno to na narimenitnifhi visho svojimu nebeskimu Ozhetu sturı; per premikovanji pavza se bom povsdignil s' djanjam terdniga saupanja pruti Trojnimu inu Edinimu Bogu, bom poterdil, de ga ozhem zhasiti, lubit, sahvaliti, povifhovati, kakor mu daje hvalo v' nebesah ferze Jesufovo, Marie, vsih Angelov, inu Svetnikov; vse to bom sturil ob kratkim ob zhasi, kader se s-hajajo duhovni v' kor; svunaj kora moliozh Brevir, bom sturil vse tę djanja inu perstov premikovanje s' temi shelami, de bi rad bil na prizho v' Kori.

§ 5. Ob sazhetki duhovneh molitv bom skerbel narediti is tę sa boshjo hvalo od zęrkve postavlene ustue molitve eno dvojno molitvo, de mi bo unajna inu notrajna; uštna inn dufhna; inu de bodo moje misli sbrane inu nerastrešene, bom spomin na kristufovo terplenje rasde-

fkusi vse duhovne ure. Premishloval ga bom po ti versti. V' pervim Nozhnim bom premishloval nog vmivanje, v' drugim goripostavo svetiga Reshniga Telefa, v' tretjim molitvo v' verti Getsemani, v' pervim Psalini per Laudes Jesufa, kader je sholnerjam naproti shel, inu ih na tla vergel s' Besedo: *Jes sim*; per drugim psalmu, kako je bil svesan, per tretjim, kako je bil vlezhen pred sodne stole; per zhetertim, kader je bil sprashovan od Pilatufa; per petim, kader je bil v jezho vtaknen; tukaj se bom pogovarjal sam s' samim v' jezhi. Per *Te Deum* inu *Benediktus* bom pogled postavil na presveto Troizo, dihtel od lubesni inu poskakovanja v' Bogu trojnim inu edinim vse neismerjene hvale vrednim. Per prvi duhovni uri bom premishloval tepenje inu gajshlanje; med Shesto krishovo nesenje; med Deveto Jesufa na krishi, med Vezhernizami dolisnetje is krisha, med Completo shalostno pokopanje. Kaderkol se porezhe: *Zhasť Ozhetu*, bom molil Sveto Troizo, inu obudil popolnim grevanje savolo rashalenja boshje dobre, ker sposnam, de mi prav poide inu je lep zhas med tim, kader akolithi predpesme rezhejo. Kader bom pa molil sunaj kora, ali kader se tiho moli, inu ni sadofti zhafa, takrat bom te djanja v' sapopadki sturil, inu rekel s' mislio: verjem, upam, lubim, mene greva, sahvalim; s' shelami te djanja s' malo

besedami sturiti, ravno kakor bi vse po dolgin sturil. Opravlajožh brevir sunaj kora ga bom smolil vselej na tlah klezhe, premifliozh ravno te sgoro imenovane dela kristufovigga terplenja, de bom rastrefenje odgnal, inu Boga s' notrajnim duham hvalil; ako bi pa pregrešhil zhes to, bom s' velikim grevanjam moj dolg sposnal; inu akolih nebom mogel tako premifhlovati, kakor v' kori, bom faj ob kratkim notrajni pogled inel na taisto skrivnost.

§ 6. Kar notrajno molitvo sadene, si jo bom navadno narędil, de mi bo vsakdani kruh; nikol nebom opustil tri ure premifhlovanja po sapovedi nashiga Klostra; inu ako bi me oprabila kaki dan perdershale, bom po nozhi namęstil, inu kader bom fkusi pokorfhino samuden, ali sunaj klostra se suajdel na zęsti, al po opraviilih, bom tako dolgo molzhanje dershal, inu snotraj ostal v' duhi sbran, inu sam s' tovarfham ga bom profil, mene ne motiti, to si naprej vsamem bres opufhenja dopolnitı s' pomozhjo boshje gnade; sakaj vęm, de bres notrajne gnade nebom nizh od tih naprejevsetjov ispolnil. Na Missionih pa se nebode opustila navada, ampak se bo sapopadik sa premifhlovanje bral; bom ględal na uro, ob kateri je v' klostri premifhlovanje, sakaj takrat bom tudi jef svoj duh vkupsbral, tudi med shtuderanjem, med unajnimi opravilmi, tudi med

med pridigovanjam bom take djanja snotraj v' dušhi dopernafhal. Ja, kar mi bo zhasa ostalo zhes potrebne inu navadne opravila al v' klostri, al na missionih, ga bom obernil na molitvo, de bi ravno kratke drobtine zhasa bile, se bom s' Bogam pogovarjal, inu stal sbran v' duhu pred boshjo prizhnostjo, inu delal notrajne djanja po podobi sgoro popifanih; al bom faj en samikrat is narnotrajniga ferza s' lubesnio se veselil na Boga pogled imeti. Satorerj se bom posvetnih ludi ogibal, ako nebodo filno potrebne rezhi s' nimi opraviti, nebom maral, de me sa grobiga, inu pogojsdniga imenujejo, ako jih neobisnem, ako s' nimi negotvorim; bom lubil mojo zelzo, ali en kot na kori, kader bom v' klostri, inu mojo kamro na missionih. Moja navadna molitva bode notriobernena, iskajozh Boga notri v' meni, sazhenjal bom s' enim djanjam kristufoviga terplenja, slasti od krishaniga Jesufa, inu kader bom perpravil ferze fkusi vezh obudenjov te ponishnosti, grevanja inn lubesni, pojdem narnotri v' ferze krishaniga Isvelizharja, katero je sreda moje dushe, premisliozh tankaj velikost boshjih lastnost, sdaj eno sdaj drugo, inu kader bom vezhkrat vun inu notri shel v' premishlovanji, bom obstal per enim sploh sposnanju od Boga, katero ima obuditi v' sgorni mozhi moje dushe lubesen, savolo katere imam vse premishlovanje, to je,

de

de ferze ima smirej opravití s' lubljenjam, ker nenajde bolshi pomozhi h' tim konzu, kakor to narsnotrajno fkupsbranje v' tihoti, inu v' odterganji od vseh stvarí; inu prosim, rajshi shivljenje meni vsęti, kakor odvęti to snotrajno pogovarjanje moje dushe s' nim samim, kar je moj mali Paradish ne semli; inu kader bi od tiga djanja sgrešhil, ga fkusi mojo mlazhnost sadershal, al fkusi nagnenje pruti stvaręm inu posemelfkem rezhem, bom sdajzi se sgreval, ponishal, svoj dolg sposnal pred mojim spovednikom, inu popravil.

§ 7. Molitvo sa proshno Boshje pomozhi potrebne k' vsmim mojim delam si bom navadno naredil; ja strelna molitva mi bo narbol navadna, de vezhkrat poręzhem; *Milost moj Jesus!* naredivshi popred glihanje s' Bogam, kader bom te besede rekeli, de bom imel mifli od njega profiti delovno gnado, njega lubiti, ponoviti shele njemu v' vseh rezheli dopasti, inu njegovo presvęto voljo dopolniti. Satorej bom to kratko strelna molitvo al v' duhu isrekel al s' ustmi po tavshentkrat zhes dan, inu to mi bode lepa pomozh, ferze s' Bogam fklęneno dershati; sakaj to je delo vsif del, opravik zhes vse opravke; in de bom loishi dopolnil to delo, sposnam, de je treba dershati dobro predelane inu prenarejene tri duszne mozhi; um, spomin, inu voljo fkusi tri zhednosti: Vęro, Upanje, inu Lubęsen.

Svet.

Svel. Leonarda Djanje te Vere.

§ 8. Dobro zhisto oko te vere je taisto, katero sturi dusho sa gospodarja zhes samo sebe, inu jo pele po varni poti k' nebeski domovini. Meni tedaj nebode sadoosti ena sploh vera, inu le v' premishlovanji; ampak si bom iskal povsod eno posebnishi vero, ne samo shivo, temuzh delovno, inu delajozho, katera Boga vidi v' vseh rezeh, vse k' Bogu obraza; inu s' to preshivo vero v' djanji, katera se najde v' sgornim predeli uma s' imenam sastopnost, bom vse rezhi meril, ja pred vsemi delmi, slasti posebnimi, bom enmalo postal inu obudil djanje te vere, ponovil priznost Boshjo v' meni, inu skusi to bode moja dusha sebi vsela mozh, s' gorozhnostjo delati; sakaj je refnizhno, de tolikaj vezhi je gorozhnost dushe v' delanji, kolikor je bol vterjena vera v' verovanji zhesnaravfkeh rezhi. Si bom tedaj naredil eno dushno puhavo, pod imenam: Deshela te vere; ker bom posabil na vse stvari, govoril inu se dershal s' Bogam se zhudiozh nad njegovo velikostjo; ga nebom drugej iskal, kakor v' meni, v' fre di moje dushe, slasti ob zhasi molitve, kakor sim sgoraj djat; bom posabil takrat na vse obzhutlive rezhi, inu se nagnil ogledovat narlepshiga Boga, se bom dershal s' nim sam s' samim,

inu

ina se bom prepodobil v' njega vef, kar bo mogoče; tudi sunaj zhasa notrajne Molitve se bom navadil viditi v' stvaréh Dobroto moji-ga Boga; nebom zhišlal sa nizh unajno Ko-sho, ampak bom v' zęni imęl, kar je notri v' stvari sapopadeniga, namrezh Bog; saupam, de moj um na to visho predęlan fkusi djanje vere, katere se bom navadil obudovati po vsi moji mozhi, mi bode bol teknilo dopernafhan-je vseh zhędnost. Inu bom pogostim djanje vere obudil, de se jo navadim, imajozh sa negolfive vse fkrivnosti, sakaj so rasodęte od perve negolfive refnize.

Djanje Upanja, svel. Leonarda.

§ 9. Upanje, katero ględa na posestvo Bosh-je kakor narvezhi nafhe premoshenje, si bom persadel obuditi prav pogosto v' mojim ferzi, defilih imam neirezheni dosti gręhov, katere bom opral v' predragi Jesufovi kervi; upanje bom postavil na tę shtir stanovitne podstave: Bog me ozhe svelizhati, ker je *pravizhen, svest, vsmilen, inu vsemogozhen*; jes bom moje svelizhanje shtel sa refnizhno na eno saneflivo visho. Ja si bom persadel, de mo-je upanje postane saupanje, katero je eno prav mozhno upanje; bom persadel imęti ta-ko ineniten sapopadik milosti Boshje, de bom
upal

upal se saneseozh na neisnerjeno saflushenje mojiga Gospoda Jesu Kristusa, katero si bom pogostim k' dobrim perpisoval inu Narvifhimu offroval, se tudi saneseozh na vashnost svetih odpustikov, Mafh, inu djanjov pogostim v' mojim ferzi obudeniga grevanja, de bom upal svelizhan biti bres v' Vize priditi, defilih sim perpravlen jeh radovolno prestati, ja tudi s' sahvalenjam proti Bogu notri do sodniga dneva, ako bi bila volja Boshja taka. To posebno upanje mi nebode moglo fhkodovati, ampak bo meni k' pridu, sakaj neodveršem otrozhjiga straha, je k' zhafti boshji, me sturí bol pridniga v' delih; sakaj fkusi to sve-to misel bom ne samo majhenih grehov se oganil, ampak tudi vse narmajnfhi nepopolnosti; s' persadevanjam sadobiti vse odpustike, poslufhati vezh mafh, inu na tanko shiveti povfod, kar duhovni dobizhik sadene; inu k' sadoblenju te lepe gnade bom prav pogostim klizal sa milost, rekozh vsakokrat sgoraj imenovano strelnno molitvizo: *Milost moj Jesus!* Ja to molitvo bom imel kakor eno terdno pomozh k' sadoblenju vseh gnad, vedozh, de Bog je narmilostvifhi, narsvestifhi, nardarovitnifhi v' dajanji gnád, katere se v' shivim saupanji profio, zhe so le k' njegovi vezhi zhafti, inu nashim vezhnimu svelizhanju nefhkodlive. Med vsemi gnadami, sa katere mislim profiti slednikrat, kader porezhem:

Mi-

Milost moj Jesus! bode gnada konzne stanovitosti, inu delovna gnada njega popolnim lubiti, sakaj ena v' ferzi pershgana lubesen proti Bogu prenaredi vso dufho, jo ozhisti, inu s' Bogam s' edini.

Djanje Lubesni pruti Bogu.

§ 10. Lubesen, katera gre pruti Bogu kakor narvezhi dobroti inu morju neismenjeneh dobrót, kateri v' sebi sapopade vse mogoze popolnimosti inu se tedaj more lubiti savol famiga sebe; lubesen si naprejsamem imeti vstanovleno v' ferzi, kakor tarzho vseh mojeh misli, konzov, giblejov inu del; ja se sarotim nobene rezhi oteti, kar je soperniga sveti Lubesni Boshji; akolih nesturim oblubo, vundar imam narstanovitnishi naprejssetje; iskati vselej, kar je bol popolnima, nikol nedoperneisti ne en majhen greh s' premislikam; inu zhe bi se to permirilo, bom sa narvezhi nefrezho v' mojim shivlenji shtel, jo pred Bogam objokal, inu per ti prizhi sebi pokoro naloshil; inu de bom dosegel biti zhist bres narmajnsihiga pomankanja, bom vedno boshjo prizhnost pred seboj imeti s'kerbel, lastno volo tajiti, dolitrei poshelenje v' narmajnsheh rezheh; imel pa bom sa moje bogastvo sanizhvanje, dolitrenje, sopernosti, bolezhine, vbosh-

vboshtvo s' vfemi nadlegami, kar se jeh v
 revnim duhovnim klosterkim spokornim shiv-
 lenji najde; objemal jeh bom velike inu maj-
 hene nadloge; ja se bom zhedalaj bol nagibal
 pruti ojtrosti, terdobi, pokori, inu kar je
 spazheni naravi soperniga; kozhlivoft pa se
 bo meni gnufila, inu defilih bom v' ti rezhi
 vezhkrat permankal, inu bom v' djanji zlò
 najden nesveft, vunder naj zel Paradish faj
 ve, de moja shela je, Boga narpopolnim lu-
 biti, ja stati v' vednim djanji lubesni pruti
 Bogu. Satigavolo se ozhem navaditi obudovati
 mnogitere djanja te lubesni, kakor lubesen do-
 padajenja nad boshjemi naskonzhnemi popol-
 nimosti sheliozh, de ga vsi lubio inu hvalio,
 lubesen prezhiflanja, zhiflajozh njega zhes vse
 stvaru fkup, ja imajozh vse sa en nizh, kar
 Bog ni; sraven tuga bo moje ferze shalovalo
 savolo grehov, s' katerimi sim mojiga Boga
 tolkokrat rashalil. Ja kar bom delal, miflil,
 ozhem premifhlano vse sturiti is tuga konza,
 de bi ga lubil, inu Bogu dopadajenje sturil,
 bom zhul, de nizh nepremifhlama nedoperne-
 sem, temuzh vse premifhlama, kulikor mogo-
 zhe s' prizhno mifljo, ali faj s' sastopleno se
 posdigniti k' Bogu fkusi lubesen. Satorej bom
 ves zhas na molitvo obernil, kar mi ga zhes
 navadne opravke oftane; inu stal s' edinen s'
 Bogam, de bi zhedalaj bol gnado v' febi po-
 vezhal; med delanjam bodem v' mef snoval
 djan-

djanja Vere, Upanja, inu Lubesni. To bode moje notrajno opravilo navadno inu stanovitno; inu de mlazhnost nesadershi od takiga dobriga djanja, bom vezokrat zhes dan, fkorovfako uro, al faj saref fedemkrat; to je sju-traj po navadnim namenenji vsih del k' zhasti boshji; po dvojnim sprashovanji svoje vesti; po treh navadneh urah notrajniga premishlovanja, inu vfaki vezher pred spanjam bom sturil en notrajno obrazhanje proti Bogu, kokor bi ravno takrat she le sazhel moje duhovno shivljenje, s' shelami njega lubiti v' tim djanji narbol gorozhe, narsnotrishi, inu narstanovitnishi, saversheozh vse stvar: se ober-nivshi ves pruti Bogu, s' perterdenjam oteti moje ferze isprasneno od vseh stvari, inu stati v' ti puhavi moje dushe, sidani fkus vero, ker s' ojstam mojiga uma nebom drugiga gledal, ku samiga Boga, de bi ga lubil s' vse vrozhino moje volje, bres drugiga konza, kakor njemu dopasti v' vseh rezheh; inu perterdim, de vse te moje sturjene naprejevsetja nimajo drugiga konza, kakor to salubleno edinost s' Bogam nozhindan v' vsih opravkih inu delih; tar prosim Presveto Mario, naj meni sadobi ta dar, inu da shegen ti moji volji, de se nepremení nikol na vekoma. Amen.

§ II. De se ohranim v' vednim lubljenji Boga narvezhi Dobrote, si bom naprej odlo-
zhi

zhil s' pervolenjam mojiga duhovniga Ozheta spovednika vse dela, kar bom imel sturiti fleherni dan, teden, mesec, leto, inu vfaki zhaf. Vfaki dan tedaj se sbudivshi bom prezej vsdignil dusho k' Bogu, inu poklizal milost boshjo vezhkrat rekozh: *Milost moj Jesus!* kakor profhno Boshje pomozhi per vsih delih zeliga dneva: potle bom sturil sgoraj rezhemo obrazhanje k' Bogu, sdihujozh k' njemu, inu sheliozh, de ga ozhem ta zel dan lubiti s' vso mogozho gorezhnostjo, kakor bi narsadni dan mojiga shivlenja bil; s' mislio njemu sturiti dopadajenje v' vseh rezheh, inu na tla vershen bom obudil djanja Vere, Upanja, Lubesni, Grevanja, inu Offrovanja; med oblazhenjam ziliziuma inu s' shegnano vodo pokroplenjam pojdem pruti Koru rekozh psalm: *Bog! moj Bog!* To bom tudi sturil se isbudiozh po nozhi k' matutinu moliozh fkusi mostovsh psalm: *Smili se*; pridozh v' Kor se bom dershal po vsim tim, kakor sim raslozhil sgoraj sa perpravo k' duhovnem molitvam.

§ 12. Sleherno jutro bom oblezheni zilizium po sgoraj rezheni navadi nosil dve al tri ure, dokler odmahujem, inu nikol nebom bres njega mafhoval, naj bo s' tim vezhi prasnik.

§ 13. Sleherno jutro po djanji offrovanja bom sturil namenenje sadobiti vse odpustike, kar je mogozhe, de si ravno sa nje nevem, al dela moje samorejo velati sa k' njih sadoblenji naloshene dela; inu kateri se sadobe sa mertve, namenim eniga sa narbol sveto dusho v' Vizah, druge sa taiste, katerem sim bol savešan inu dolshan po pravizi al po lubesni, kakor fo moja shlahta inu dobrotniki, al pa sa taiste, katere fo bol v' Boga inu pruti Pre-svęti Marii salublene bile, inu fo na tako vi-sho fkerbnishi bile sa svoje vezhno sveli-zhanje.

§ 14. Tudi bom obernil sadofti sturjenje vsih mojih dobrih del zeliga dneva fkusi vse fhtirindvajset ure sa narbol sveto dusho, inu sa vse sgoraj rezhene, tedaj vsako jutro bres drugiga raslozhenja porezhem: namenim vse danafhni dan sadoblive odpustike, inu sadofti sturjenje mojih dobrih del sa dushe v' Vizah po navadni vishi. Odpustik fhest *Ozhena-shov*, inu *Zheshenamarj s' zhast Ozhetu* bom gledal vsaki dan trikrat sadobiti.

§ 15. Slędno jutro po obudeni sgoraj re-zhenih djanjih bom sturil namenenje, de ozhem posvetiti kruh inu vino per masi, odvęsati per spovedanju, deliti inu prejemati svęte Sa-cramente s' dolshnim namenenjam; bom pono-

vil misel, de bi rad flifhal vse mafhe tiga dneva po zelim sveti; jeh offral Bogu, kakor bi se per useh prizho snajdel; offral k' sgoraj rezhenimu konzu inu namenku; kakor je pisano v' djanji offrovanja, katero sim dal natifnit inu se sazhne s' besedami: *Moj vezhni Bog!* katero bom sleherni dan sjutra omolil.

§ 16. Sleherni dan bom smolil roshnikranz sedem veselov Presvete Marie, inu neimajozh perloshnost savolo opravil, bom obudil sedem djanjov dopadajenja nad sedmimi veselmi, ktere je ime lo ferze presvete Marie.

§ 17. Ufaki dan se bom dvanajstkrat globoko perpognil na zhast dvanajst presvete Marii od svete Troize vdeleneh posebnost; jo bom zhastil kakor mojo gospo, ji frezho voshil, de je stvarjena bila bres madesha, zhista, svolena sa veliko mater Boshjo; profil jo per vsakim naklonenju sa eno angelfko zhistoost na telefi inu v' ferzi; sa pregloboko ponishnost, inu preobernenje vsih greshnikov; bom spri-zhoval, de jo lubim is ferza, ina ozhem lubiti notri do sadniga dibleja kakor mojo veliko Gospo.

§ 18. Kaderkol bo ura bila, bom molil eno Zhesheho Mario s' dopadajenjam nad bres adamoviga madesha stvarjeno presveto Mario,
nad

nad nje svolenjam sa Mater Boshjo, bom sahvalil presveto Troizo, de je vdělila nji take lepe posebnosti, bom posdravil mojga Angela Varha s' sahvalenjam sa varstvo te ure, inu ga profil, meni perhodno uro na strani stati, de bom popolnim Bogu svešt; inu sa ponozhne ure, kader se ura neflišhi, jeh bom smolil ob drugim zhafi.

§ 19. Trikrat na dan ob sgonenji angelfki-ga zheshenja bom molil klezhiozh navadno molitvo: *Angel Gospodov*, al s' tim perstavkam, de po prvi zheskena Marii bom ponovil oblubo vbofhtva v' roke Jësusa Detęta; po drugi bom ponovil oblubo pokorshine v' roke presvete Marie, inu po tretji oblubo zhiftofti v' roke fvetiga Joshefa; se bom nifko perklonil per: *Beseda je meso postala*, ker se je boshja besęda tako globoko sa naf ponishala,

§ 20. Sleherni dan bom obifkal krishovo pot, zhe bom domà v' klostri, inu zhe ne bom po opravki sadershan, de bi potrebniga zhafa neimel.

Tresnost inu Dolitrenje svelizhaniga Leonarda.

§ 21. Sleherni dan per sjutrajni molitvi bom ponovil naprejvsetje se odpovedati lastni volji, lastnimu fojenju, inu poshelenju per
vseh

vseh perloshnostah tudi v' narmajnfheh rezheh: vselej naproti delati moji lastni lubesni, inu vedno v' rokah imeti nosh tiga morjenja, sa odresati navesanje al gledati prasne rezhi, al nevarne, al govoriti nepridne besede, nizhemarne, inu nepotrebne; al iskati svedeti novize, katere mene nizh nesadevajo; narvezh pa per jedi se ozhem moriti povfod s' nagnenjam Bogu dopadajenje sturiti.

§ 22. Savolo dolitrenja tedaj nebom doma v' klostri nafhe pushave nikol jedel mesa, ne jajz, ne rib, ne druge shlaht dobriga jedila, naj bode prasnik velik kakor ozhe; bom fizer vsef sklędizo, al jed bom pustil sfetno stati, inu jedel samo shupo inu kruh, al k' vezhim en malo fira inu sadja, bres foli, pomeranzh, limón, bres fardel al takeh rezhi, katere kozhливost drashio, al gerlu dobro dejo; tudi ne fladke kruhe, testenino, fladkarie, al zukrarie; sadovolen s' tako shupo, kakorfhna bona miso pernesena, dostikrat bom vode perlil, de ji bom dober pokuf odvsef, se odpovedozh savolo Boga vsimu pokufu per jedi, nebom od jedi govoril nikol savolo nobeniga perzhetka, ampak bom pregnal misli na te rezhi, kakor se preganajo misli zhes zhiftoft; inu kader mi bode pokorfhina branila to morjenje samiga febe, bom glavo doli nagnil, gledal jesti bres pomiflika, inu na kaj notrajniga premifhlovanje obernil, tudi snotraj obudival Lubesen, Grevanje, inu druge take djanja. §

§ 23. Ker je sapovedano od S. O. Benedikta Shtirnajstiga, de ob missionfkim zhasi morremo imeti sa nash shivesh per kosili dve shupe, eno falato, inu eno terdno jed, bom tudi jes njo jedel is pokorfhine; al si bom persadel moriti lastno lubesen, kar bo mogozhe, inu nebom perpustil, de bi kedaj se dajalo vezh, ku ena sama jed od rib, ali od solenine; inu zhe kaj vezh pride, se bo dalo vbogim.

§ 24. Kader pojdem na popotvanji v' klostre, bom jedel, kar mi bodo dali, inu od vsakiga enmalo vsel, sunaj mefa, s' lepo ga bom pustil, inu kader mi bo branila pokorfhina, al spodobnost savolo tovarfha, bom namestil s' notrajnimi djanji, kakor sgoraj rezheno; ravno tako bom sturil v' posvetneh hifhah, de se jim nebom superstavil, tudi tako se bom obnafhal na poti po vodi, po morji, al v' gostjih s' bratmi, inu od vsake jedi enmalo vsel, de jih nerashalim.

§ 25. Na vezher doma v' klostrih nafhe famote nebom nizh vezh, kakor eno jed vsel, to je pervo, katera bo pred mene postavleua, to je falato, al shupo, de le ni terdna jed; inu zhe bi jo tudi pred sebe vsel, jo nebom jedel.

§ 26. Na missionih per kosili, kader ni postni dan, bom vsel enmalo dvakrat pezheniga kruha inu sadja; ob nedelah inu prasnikih si bom perpustil kako morsko ribizo, inu nizh drugiga.

§ 27. Ob sabbotah se bom postil domà v' klostri tako ojtro, kakor ob petkih, de bom tudi navadno salato pustil; inu na missionih si bom obpoldne odtergal dvakrat pezheni kruh, inu sadoften ostal s' kruham inu sadjam, kakor ob petkih.

§ 28. Na vse delapuste presvete Divize, kader je navada na tlah jesti, kakor tudi vse petke meseza Sufhza bom domà v' klostri se postil ob samim kruhu inu vodi na tlah klezhiozh faj ob kosili.

§ 29. Pervine od sadja bom Bogu offral, kader bodo pervizh na miso dane, jeh nebom okusil, inu tudi drugekrat bom is med sadja toisto pustil, kamer bo fkomina narbol vlekla.

§ 30. Vино bom per malim pil, al bom faj gledal polovizo vode permeshati, ja rajshi vezh vode kakor vina.

§ 31. Sunaj jedila nebom nikol pil, naj bom s' tim bol shejen ali potreben; tudi nebom narmajnsihi jedi pokusil sunaj zhasa sa jesti, ne sunaj klostra, ne domà.

§ 32. Pred inu po kosili inu vezherji bom molil inu se sahvalil s' pozhasno molitvo bres prehitenja te silno potrebne molitve, sa sposnanje dobrotljivosti Boshje, de bi ravno v' jedilishi nebilo nobenih bratov; inu per missionih bom fkerbel, de bomo molili, kakor doma v' klostri; inu kader nebom mogel dozha-kati konza jedi, ampak mogel iti popred pozhi-

zhivat, inu pred drugimi vstati od mise, bom sam molil ravno te molitve, kakor bi bil sdrugimi na prizho per sahvali.

§ 33. Sleherni dan se bom tepel s' disziplino, naj bo velik prasnik, kakor ozhe; na Missionih sdajzi po jutrajnim sbudenji, inu doma v' klostri al svezher po vesti sprafkovanji, al ponozhi po matutini, tudi tiste dneve, kader se ves kloster netepe; popotovajozh bom ravno to sturil v' drugih klostrih inu v' posvetneh hishah, zhe bom perpravnost najdel, de nebodo mogli ludje flifhati.

§ 34. Zel zhas mojiga shivlenja bom bres zhevlov hodil, tudi na dolgeh potah po sini inu poleti po isglēdi svetiga ozheta Franziska, njegovih tovarhov, inu gospoda nashiga kristusa ob zhasi svojga pridigovanja; inu de sadobim od Boga dar vjeti kako dufho vezh.

§ 35. Spal bom vselej na goleh shaganzah, al na enim samim pogrinali: sa sglavje bom imel eno klado, al pa bom po verhi sglavja poloshil dilo s' fuknam pogerneno, katero bom svezher gori deval, po dnevi pa prozh jemal.

§ 36. Nosil bom zel dan, inu tudi ponozhi na persih en krish s' sednem ojtmi, ne famo sa obzhutiti te bodezhine, ampak tudi sa vedni spomim per mojim ferzi shalostniga ferza velike Divize Marie. Ako mi bode pokorfhi na branila, bom namestil s' notrajnimi djanmi.

*Zhednost Pravize svelizhaniga
Leonarda.*

§ 37. Svojo vešt bom dvakrat na dan sprašoval, obpoldne, inu na vezher. Obpoldne bom kratko preiskal moje ferze, al obrani notrajni na stalo svete ponishnosti vstavleni mir, gorezho lubesen pruti Bogu, al se ta sveti mir v' kaki rezhni spremeni, de ga bom fkusi djanje grevanja popravil, inu s' gorezho profhno sa lubesen boshjo, vezhkrat rekozh: *Milost moj Jesus!* Shtiri stvarni sposnam potrebne sa ohraniti notrajni mir inu duh vrele lubesni, inu sklennem jeh doperuashati. Pervizh: odmreti svetu, stvarnem, sam sebi, inu vsimu, kar ni Bog; derfhati ferze prasno od vsiga stvarjeniga, tako de vse kar ni Bog inu k' Bogu neflishi, zhislam majn ku serno pefka. Drugizh: shiveti v' zelim saupanji na boshjo Previdnost, inu vse, kar se zhes dan Sgodí perpisati naredbi Boshje previdnosti, naj bo veliko al malo, perjetno, al soperno; sa resnizo imajozh, de je narbolshi inu sa boshjo zhaft narperpravnishhi, kakor tudi sa moje svelizhanje. Tretizh: lubiti terplenje al notrajno, al unajmo; rad imeti savershenje, sanizhovanje, inu sapushenje od stvari Nebeshki raj ima vshivanje, semelfki ima terplenje, inu ako bi meni sanizhovanje teshko bilo, al bolezen, al terplenje,

plenje se bom osereel hitro na Jesufa, kateri je sa svoje perjasne tovaršhe imel narvežhi bolezhine, narvežhi safnehovanje, narvežhi vbosh-tvo. Zhetertizh: sebi ne nakopati dosti opravi, ampak same taise, katere moja flushba pernese po pokorshini; narbol ne delati s' naglostjo inu silo, ampak pozhasi inu pohlevno, imajozh to sveto pohlevshino v' besedah, v' obnafhanji, inu zelim dershanji. Tedaj fleherni poldan bom pregleđal ferze, al je premenjen mir, al je omagala sveta gorezhnost, inu al sim pogrshil v' eni teh shtireh potrebnih rezhi; prezej se bom zhes to sgreval, inu naprejsel se sbolshati.

§ 38. Vezherno sprashovanje bo enmalo dalshi, stojezh v' prizhi Boshji bom profil sa luzh sposnati vse ta dan sturjene sgreshenja, inu bom kratko spomin iti pustil zhes use vežhi dela, misliozh na Kraje, ludi, opravke, sa svediti kako sim se obnafhal v' govori, mislah, spovedvanji, mafhovanji, pogovarjanji, duhovnih molitvah; al sim prevezh jedel, leshal, al sim zhas prav obrazhal, inu vse pozhutke varoval; al sim bil nepokoju, neframoshliv v' pogledi, al so bile prasne besede, nemarne, nepridne, premalo lubesniye, nespametne, bahlive, sgovorlive lastnih pomankanjov, nevól, sodb, natolzovanjov, al sim preofhabno govoril, prevezh s' besedami kako stvar popisoval inu povishal; moje le-

nobe v' isgnanji hudeh misli inu nagnenja. Inu zhe bom najdel došti pomankanjov, bom pomislil, dejih je she vezh, katere nesposnam, sakaj fame dobre dela bodo morebit omadeshane od lastne lubesni skusi iskanje samiga sebe vezh ku Boga, neimajozh taisto preprosto inu zhisto misel inu namenenje, katera se spodobu; al de sim nih vrednost poderel skusi mersloto v' nagibleji pruti Bogu; satoraj bom imel veliko dolshnost se framovati, Boga sa odpufhanje profiti s' djanjam grevanja, inu terdniga naprejšvetja se pobolshati: inu v' tih djanjih se bom dalaj mudil, kakor v' sprafhovanji, s' perstavkam, de se bom prezej is perviga v' boshjo prizho postavil, sakaj zhe dam prostor kaki stręfeni misli, gre zhas naprej bres vsiga dobriga djanja.

§ 39. Na vezher, pređen grem pozhivat, se bom perporozhil vsim mojim svetim besędnikam, inu na visho eneh litanj porezhem:

Kyrie eleison, Kriste eleison, kyrie eleison, S. Maria profi sa me, S. Joannes Kerstnik, S. Peter, S. Pavl, S. Joannes Evangelist, S. Joachim, S. Anna, S. Ozhe Franzisk, S. Anton, S. Bernardin, S. Vinzenz Ferreri, S. Peter Alkantara, S. Paskal, S. Ludvik, S. Franz Salesi, S. Ignazi, S. Xaveri, S. Aloysi, S. Franz od Pavla, S. Filip Neri, S. Joannes a Cruce, S. Vincenz a Pavlo, S. Teresia, S. Maria Magdalena de Pazzis; S. Leonard,
S.

S. |Aloysi Marternik, svelizhani Salvator profite sa me, Vsi Svetniki inu Svetnize Boshje profite sa me. Molimo: *Varvaj Gospod inu t. n.* Potle bom obudil Vero, Upanje, Lubesen, Grevanje, s' sarotenjam, de ozhem shivet inu vmreti v' sveti Veri katolishki Rimski, inu dusho isdihniti s' nargorezhim djanjam Boshje lubesni; potle bom opravil svetiga Vinzenza skushno dobro vmreti, bom perporozhal dusho, kakor bi ta nozh imela moja sadna biti, inu toisto imel vmreti, rekozh tri krate: *v' tvoje roke, Gospod! porozhim moj duk;* potle bom molil psalm: *is globozhine,* inu profil Boga, de mi ga ohrani sa takrat, kader bom saref mertuv; inu de vmerjem ofkerblen s' sacramentam Spovedi inu Obhaila, fe bom porozhil sveti Barbari moliozh en Ozhe nash, inu Zheskena Maria; potle na pomozh klizal Angela Varha, de me varova zel zbas mojiga pozhitka rekozh: *Angel Vareh moj! inu t. n.* bom pokropil zelizo s' vodo shegnano, inu bom sturil namenek, de vsi dihleji v' spanji naj bodo djanja boshje lubesni, fe bom poloshil na shaganze s' framoshlivoftjo, inu perjel v' roke Krish od Paternostra, al kateriga na persih nosim, inu vezhkrat rekozh: *Milost moj Jesus!* bom gledal saspati.

Delanje Pameti svelizhaniga Leonardo.

§ 40. De bi dopolnil vse dela sebi sa vsaki dan naloshene, se bom varno ogibal ne le unajniga postopanja v' govorizhvanji s' bratmi, ali s' posvetnimi od prasneh nepridneh rezbi sunaj porędkim savolo neogiblivo spodobnosti; she vezh pa bom opufhal notrajno bresdelnost v' duhi; torej bom grede po klostri al na zęstah se pohlevno dershal inu vezhkrat isrekal strejno molitvizo: *Milost moj Jesus!* Kufnil bom krishe, kjerkol ih najdem rekozh: *Zheshen bodi krish edino upanje;* se bom pokropil, kulikor narvezh krat mogoze; sato si bom persadel ineti smiraj v' kamri shegnano vodo, tudi na missionih, inu slednikrat bom obudil djanje grevanja rekozh: *Ker sim greshil tebi inu te nisim zhes vse lubil moj Bog dobrota neskonzhna, lubim te zhes vse, torej me greva zhes vse, nezhem vezh greshiti, smili se zhes mene!* Vidiozh Jesufa terpiozhiga, al kako orodje njegoviga terplenja porezhem: *Terplenje gospoda nashiga Jesu Kristusa bodi vselej v' mojim serzi.* Vidiozh podobe presvete Marie bom molil eno: *Zhesena Maria,* inu s' niskim perklonenjam porezhem snotraj: *Ti si moja luba.* Kader koga srežham

zham, ga bom posdravil rekozh: *Hvalen bodi Jesus Kristus!* inu to posdravljenje bom osnauoval po vsih missionih, de bode vselej dobro imenovan inu hvalen nash gospod Jesus Kristus, inu na to visho bom fkerbel smiraj opravil imeti s' hvalenjam Jesufa Kristusa, inu s' hvaliti sturjenjam.

§ 41. Pezhat pa vsih mojih zhes dan naprejssetih del bo, jih dopernești s' namenenjam ne le ravnim, ampak tudi zhistim inu preprostim, de bodo bol saflushive, inu dopadejo Boshjimu Velizhastvu; inu sposnam, de bom mogel silno priden biti v' ti rezhi, ker vezh pred Bogam snese djanje s' zhistim inu preprostim namenkam sturjeno, kakor sto del drugaznih. Ta zhisti namenik potegne k' febi serze Boshje, da Bogu narvezhi hvalo, posvezhuje dusho, jo popolnima dela, daje zeno vsem drngem zhednostam, inu jeh povsdigne k' narvishim saflushenju, sakaj ta je smetana Boshje Lubesni. Satorej si bom s' boshjo pomozhjo persadel ves trud, de bom dostegnil do navade vse moje dela dopernafhati s' tim zhistim inu preprostim namenenjam, katero ima vsebi to, de v' sledni rezhi ishe samo dopadajanje Boshje bres permeshanja drugih konzov podrushnih; tedaj delajozh s' tim svetim namenenjam morem posabiti na vse stvari, na moje perleshnosti, lastno korist ali dobizhik, inu ludski strah; ampak med vsimi

rezhni morem eno sturiti, to je povfod morem iskati samo boshje dopadajenje vse delajozh v' Bogu, s' Bogam, inn skusi Boga: sakaj ono je dofti shlahtnifhi, saflushivifhi, Bogu perjetnifhi dopolniti zhednosti v' Bogu, inu skusi Boga, kakor jeh dopolniti is boshje lubesni; kateri dela is lubesni boshje, sna permeshati kaki podrushni konez; al kir jeh dela v' Bogu inu skusi samiga Boga, to je meni samiga Boga v' vseh rezheh, isklene fleherni drugi konez, inu na to visho se sturizhisto manenje, katero vlezhe k' sebi boshje serze. To namenenje si naprej vsamem imeti per vseh sgoraj popisanih delah, inu de gabom imel pred delanjem, bom obudil vero v' ojstrim verhi mojiga uma, inu gledal na Boga Troiga inu ediniga v' mojim serzi, v' fredi moje dushe, inu pruti njemu saminu bom obernil to al uno djanje iskajozh samo dopadajenje njegovo, inu dopadlivost Boshjo snotraj rekozh: *Vse skusi tebe moj Bog!* saupam, de ta rezh dobro pojde, zhe bom imel notrajni sgoraj popisani mir v' serzi. Dalaj bom per poldnevniim sprashovauju prevdaril, al sim per mojih opravkih na to visho gledal snotraj na Boga, inu iskal povfod samo njegovo dopadajenje; najdozh pogrefhenje, se bom greval, sebi dal pokoro, inu pobolshanje naprej vsel, Ja ker je ta rezh narpotrebnihi med vsemi, bodozh dusha duhovni-

niga shivlenja, prošim Boga, inu presveto Mario, naj mi pomagajo priditi k' popolnimošči tiga delanja, ker shelim ineti prizhiozhi namėnik per vseh delah; inu zhe je to preteshko, faj naj bo saštopljen, faj naprej sglihan skusi te besede, katere per sazhėtki vsakiga opravka porezhem: *Milost moj Jesus!* inu rekozh te besede namėnim enkrat sa vselej ponoviti to zhisto presveto namėno, de glėdajozh na samiga Boga ishem samo njegovo perjetnost inu dopadajenje per vseh rezhek.

Delanje Mozhi svelizhaniga Leonarda.

§ 42. Vsaki teden bom isbral eno zhednost, de jo bom dopernafhal, se opoldne zhes njo isprafhoval, inu narbol navadno se bom sprafhoval zhes mir tiga ferza vstavlen na ponišnosti s' zhistim inu preprostim namėnenjam per vsih delah, kakor sim enmalo pred popisfal; si bom vse persadeval se pervaditi v' tim svetim delanji; imajozh ferze vselej per miru, inu namėno smiraj prizhiozho v' Boga samiga, inu kader ura bice, bom molil: *Zheshe-
na Maria* po sgoraj rezheni vishi, se oserl na moje ferze pogledat, al notrajna ura prav hodi, inu al je perstopila kakishna nepokojnost, de jo odvershem, inu se k' miru podam,

§ 43. Vſaki meſež bom bral te moje naprejšetja ſa pregleđati, al ſim Bogu ſveſt, to bo prvi dan meſeža; inu zhe ta dan ne puſte opravila, kakor ſe permeri biozhinu ſunaj kloſtra na miſſionih, bom ſturil na uarbol prasni dan v' meſezi, tudi ſturil en dan ſamoto, de ſe k' ſmerti perpravim po viſhi popiſani v' *ſveteh rozhneh bukvah* natiſneneh ſa Nune: zhe ob miſſionih nebom mogel brati vſih tih naprejšetjov, tudi ne v' ſamoto ſe en dan ſakleniti, bom bral ſaj te poſebniſhi inu vſel en dan med enim inu drugim miſſionam ſa ſam biti, kar bo narbol mogoche; al bom pa zhakal na konez miſſionſke ſhetve, ſakaj ſilno treba je to obrajtanje ſturiti; de ſtojim perpravlen, kader bo pokliz Boſhji perſhel.

§ 44. Vſako leto ſe bom podal v' ſamoto enkrat al dvakrat, zhe mogoche, v' en bol odludni kloſter ſturit ſvete ſkuſhne, ali exercizie, inu oſtal v' odlozhenji dalaj ku bom mogel, proſil Viſhi, de mi pervolio to dobroto; inu tukaj bom ponovil vſe viſhe, obzbutke, inu naprejšetja doſdaj popiſane, de pojdem dalaj nakviſhko v' popolnimoſti, de pogmeram dalaj vezh gnado, inu lubesen proti Bogu, odſekam vſe hude berſtove grehov, pomankanjov, inu nagnenjov; ker po taki ſkuſhni ſpoſnam, de je meni to odlozhenje potrebno, kakor laſtno ſhivljenje; ſakaj bres

uga bi moje shivljenje bilo bresdelno, bi shlo v' sgubo, bi bil jalov misfionar, inu malo rodoviten: satiga volo si bom vse persadel dobiti od Visfih, de bom smel v' samoto iti v' kakifhni odlozheni kloster, inu se tam ves darovati Bogu s' ponovljenjam vsih tih naprejvsetjov, slasti mi bode to prav perfhlo obzhafi fhtirdefet danfkiga posta.

Ohranenje svęteh Oblub.

Vboshtvo svelizhaniga Leonarda.

§ 45. Vselej bom gledal ohraniti ojtro svęte oblube, inu pervizh vboshtvo, katero je raslozhno snamine nafhiga ordna, bom gledal posnemati po vsi moji mogozhnosti sa mojim ozhetam S. Franziskam inu sa njegovni pervimi tovarshmi, bom nasledoval njih vishe, lubil nadloshnosti, katere seboj pernese revno vboshtvo; k' timu me ima podvisati velikost nebesfkiga plazhila; sakaj S. Peter inu Pavl sta en dan rasodela svetinu Ozhetu, de vboshtvo notri do smerti hraniozhi bratje bodo varni svojiga vezhniga svelizhanja, inu sapisani med fhtevilo svelizhanih. Defilih nebom delal samo savolo plazhila, ampak savolo dopadljivosti, kira se da ferzu Jesufovinu, kater je oterojen biti vbog, shiveti vbog, vmreti vbog, na krishi nag; inu de vboshtvo bol ohranim,

ozhem štiri shlaht vboshtvo raslozhití. Pervo sadene posemelfke stvarí, nam odvsame vso lást, inu potrebovanje zhes mero posemelfkeh rezhi; naš sadovolne šturi s' famim potrebnim inu she to po męri. Drugo vboshtvo sadęva telo, odlozhi od vse perlęshnosti inu nesmerjeniga nagnenja, kar naše mešo sadene, kakor je potrebovanje jędi, oblazhila, prebivališta, inu takeh stvari al preobilneh al kozhli-veh. Trętje vboshtvo je na dufhi, jo lozhi od vseh nepotrebnih nepridnih misli, inu od vsih nerodnih giblejov volje, inu drugih takih nagnenjov pravi pameti naprotnih. Zheterto vboshtvo je v' duhu, ga lozhi od duhovnih pokusov inu veselov, inu takeh notrajneh lastnóšt; postavim biti velik svetnik, priditi na visoko stopno gnade inu zhašti; neperpuští, de bi tudi vesele v' Bogu inu sadoblenje isvelizhanja prevezh veliko bilo; šturi duh pervolen s' stopno gnade inu zhašti, katero je Bog od vękomaj nemęnil. Ta dva druga vboshtva šta narvezhi zęne inu kęr sim tako dalezh od nju, bom profil S. O. Franziska, de mi jih sadobí, inu de svetiga Ozhęta nagnem, jih meni sadobiti od Boga, bom ględal sa njim flęditi njegovo unajno vbóshino, katera sadene potrebovanje per malim unajneh stvari, inu si naprej vsamem ohraniti tę rezhi 1) ne- bom nosil nizh vezh, kakor eno samo kuto sáplatanó sunaj inu snotraj, kakor pravi v'

svojim poslednim raslozhki ali testamenti S.
 O. Franzisk, inu sáplate od vovne inu suk-
 nà bom imel ob zhasi pridigovanja sa fushiti
 pòt, po pridigi ih bom islekel, inu zhe mi
 pokorshina vkashe saplate drugekrat nositi,
 bom bogal. 2) Nebom nikol vsel nove kute,
 ne noviga plajsha, ampak od drugih obno-
 shene, inu ih bom sáplatil, kakor sgoraj re-
 zhenò. 3) Nobom imel nizh sa mojo potre-
 bo, sunaj britke martre nóshene na persih,
 sporto, nóshnize sa pridige inu pifanja notri
 devat, Brevier, regulzo, zilizi, krish s' bo-
 dezhinami, naózhnize ali shpegle, patanosh-
 ter, dve shibe ali diszipline, eno sa ozhitno
 tepenje, drugo se ponozhno na fkrivnim, eno
 podóbizo na papirji bres madesha spozhetja
 inu S. Vinzenza Ferreria postavlene v' les sa
 bolnike shegnovati; inu nobene druge stvari
 nebom imel sa moje potrebovanje. 4) Nikol
 nebom dal nobene narmajshhi stvari, tudi ne
 brumne rezhi, al kaj drugiga, ne klosterskim,
 ne posvetnim ludem, ne sam fkusi sebe, ne
 fkusi druge, pustiozh tovarsham per missionih,
 zhe ote kaj brumniga dati, naj sture po svoji
 volji bres mojiga persadevka, inu ravno is-
 tiga konza nebom prejel sam fkusi sebe no-
 bene narmajshhi stvari, v' tim bom narojstri-
 shhi, nikol se nebom vdal nobenimu pregovar-
 janju, ker v' tim zhutim narvezhi dushni mir.
 5) Lubil bom slabishhi stvari, postavim kute,

jed , prebivalifhe , inu take rezhi ; bom she-
 lel , de mi bo mankalo kaj potrebniga , inu
 kader se bo permerilo ineti pomankanje , bom
 obudil snotraj dopadajenje , defilih bi se telef-
 aimu zhloveku soperno sdelo. 6) Bom per
 malim jemal od vfake rezhi , inu bom inel
 malopotrebnost per jedi , svezhavi , kurjavi ,
 per vodi sa vmivati , papirju sa pifanje , inu
 takeh rezheh , tudi per missionih gledal , de se
 nepotrata prevezh , ampak narmajnski stvar v'
 zhisli ima : is lubesni proti svetinu vboshtvu
 bom spal na shaganzah , bom saplate nosil ,
 bres zhevlov , rad s' vbogimi se pogovarjal ,
 inu rajski te spovedoval , kakor bogate. Ger-
 dilo se mi bo pred vsm radovednim , nizh-
 marnim , preobilnim ; se bom dershal rajski na
 oistro vboshtvo per vseh rezheh , de nasledu-
 jem sa serafinskim Ozhetam , kar narvezh mo-
 rem , sheliozh , de bi ves Orden popravljen
 bil po taisti prvi oistrosti , po kateri je on
 s' svojimi svelizhanimi tovarshmi shivel ; inu
 defilih bom v' dopernafhanji dostokrat zhes to
 sveto zhednost pregrshil , vunder sprizham ,
 de se ozhem pobolshati , inu moj Svet Ozhe
 naj ve , de moje shele so vbog biti , vbog
 shiveti , narbol vbog do finerti.

Zhistost svelizhaniga Leonarda.

§ 46. Per zhistosti se more ineti sledni nar-
 majnski giblej v' zhisli , varovati sovrashnik

od

od dalezh, ga nepustiti bliso; kakor se pokashe, bojovati; paenarediti narpopred um inu sastopnost, imęti sa narvezhi smrad fleherno narmajushhi prestópo zhes to zhednost. Savigavolo si napraj vsamem varno stati v' tim bol, kakor v' vseh drugeh rezheh, beshati pred sledno nevarnostjo; nebom govorizhoval s' shenami, sunaj is pokorshine inu narvezhi potrebe, al savolo pomozhi k' nje dushe svelizhanju, inu she to s' vso varnostjo; nebom jeh gledal v' obras, faj ne terdo; inu govorezh s' imenitnemi gospemi, bom fizer spododno se dershal inu perjasno gledal, al sraven eno dobro misel snotraj premifloval, kakor se dershi v' rokah kadilo per kushnih ludeh, kateri snajo kugo safjati, tudi bom vezhkrat ozhi drugam obernil na lepo visho, inu se v' kratkim prozh spravil, de nesturim komu nedopadajenja. Satorrej nebom nikol obiskoval, katere k' meni sa spoved hodio, sunaj v' hudi bolesni, inu ob missionih se nebodo pustile shenske v' nafhe kamre, tudi se nebode govorilo s' nobeno sunaj spovednize, faj sunaj neogiblive potrebe, vunder na ozhitnim inu odpertim krajih. S' eno besedo vselej bom profil Boga sa angelfko zhifkost, s' shelami neobzhutiti nikol noben ti zhednosti naprotni giblej, inu se bom spovedoval tudi taiftiga, kar ni greh, pervih giblejov, inu majhenih sazhetkov hudiga nagnenja; bom povsot ojster, inu je ref, de narvezhi

varnost v' ti reži ni nikol prevelika; inu sa doblenje angelfke zhistosti bom sturil dvanajst sgoraj rezhenih perklonenjov.

Pokorshina svelix. Leonarda.

§ 47. Pokorshina je perva inu narshlahtni-
fhi obluba med vfemi tręmi, fkusi njo posta-
ne klosterfki zhlovek pravi klosterfki, bres
nje bi bil ves trud k' popolnımosti prasen; si
naprejsamem jo s' vfo tankostjo fkusi boshjo
pomozh ohraniti; je pak tri shlaht pokorshi-
Perva je enakost deła s' povelam, to je sturiti
deło satigavolo, ker je sapovedano. Druga je
enakost volje s' voljo Vifhih, to je dopolniti
deło satigavolo, ker Vifhi tako sapoveę. Trętja
je enakost nafhe volje s' presvęto sposnano vol-
jo Boshjo, katero molimo v' volji nafhih Vi-
fhih; inu ker ravno ta je prava narbol popol-
nima, si naprej vsamem dershati pokorshino na
to visho, gledajozh per vfaki pokorshini na to
famo sakajnost, katera je presvęta volja Bosh-
ja; de bom sa refnizhno shtel, de ta, kdor vka-
she inu sapoveę ni zhlovek ampak Bog. *Kir
vas poslusha, mene poslusha*, prav Kri-
stus v' Evangelii; inu to si naprejsamem stu-
riti s' daram Boshjim ne leę v' popred sturje-
nim namęnenji, temuzh tudi slednikrat v' prizh-
nim djanji, bogajozh s' to prizhno mislio, de
Vifhi kir nareja inu sapoveduje, je en Bog
na semli, inu bom gledal bogati savol tiga fa-
mi-

miga konza, ker Bog tako ozhe, tako nareja, tako vkasuje; inu na to visho mi bo lahko bogati ne le s' voljo, ampak tudi s' sposnanjam; sakaj zhe Bog veleva inu sapovduje, je vselej taisto delo narbolshi, debsekih moji pameti snalo napek sdeti. To se sastopi, kader Vishi nesapove nizh pregrshniga, al nashem postavam naprotniga, al soperniga povelam vezhih Vishih, al kaj drugiga napek po fodbu Duhovnih ozhetov, Uzhenih, inu Gorezhnih v' Brumnosti. Ja sunaj tih perkluzhenjev ozhem pokoren biti tovarsham per mikonih, kader nebode rezh soper naredbo inu pove-zhanje zhahti Boshje: inu na zestah pokoren biti meni danimu tovarshu, se ravnati po njegovi misli, karkol ni shalenje Boshje, kakor sgoraj rezheno. Ja per vsakidaneh rezheh bom bogal tudi Brata, kir ni mafhnik inu druge meni sapovedozhe, imajozh vse sa moje Vishi. Slifhaje imenovati sveto pokorshino bom glavvo perklonil, ker je refniza, de imajozh pokorshino sa vodnika per vsih delah, bom imel pravi mir, inu bom povsot s' narvezhim pokojam delal: med tim naj grem na missione, al bodi si doma v' klostri, al naj delam eno ali drugo rezh, mi bo vse eno; tako more meni lubi biti en opravik kakor drugi, de je le refnizhno, de Bog ozhe tako imeti. Spofutoval bom tedaj mojiga Vishiga kakor Boga na semli, imel pruti njemu vse posktovanje, se per-

klo-

klonil ne le njemu, ampak tudi njegovi kam-
 ri; kaderkol memo pojdem, bom glavo per-
 klonil kakor pred krajam, kjer boshji namešt-
 nik prebiva, inu nebom narmajnsihi dela sturil
 bres pokorshine. Savolo tiga sim spisal v' to
 bukvize vse narmajnsihi moje dela, de bom per
 vsih imel pokorshino od spovednika inu od Vi-
 shiga; zhe mi porezheta to pisanje rastergati
 bom berfh pokoren, inu ga bom v' ogin ver-
 gel; inu kader mi bota sapovedala, de inam
 vse drugazhi sturiti, kakor sim naprej vsel,
 bom na tanko bogal; ja ne vezh ne majn ne-
 bom sturil, kakor mi bo vkasano; inu se sa-
 rotim, de s' to sveto pokorshino ozhem shi-
 veti, inu s' njo vmreti.

Brumnost sveliz. Leonarda.

§ 48. Vselej bom dopolnil posebno tri sa
 boshjemi narimenitnishi zhednosti, ker so nar-
 bol vredne sa njemi, narbol navadne, inu sla-
 sti meni narpotrebnihi: to je zhednost *brum-*
nosti, *ponishnosti*, inu *lubesni proti bli-*
shnimu. *Brumnost* je sposnanje Boshje ime-
 nitnosti, inu resnizhno ponishno podvershenje
 pod nefkonzhno Velizhasi Boshjo; jo bom gle-
 dal sebi navadno sturiti, pervizh s' notrajnimi
 djanmi, se ponishaje pred Bogam, njega spo-
 snaje sa mojiga gospoda inn moje dushe go-
 spodarja, inn se podversheozh notri do praha
 pred tim prevelikim mojstram: to djanja bom
 vezh.

vezhkrat obudival med molituvjo ; inu sdaj enkrat sa vselej namenim, ponoviti te djanja flehernikrat, kader bom tla kufhnil, al poklekoval pred svetim Reshnim telcfam, se perklamal pred podobo Jefusa, Marie, inu Svetnikov, se shkrofil s' vodo shegnano, al ozhitno spoved inu druge molitve molil, stal pred Bogam na tla poklonen, slasti kader porezhem al v' mislah al s' ustmi : *Milost moj Jesus!* namenim sposnati njegovo Milost kakor neismernjeno mcrje vseh dobrôt ; inu ker nebom mogel vselej sturiti to savolo pogostniga srekovanja teh besedi, sdaj sa vselej sturim glihanje s' Bogam perterdiozh, de kaderkol te besede porezhem, mislim njega tako moliti, kakor se mu spodobi, inu bi rad sposnal to njegovo previfoko velizhaft s' umam, s' voljo, s' jesikam, inu s' vsimi mojimi obzhutkami notrajnimi, inu unajnimi.

§ 49. Satorej se bom vadil na zhednost te brumnosti s' andohtjo, katero bom imel proti svetim krishi, proti Jefusovim terplenji, presvetim Sakramenti, veliki Divizi, Angelu mojemu Varku, Svetnikam, njih Ostankam inu Svetinam, proti Podobam, kakor tudi proti svetem dufham v' Vizah. Svet krish bom pogostim objemal, ga bom nosil v' rokah na potvanji, med spanjam, ga kufhnil ker ga najdem, rekozh : *Bodi zheshen krish edino upanje*, ga bom sposnal sa isvirk vsiga dobriga.

§ 50. Terplenje Jesufovo bom premishloval po nozhi inu po dnevi, slahti med duhovne-
mi molitvami, kakor sim sgoraj naprej vsel,
inu bom pogostim rekel: *Terplenje gospo-
da mojga Jesu Kristusa bodi vselej v
mojim serzi.* Povsod bom osnanel navado
sleherni petik ob treh popoldne enkrat sa sgo-
niti, de vsi verni pokleknejo, inu molio tri
ozhenafhe, inu Zhefhena Marie h' zhasti Je-
susa terpiozhiga, kir je tri ure merel na kri-
shi sa nas, inu se spoinnio, de ob tim zhafi
je dusho sdihnul Boshji Sin, molio sa preober-
nenje bol terdovratnih greshnikov; inu de se
spomin na dobrotlivga Jesusa poterdi med lud-
mi, bom gledal povsot rashirati svete premish-
lovanje krishove Poti, inu se nebom pustil
ostrashiti od nobene teshave v' tim persadgvan-
ji, bom vezhkrat nakladal per spovedi sa po-
koro te premishlovanja, inu pergovarjal spo-
vednikam, ravno tako delati, de vkoreninen
v' serzah spomim na terplenje Isvelizharja bo-
de vpelal med ludmi lepo sadershanje, inu per-
pravnost k' vsim dobrim.

§ 51. Andoht proti presvetim Sakramentu
bo narperva misel mojih nagnenjov, povsod
ga bom molil; pridozh v' en kraj bo pervo
moje obiskanje per Jesusu pod Sakramentam
moliozh predpesem: *O sveta vezherja, s' mo-
litvo, inu s' flushbo notrajne inu unajne mo-
litve.* Skerbel bom per missionih, de ga bo-
do

do vsi spremlali s' obilnimi luzhmi, kaderkol se bolnikam nese, inu bom povsot vpelal sberalifhe vedniga molenja presvetiga Sakramenta, de vsaki potegne svojo uro, inu de bo vselej eden, kir uro moli inu zhafti Jesufa v' Sakramenti, faj v' taistih krajih, ker se lahko natifneni zedelzi dobojo. Ja na zhaft tiga preimenitniga Sakramenta bom vse moje shiuljenje obernil sa perpravo k' branji svete Mashe s' vkupsbranjam vseh misli, sakaj v' tim ofri se daruje Bogu nefkonzhna zhaft. Satorej bom gledal tanko spolniti vse, kar fim v' tretjim rasdeli sgoraj sebi naprej vsel, bres opufhenja narmajnfhi stvarze.

§ 52. Rad bi imel proti presveti Divizi narbol perferzno andoht, inu sprizhujem, de v' nje narfvetifhi roke fim poloshil' veliki opravig mojiga vezhniga svelizhanja; njo lubiozh s' fladkim obzhutenjam, s' obzhutenjam eniga fina proti svoji lubi materi, sheliozh, de vsi jo lubio, inu narvezhi strëshbo fkashejo. Satigavolo bom pridigo od nje s' posebno gorezhnostjo naprej nosil, s' shelami, de vsi gorezhi postanejo od lubesni tako velike Gospe; zhes vse bom gorezh proti fkrivnosti nje bres madesha Spozhetja, inu nebom opustil napelovati, de se ta refniza sa eno refnizo katolske vere fklene, bom naganjal na vse vishe, po vsi mozhi, na vse zene, de bi ravno imel preliti kri, al shivljenje sgubiti. Bliso serza bom

nosil eno podobo bres madesha Spozhetja, s' katero bom shegnoval bolnike, jo vezhkrat v' roke vsel, moje nagnenje proti nji isdihoval, inu perferzhno kufhoval. Nebom opustil sgoraj rezhene andohti sa vfaki dan; inu verhtiga bom opravlal Devetdne zhistiga Spozhetja, Rojstva, inu v' Nebovsetja; te se bodo opravile s' molitvo devetkrat pefmi: *moja du-sha povishuje* Luk. 1. 46. s' devetim poklekvanjam, obudiozh tri djanja per vfakim, to je sahvale proti presveti Troizi sa darove vdelene presveti Marii v' ti Skrivnosti, grevanja zhes moje grehe, inu Lubesni proti Bogu inu presveti Divizi. Druge prasnike Matere Boshje bom imel tridno s' ravno tem molitvami; bom tudi andohtliv proti Shalostni Divizi, miflil pogostim na nje shalosti, terpel s' njo v' nje teshavah, inu satigavolo bom nosil na persah sgoraj popifani krishez s' sedmem bodezhinami sa en obzhutlivi spomin na shalosti te velike Gospe.

§ 53. Veliko Andoht bom imel proti mojemu Angelu Varhu se s' njim pogostim pogovarjal, ga sa svet prafhal v' neraslozhkih, inu pomozh per vsih mojih duhovnih djanjih, de mene ob pravim zhafi opoumi, inu meni v' spomin da, kar imam naprejssetiga sturiti k' Boshji zhasti: na posebno visho ga bom na pomagaje klizal pred pridigvanjam, inu preden Molitve sazhnem, de mi pomaga se fkle-

nitni s' Bogam popolnima: inu sleherni vezher bom njemu na zhašt molil: *Angel Boshji varih moj!* de mi na strani stoji, inu varova med pozhivanjam, kakor sim sgoraj naprej vsel; vse to bom sjutraj sturil, de mi na strani ostane zhes dan.

§ 54. Pomagal bom po vsi mogožhnosti svetem duham v' Vizah, jem dal ves sadošti sturlivi saflushik vsih mojih del, vsih odpustikov, katere bom po sgoraj rezheni vishi sadobil: inu kader bo mission vezh dni terpel, bom naredil pridigo od Vernih Dush s' gorežhnostjo, de jem poslušhavzi pomagajo.

Ponishnost sveliz. Leonarda.

§ 55. Ponishnost je sestra Brumnosti s' tim raslozhkam, de Brumnost ględa narposebnishi na Imenitnost Boshjo inu v' drugi stopni na nafho nishnost; al Ponishnost ględa bol na nafho niskost inu potle na Velikost Boshjo, kar se pravi, de se imamo ponishati pred Bogam, inu pred ludmi savolo povishanja inu zhaštenja Boshje Preimenitnosti. Al jes revesh! kako dalezh sim bil do sdaj od te lepe zhednosti, bres katere so vse druge ob tla. Ozhem tedaj s' Boshjo pomozhjo si persadęti posebno inu se Bogu porozhiti vezhkrat sa sadoblenje faj kake stopine te svęte Ponishnosti; sleherni dan ob poldanskim sprashovanji zhes notrajni mir v' ferzi bom pogledal, al se mi je kaj preter-

gala ta sveta Zhędnost , sakaj vse nepokojnosti vezhidel rade pridejo od kakiga pomankanja v' Ponishnosti. Prosim tedaj Boga na tlah klezhe , prosim skusi saflushenje svetiga Franziška , de meni da pravo Ponishuost , lubiti sanizhvanje povsot , de mi vdeli sastopiti , de vezh vershe en prah sanizhvanja , kakor vse zhasti posvetne. Sposnam , de to je nargrenkishi grishlej sa mojo prevsetno termo , al s' gnado Boshjo ga ozhem poshreti s' dobrovolnim prenashanjam vsiga sanizhvanja , ne le s' prenashanjam , ampak mu pojdem naproti , ga bom shelel , se ga veselil ; inu desilih to pifajozh obzhutim notrajno ozhitanje , de al refni-ze negovorim , al de nebom svet Bogu , ozhem vunder ferzhen biti , v' refnizi rezhi , mislim is ferza , vedozi de nizh ni nemogozhe gnadi Gospodovi , katero bom pogostim klizal s' navadno strelno molitvizo : *Milost moj Jesus !* de mi vdeli lubiti sanizhvanje , nezhi-flanje per ludeh , savershenje , inu vse shlaht grajanje ; objeti radovolno vse majhine saframovanja , kar ih zhes dan pride ; sakaj jes biozh sam na febi rastresen , neumen v' dosti rezheb , inu budalast v' opravkih , ozhem febi ravno is tiga dosti sanizhvanja inu safnehvanja perdobiti ; inu kader se mi bode to permerilo , se bom ponishal bres isgovarjanja , preprosto rekozh : *ref je , de sim budalo ;* inu kader bo v' ferzi vstala kaka prevsetna

misel, lastno povishanje, al napuh, bom beršh obudil en nasprotno djanje, isgnal take misli, kakor se preganjajo druge hudobnišhi misli, innu bom klizal na Boshjo pomozh s' navadno molitvizo: *Milost moj Jesus!*

§ 56. Al de vse bol na tanko dopolnim v' djanji, inu de neostanem le per fameh besedah; bom fkerbel v' klostri volno opraviti narnišhi dela, kakor pomętanje, talerjov omivanje, inn druge brate prevsdigniti v' njih opravih; slasti pa moj jesik vkrotiti, de ne bom nikol ne dobro ne hudo sam od sebe govoril. Nikol se nima is mojih ust flifhati, de sim al v' Rimi pridigoval, al na missionih frezhen bil, sunaj, de bi treba bilo sa poterjenje praviga uka v' mojim poduzhenji, inu pridigah, sa previshanje, de Rim te nauke poterdi, tedaj de bi se sgodilo sa vero mojim naukam dobiti, al de bi se pametno misliti moglo, govorjenje od missionov bi snalo k'zhasi Boshji biti. Sunaj takeh perloshnost. per katerih bom vunder hitro govorjenje konzhal, se ozhem silno varvati, sam od sebe kaj govoriti, ja vsaki dan vselej zhul, de meni nevjide nobena beseda is ust, katera bi dihala po prevsetnosti, ali po lastni hvali. To mi ne bo preteshko, zhe bom po sgoraj rezhenim naprejšetji moje misli v' bersdah imel, inu duhovi napuh krotil, Per pogovorih s' brati mi bo enmalo teshishi svojoglavnost opustiti; inu

inu deflih ni prepovedano, svojo misel povedati inu svoje svishanje perstaviti; vunder ni perpusheno, se prepirati, inu le to svoje terditi. Vem fizer, de se bom per ufam mojim naprejvsetji dostikrat spodtaknil, vunder sturim goręzho inu premishleno voljo, inu fkleņnem s' pomozhjo Boshjo, se nikol prepirati s' nobenim, de bi ravno she tako dobra rezh bila; ampak ozhem mojo misel s' pohlevshino povedati, potle samsebe spomniti na moje naprejvsetje fkusi en majheni vshiplej v' roko, per miru ostati, naprejvsetje ponoviti, inu dalaj govoriti s' pokojam, bres silnosti, s' pohlevshino, inu s' spodobnostjo. Per flehernim pregrešhenji, kar se bo dostikrat lahko zgodilo, ozhem sa pokoro sturiti krish trikrat s' jesikam na tlah. Sraven bo moja stanovitna sodba ta, de nikol nebom pershel k' popolnimosti inu sveti edinosti s' Bogam, bres narvezhiga inu narnishiga sanizhvanja proti samsebi; satoraj bom dostikrat Boga profil sa njegovo mogozhno gnado ohraniti dve zlıednosti: lubęsen inu ponishnost.

Leonardova Lubesen proti Blishnimu.

§ 57. Lubęsen proti blishnimu je snamine prave lubęsnı Boshje, jo ozhem per vseh perloshnostah fkasati, inu de v' poglavitnim nauki negrešhim, oppomnim, de zhistā lubęsen sama na sebi je raslozhena od lubęsni samiga se-

sebe. Blishniga lubiti na to drugo visho se pravi: sam sebe lubiti v' blishnimu; al njega na pervo visho lubiti se pravi: Boga v' blishnimu; ali pa blishniga is lubesni Boshje, inu savolo Boga lubiti. S' Boshjo pomozhjo si naprejsamem, blishniga kakor ravenpodobo Boshjo lubiti, na stran postaviti vse posebne nagnenja, katere sveto lubesen kase, kakorhne so: naklonenje, odklonenje proti blishnimu, perjasnost, neperjasnost, navada, shlahta, dolshnost, inu take rezhi; slasti ker me fkushnauzhi, de se ludje smiraj premínajo, inu se dostikrat savolo majheniga natolzvanja preberne perjasnost v' neperjasnost inu odklonenje. Satiga volo terdno mislim se nepremineozhiga Boga dershati, inu blishniga bres isberka lubiti, ker vidim nad njim Boshjo podobo. To mi vunder ne bode branilo, taistim posebno naklonenje fkasati, kateri vezh zbednosti inu brunnosti imajo, sakaj tako napeluje al hvaleshnost, kakor so nam Svetniki pot pokasali; al ker to neotamni svitlo Boshjo lubesen, kader se savolo Boga sgodí. Dalaj se nezhem meshati v' podajanje pifaneh profhnj per sodneh gospofkah, moshitve inu shenitve, deklam flushbe ifkati, inu druge take opravke, kateri neperstoje mojimu stanu, inu meni branio k' mojimu vishimu pridu. Sunaj samo takrat, kader samorem pomagati fkusi dober svet, al eniga revesha perporozhiti bres sgube mojiga

miru, inu bres sadershanja vezhiga dobriga dela. Ako se perkluzhi, de nemorem profhno sa pomozh dovoliti, se bom s' pohlevshino isgovoril, de nemorem; inu mu odpovedal na lepo visho, mu pokasal, de imam smilenje inu perjasnost s' njim. Ker nesmem savolo oblube vboshtva blishnimu nizh dati, naj bo meni volja namesti dela; Kaderkol bom eniga revsha vidil, ozhem mifliti, ja vezhkrat fleherni dan to mifel ponoviti: *ako bi smel, inu imel sto rumenih slatih, bi otel ih timu reveshu dati.*

§ 58. Lubesen pruti blishnimu ozhem moje shive dni na duhovno visho dopolnovati fku-si dela duhovne lubesni inu milosti, mojiga blishniga perpravlati k' sadoblenju Boshje gnade, ga k' zhedalaj vezhimu pofvezhenju Boshjimu poduzhiti, ako je on shę boshje gnade deleshen. Ta je narvezhi dobrota, katera se mu sgoditi, inu narvezhi sreshba, katera se Bogu sturiti more. Na to se bom is zeliga serza podal, ta opravik nozh inu dan imel, tako spovedoval, svet dajal, mir delal inu pridigoval, de nebom po naturkim nagnenji, ampak po nagibanji notrajne gnade fkusi pogosto ponovljenje dobriga manenja delal. Ako sim popred nevolo zhutil proti missionam, se vunder sdaj rad najn podam, kar sta meni dva Pape-sha perterdila, de taka je presveta volja Boshja, inu mi je tudi nih Svetost Benedikt Shtir-

najsti sam sapovedal, ker menim, da neisnem sam sebe, ampak samiga Boga. Ja moja shela je per tim apostolskim deli s' mezhom v' rokah na vojfki zhes pekel vmreti. De pa v' miffionih vse po versti grede, se ima sa ogibanje vse smeshnave sturjena naredba tanko ispolniti, inu se nikol opuštiti slasti notrajna molitva, poldansko inu vezherno sprashovanje vesti, branje med jedjo, inu kar je sizer naprej pifaniga; posebno kar pamet v' spovedvanji inu pridigvanji sadene.

§ 59. Satigavolo ozhem dati drugim isgled, inu se, preden na pridigo gredem, s' obrasam na tla vrezhi, Boshjo Velizhast moliti, grevanje zhes grehe, inu pogreshenja obuditi, tako ponishan ineti nesauplivoft sam na sebe, inu pomisliti, de omezhenje inu preobernenje greshnikov je delo vfemogozhne Boshje roke, inu zlò lastno djanje njegove gnade. Se tedaj nizm sanafhal ne na mojo perpravnoft, ne na trud, ne na persadevanje, temuzh s' vfo nesauplivoftjo na lastno mozh inu s' pravim saupanjem na Boga se k' njemu povsdignil, inu ga profil sa gnado fkusi vezhkrat rezhenje teh besedi: *Milost moj Jesus!* profil, de naj on ferza omezhi, inu vse greshnike preoberne. Potle ozkem moje ferze s' Jesusovim ferzam fkleniti, is tiga zhesheniga ferza ogin te lubesni na se potegniti sa vnemanje vsih posluhavzov, ozhem vse moje besede v' to sveto

stran poloshiti, de v' Jesusovo kri pomozhene dalaj feshhejo ludem v' ferza.

§ 60. Spovedoval bom pridno, rajshi vbo-ge, kakor bogate, per shenskeh bom narbol varen, nobeno nebom bistro pogledal, pred spovednizo bom pregrinalo potegnul, inu se s' njemi le od potrebniga pogovoril. Dalaj ozhem s' ludmi per spovedi ravnati s' lubesnio bres vpitja inu nevole, se ne nad njimi s' hudemi besedami gerditi, inu tako delati, kakor vofhim, de bi se s' menoj lubesnivo ravnalo, ako bi sam na njih mestu bil; ravno tako se ozhem proti drugim sadershati, slasti proti preprostim starim inu neumnim, ker taki so vezbidel Bogu silno perjetni. Ako bi v' zhafi treba bila, se huditi proti terdovratnim, inu jih svariti, se ne bode to na grobo inu terdo visho sgodilo, temuzh vselej ozhem ih obveselene spustiti od sebe, inu ako bi nemogli odvesani biti, jim ozhem to sopernost s' lubesnivemi besedami posladkati, de jih potolashim. Tako bom tudi na moje tovarshe gledal, de se nobena nerodnost nesgodí, jih bom lubesnivo poduzhil, de se vse v' dobri versti ispele.

§ 61. Saupajozh, de se bode Bog zhes mo-jo dusho smilil, kader drugim pomagam; si naprejsamem, de se nezhem nikol od dela odtegniti, kader je treba eni dushi pomagati, ja fleherno uro perpravlen biti, zhe le nizh v' mes nepride, de bi bres samude vezhik

opravił blishnimu take duhovne sřeshbe sturiti nemogel ; slasti ako bi moj spovednik al moj Vifhi tega neperpuřtil. Kar od posvećnih ludi pravim , ťhe bol sařtopim od klosterskih , katere kakor brate lubiti , tudi sunaj klostra s' njimi lepo ravnati , inu moji perrojeni oĵstrořti inu napuhu filo sturiti ozhem , s , sau-panjam , de bom skusi to dořti mojih pogreřhenjov obrisal , zhe se bom proti vřim perjasno inu dobrotlivo sadershal , inu se ne samo obnařhal , kakor bi sebi od nih shelel ; temuzh bom tudi vořhil , de bi oni bol řveti , popolnima , inu povřot řreznisři bili , kakor jeř. Bog obvari , de bi koga rashalil s' beředo , ali djanjam ; inu ako bi se to le v' narmajnsři rezhi permerilo , ozhem per ti prizhi sa pokoro krish s' jesikam na tlah sturiti , inu ravenbrata sa odpuřhanje prořiti. De si dopolnenje lubesni inu drugeh zheđnořt polahkam , se ozhem vifhi gori povsdigniti , inu sturim naprejšetje , zheđnořti na eno vitesko visho dopernařhati. Akoli pa sareř nebom tako vifoko v' djanji dořegel , mi bo vunder pomagalo imeřti naprejšetje , de bi rad zheđnořti dopernařhal na narbol popolnima visho , k' timu , de prevezh sadaj neostanem. To skashem ob kratkim v' tem , kar sdaj pride.

Svelizhani Leonard je dopernařhal zheđnořti na vitesko visho.

§ 62. 1) Si naprejšamem vęro dopernařhati

ti tako delovno inu shivo, kakor bi rasodete
 fkrivnosti pred ozhni videl; ja she vezh, jeh
 tako sa ref inu gotove imeti, kakor Bog njih
 refnizo sposná. 2) Upanje tako saueflivo obu-
 diti, kakor bi vezhno svelizhanje v' rokah imel
 inu she v' nebesah bil; sakaj postavim upanje
 na gnado, svelizhanje, inu na vse, kar ni
 njemu naprotniga na te fhtir nepremaklive ste-
 bre, ker je Bog *pravizhen, svest*, inu *vse-*
mogozhen; to je, ker on to sturiti premore,
 ozhe, oblubil je, inu sturiti more savolo ker-
 vi od svelizharja nashiga Gospoda Jesu Kri-
 stufa prelite, inu savolo dobreh del, katere si
 upam dopernesti s' njegovo Boshjo gnado. 3)
 Boga is vso gorezhnostjo inu vrozhino sato lu-
 biti, k' je narvezhi dobrota; ja zhe bi ravno
 saref vedel, de med fhtevilo pogublenih fli-
 shim, bi ga vunder zhes vse lubil, sato k' je
 sam na febi lubesniv, ja narbol gorezhe lubil,
 kakor ga drugi lubio, sa nobenim netel sad
 ostati, inu bi vofhil taisto stopno lubesni do-
 fezhi, s' katero ga njegova boshja mati lubi.
 Te nagnenja vere, upanja, inu lubesni bodo
 nozhindan navadna pasha mojiga ferza, al bo-
 di sam, al s' drugimi v' drushbi, ozhem jeh
 vezhkrat ponoviti al raslozhno, al na tihim,
 al na sastopleno visho s' tem kratkem beseda-
 mi: *verjam, upam, lubim*, inu per po-
 novljenji teh besed enkrat sa vselej to misel
 imeti, te obudenja saref po vsi dolgosti ismo-
 li.

liti. 4) Moje naprej vsetje je, se skoro vsaki hip vaditi v' brumnosti, Bogu dolšno flushbo s' jesikam, ferzam, shivotam fkasati; semlo, krishe, svetine, inu svete podobe kuhovati; pred svetim Resnim telefam poklekavati, se pokropvati s' shegnano vodo, Boga snotraj moliti, pogostim rezhi: *Milost moj Jesus!* inu druge take strejne molitve: s' eno besedo, de si persadenem, nikol bresdelen biti, ampak smiraj al snotraj al sunaj v' djanji sposnovati boshjo narvezhi Popolnimoost, inu moj revni nizh proti njemu. 5) Sveto Ponishnost ozhem popolnima dopernafhati; tedaj bom rad prestal, ne le kader bom sanizhvan, ampak se tudi tiga veselil, shelel od vsih sametvan biti, inu se pruti vsim tako sadershal, kakor bi moji Vishi bili. 6) Refnizhno ozhem svete oblube inu lubesen blishniga po mogozhnosti narbol popolnim ohraniti, flepo ozhem povsot bogati, angelfko zhistost, inu narojstrishi vbohtvo ifkati, lubiti vse is dna ferza vezh, ku sam sebe. S' eno besedo, vse zhednosti narbol popolnima, inu na to visho ispolniti, kakor so navado imeli vsi narimenitnishi svetniki, kateri so sdaj saref v' nebesah. Al te naprejvsetja defilih dobre inn svete me bodo narejale napihnenga, inu prevsetniga, zhe nima jo sa podstavo prave globoke ponishnosti inu nesaupanja na sebe samiga; ako tudi refnizhno nesposann inu previshan nisim, de sim ne

famo tako dalezh od tēh viteskeh zhēdnoſt ka-
kor semla od nebeſ, temuzh de tudi nikol
nebom taiſteh iſpolniti mógel bres prav poſe-
bne miloſti Boſhje; ſakaj prevezh refnizhen je
govor S. Ozheta Franzifka, de naſha vaſh-
noſt ſe mēri famo po naſhih dēlah. Vunder
v' molitvi nebom jenal profiti na ſtopno vites-
keh zhēdnoſt perleſti, de po beſēdah Svēt-
kov faj k' eni frēdni ſhtapni ſe gori porinem,
ker miloſtvi Bog le nad zhēdnoſtjo dopadajen-
je ima, inu le njo plazhuje. Tedaj ſi bom
vſo mozh persadel, dokler jo v' eni dobri mē-
ri doſešem.

§ 63. De tedaj zhednoſti iſpolnim, ſi ſbe-
rem ene poſeбne, inu ſe bom ob zhaſi duhovniga
premiſhlovanja iſpraſhoval, al jeh dopolnim,
inu ako ne, bom ſa pobolſhanje ſkerbel. Zhēd-
noſti bodo tē: 1) Se ozhem veſ v' preſveto
Boſhjo voljo podati, vſe gorvſeti od naređbe
Boſhje Previdnoſti naj bo veliko, al majheno,
nikol nebom nepokojen ſavolo kakiga ſoperni-
ga permerjenja, ohranil bom notrajni mir, ſer-
ze pogoftim k' Bogu povſdigval, inu rekel:
sgodi ſe nad menoſ, is mene, s' menoſ,
inu per vſim, kar mc ſadene, tvoja
preſveta, narpopolnima, inu lubesni-
viſhi volja ſdaj, inu vekoma. Amen.
2) Ozhem viditi v' bliſhnimu le famo podo-
bo Boſhjo, nikol nezhem njega jeſniga s' be-
ſedami smerjati, temuzh na perloſhnoſt zhaka-

si, inu ga s' dobroto inu lubesnio posvariti, zhe bo treba. 3) Ozhem pogresljenja mojih bratov preterpeti, od nih ne hudo misliti, inu s' njimi vsimlenje imeti v' slabostah. 4) Vse kar se od blishniga vidi ali flishi, na dobro skladati, inu na bolshi sastopiti. 5) Od nobeniga hudo govoriti tudi v' majheneh rezeh, tudi ne v' narmajshim dobro ime blishniga zherniti, inu zhe tudi kaj slabiga od njegga flishim, ga sagovarjati, isgovoriti, inu ta stanovitni nauk pred ozhmi imeti: *kateri se blishniga loti, se Boga loti.* 6) Nikol nobeniga ne s' besedo ne s' djanjam shaliti, tedaj popred dobro prevdariti, kaj bom govoril. 7) S' nobenim se prepirati, inu kader bom svojo misel pohlevno povedal, miren biti, inu odjenati. 8) Greshnike s' jasnim inu perjasnim duham prejeti, nikol se nad njimi nespodobno sadreti, temuzh dobrotlivo se obnesti, de jih Bogu perdobim. 9) Vsim dobro sturiti is lubesni proti Jesufu bres zhakanja na drugo plazhilo, kakor na nehvaleshnost inu na ne povrazhanje. 10) Bolnike slasti po missioni lubesnivo obiskati, spovedati, inu na vse mogoze vishe pomagati. 11) Nizh govoriti sam od sebe, ali od svoje hvale. 12) Na sebe nizh saupati, ker nisim v' stani drugiga stnriti, kakor neumnosti. 13) Sares imeti, de sim slabishi, ku neumna shivina, inu de saflushim tako dershan biti. 14) Se nikol

isgovarjati, kader bom osmerjan, ampak re-
zhi, sposnati, inu snotraj misliti, de sim she
vezh saflushil. 15) Sebe vselej popred sa
hujfhiga sposnati, preden druge svarim. 16)
Nikol sapovedvati s' ofhabnostjo, al s' framo-
tenjam proti majnfhim, ku sim jes. 17) Be-
shati pred vsim pozhaftenjam, inu povishan-
jam, kar bi ga meni nakladali; ampak se ve-
seliti saj v' sgornim pametnim deli moje du-
she, kader bom vidil, de me sanizhujejo.
18) Nikol na popotvanji povedati, de sim mis-
sionar, sato, de bi dali bolshi prebivalfhe;
temuzh ozheim flabo hisho, revno jed, inu
ojstro merslo mokro vreme savolo vboshtva
rad obzhutiti. 19) Pred mafhnikami, slasti
pred duhovnimi pastirji doli poklekniti, inu
od nih shengen profiti, preden mission sazhnem.
20) Vishimu kakor Bogu na semli pokoren
biti. 21) Tudi moje tovarfhe bogati, kar ni
ozhitno soper Boshje zhat, inu dush sveli-
zhanje. 22) Vsim bogliv biti v' nedolshneh
rezheh, inu se po njih misli vrezhi is lubesni
Boshje. 23) Mission, al karkol saeni opra-
vik prezej opustiti, odloshiti, al prenehati,
kakor hitro pokorfhina sapove. 24) Angel-
fko zhiftoft iskati, Boga pogostim sa njo
profiti fkusi saflushenje Presvete Divize; inu
se nad vsim gnufiti kakor nad narbujfhim smra-
dam, karkol je ti sveti zhednosti soper. 25)
Shenskeh nikol v' obras, saj ne bistro pogle-
da-

dati; s' njemi se pezhati, le kar je potreba, inu se hitro od njih spraviti. 26) Zhisto vest bol kakor vse posvetne bogatie, inu sa refni- zo zhislati, de pred Bogam vezh hudiga v' fe- bi ina en majhen greh inu en dobrovolno stur- jeno pogreshenje, kakor so v' stani dobriga perneiti vsi missioni. 27) Ohraniti, doma, inu sunaj klostra regulzo postave, inu svete navade na tanko, kar mogoze, 28) Postave inu sapovdi nashiga ordna preberati, inu taiste febi sapifati, per katerih nisim svoje dolshno- sti dopolnil, de se bou vedel pobolshati. 29) Sheleti, vse mogoze sturiti, de le dosti dufh Bogu dobim, inu k' timu konzu ne sdravja varvati, ne lastniga pokoja, ne shivlenja. 30) Sadnizh si naprejsamem, vse is nagnutja bosh- je gnade, ne is nagnutja nature delati; inu de gibanje gnade od gibanja nature raslozhim, dam te snamina, katere mi pokashejo, kako imam varno ravuati,

*Modrost v' raslozhenji duhovneh
vezhí svelizhaniga Leonarda.*

§ 64. 1) Natura sheli svoje dobre dela os- nanvati, se rada v' delah zhastita skashe, inu se trudi zhast dobiti; al gnada ishe vselej de- la skrivati, bres pozhislanja ostati, inu je snotraj per voli s' tem besedami visoke pesmi; *moj lubi je moj, inu jessim njegova.*
2) Natura shelno skerbí sa zhasno, hrepení
po

po taistim, lubi preobilnost, se vstrahhi pomankanja; gnada nezhi fla zhasne stvaru, j nifo mar, jeh sanizhuje, nesheli drugiga, ku narvishhi dobroto, inu le v' ti najde pokoj.

3) Natura je v' dobrim nestanovitna, kar danes dela, jutri podere, vpade per vsaki majheni teshavi, inu od dobrih del jena; al gnada na Boga gleda, je stanovitna v' srezi inu v' nesrezi, inu gre naprej po enkrat sbrani zesti.

4) Natura je polna lastne lubesni, radovedna, ishe kratki zhas inu shale per stvarih, se boji shivot vtisniti; ker je v' fkerbi inu velikim strahi sdravje sgubiti: al gnada ishe samimu Bogu dopasti, ravna s' telesam kakor s' vosno shivino, inu pokashe, de hiti le samo svetost dosezhi.

5) Natura se permeshha tudi v' duhovne rezhi, smiraj bi rada notrajno sadoftnost, notrajno vesele, inu si domishlati, de je velika pred Boshjimi ozhmi: gnada sturí zhloveka ponishniga, poterpeshliviga, pravizhniga, na tihim, inu ishe le Bogu dopasti; en tak zhlovek lubi Boga, mu ferzhno flushi v' sredi duhovniga sapushenja.

6) Natura pele povsot k' preobilnem rezhem, inu stopa zhes vso pametno mero: al gnada zhloveku sveti, de vselej na pametni sredi zesti ostane varen, ne vezh ne majn nesturí, kar se spodobi, inu pokorshina odmeri.

7) Natura sheli smiraj al notrajne al unajne vesela, inu se mlazhno sgovarja od vsiga, kar je dobriga

sa dolitrenje : gnada ishe sanizhvanje, revshino, terplenje, Boga ; sakaj ona sturí, de si na vse vishe persadevamo Boga lubiti, de bi se povfot njegova presveta volja dopolnila. 8) Perrojeno nagnenje nas naklanja k' vsem sedmim poglavitnim greham, nas povsdiguje k' dosdevanju visokeh inu imenitneh rezhi duhovneh inu zhafneh ; sturí serze ofhabno, ga sapele k' bahlivosti, k' prasni zhasti ; napravi, de sami sebi se perlisujemo na vse vishe, se potatinsko v' serze pertepe s' eno mehko inu obzhutlivo slattjo, katera lahko golfá taitiga, kateri ni snotraj vkup sbran, inu ni zhujezh : gnada pa se soperstavi fleherni prevsetnosti, duhovni ofhabnosti, obzhutlivi sladkosti ; nagible k' ponishnosti, krotkosti, zhistosti, vbohtvi, inu boshji edinosti. Po tih snamenih se bom ravnal, inu vselej delal po nagibanju gnade, inu ne nature ; de nebodo moje zhednosti pred Bogam prasne sposnane. tudi de nebom kakor taiti, kateri sebe mamio, inu so vezh k' videsu, kakor saref pravizhni. Preden pa moje delo v' roke vsamem, bom Boga profil sa rasvitlenje inu pomozh s' besedami : *Milost moj Jesus !*

Kako je sveliz. Leonard Boga na prizho v' mislah imel, inu se pred njim obnashal.

§ 65. Prizhnost Boshja ima biti pezha^t vseh mojih naprejssetjov, katero saupam sve

sto dopolniti, zhe bom smiraj mislil, de on je v' meni inu v' moji dushi vselej na prizho. Tukaj morem spomniti, de prizhnost Boshja je al domishlena, al v' pameti. Domishlena ja, kader si mislimo Kristusa viditi, kakor bi nam pred ozhmi stal, al sunaj al snotraj v' dushi to je: si snamo misliti prizho zhlovek postavniga Boga, al sunaj nas, postavim na Krishi na gori Kalvaria; al pa snotraj v' nasheh mislah. Per premishlovanji tedaj Kristusoviga terplenla bom vezhidel mislil, de vidim terpi-ozhiga Svelizharja v' mojim ferzi, slasti bom to notrajno visho imel per molitvi. Prizhnost Boshja v' pameti je sidana na vero, kader namrezh mislimo, de Bog je povsot skusi svojo voljo, prizhnost, inu mogochnost, inu tarzh neobstoji le v' samim domishlenji, temuzh je refniza nashe vere, katera se na dvojo visho obudi. Pervizh mislimo, de Bog je kakor morje, katero nas povsot obdaja po vseh rezheh sgoraj, sdolaj, snotri, inu zhes vse, kakor per eni glihi dusha po vsm inu skusi vse telo seshe; sakaj Bog dela vse, vidi vse, ravna vse, bres njega se nizh sgoditi nemore, ker on vse stvaril lada inu nosi. Na to visho si ozhem Boshjo Prizhnost misliti sunaj molitve, sebi sdeti, de sim kakor goba ves vajn pomozhen, inu njega v' vseh stvarih ogledovati. Na drugo visho si Boga mislimo koker narzhistishiga Duha, kateri vso Dusho preseshe;

nam-

namrežh kakor oblazhílo pokriva telo, telo pa na eno visho pokriva Dusho; ravno take íma dusha v' febi velikiga edinotroiga Boga. Sakaj je ena neobvershena resniza, de Bog v' opravízheni dushi na posebno visho prebiva kakor na svojnu sedeshi, inu dopadajenje v' nji ima. Od tot pride, de se dusha v' svojo frędo skup potęgne, s' vęre ozheřam velizhař Boshjo inu sraven presvęto Troizo s' veselam inu lubęsnio ględa, inu per tim perjetnim poględi se fkusi en zhiř inu resnizhni nagiblej povsdigne tako visoko, de na vse stvaru posabi, s' Bogam samim ostane, inu njega mirno bres napotja v' mraki tę vęre tako lubi, kakor dva perjatla, kader řta v' tamni hifhi, akoli h se nevidita, vunder lubesnivo pogovárjata. Na to drugo visho se bom vęzhiđel v' molitvi sadershal, sunaj molitve pa na pervo visho, inu Boga per vseh stvaruh v' serzi imel. De pa nikol neposabim na Boshjo prizhnoř, bom jesik inu roko napomagaje jemal; jesik, kaderkol bom isřekoval besede: *Milost moj Jesus!* ali pa nafhiga zhařtiti-ga Ozheřa S. Franzifka zlo navadno molitvizo: *Moj Bog inu Vse*; sraven bom vselej en notrajni osirk řturil na sunaj inu snotraj mene prizhiozhiga Boga. Roka pa me bo na prizhnoř Boshjo oppominvala, kakor řim sgoraj per molitvi duhovneh ur febi naprejšsel,

§ 66. Pole! to je ena lahka visha fkusi perstov premikanje smiraj na Boga inu njegovo Prizhnost milliti. To bom pogosto med spovedvanjam, med pogovarjanjam s' drugmi, med jedjo, na potah sam, al v' drushbi, per drugeh perloshnostah, smeshnavah, inu fkushnavah sturil. Sdaj se bom satekel h' angelu Varhu, sdaj k' svetnikam, sdaj k' presveti Divizi Marii fkusi premikanje perleshniga persta; inu zhe bo perloshnost, mnoge notrajne povsdigvanja v' dushi obudil; zhe pa ne bo mogozhe, bom enkrat sa viclej to shelel na saktopleno visho ispolneno imeti, de le moj dobrotlivi Bog moje volno ferze vidi, mi je she sadoosti.

Njegova Pohlevshina inu Sadershnost.

§ 67. Ta Boshja Prizhnost me more narbol naganjat k' pohlevshini, katera ima iti is naroglobokishi podloshnosti pruti Boshji Velizhasti, inu se fkasati v' vsih mojih djanjih, besedah, obnafhanji, bodi jes sam, al sraven drugih. Tedaj se bom varoval nespodobnih govorjenjov, inu kvant, se smiraj modro inu premishleno sadershal, inu se po luzhi te vere ravnal, katera me uzhi, de je bol resnizhno, de je Bog smiraj meni na prizho, kakor de sim sam sebi na prizho. Vunder se bom dershal, kakor zbas inu ludje nanesejo, inu se proti klo-

klosterfkim bratam na zęsti, na verti, al proti tovaršham na missionih sadershal perjasno, veselo v' Gospodu, inu perludno; proti drugim bom bol moder; proti vřim pa tako, de nerastreřem duha ikusi nesadershnořt inu pofvetne pogovore; de se sbran obdershim, notrajni mir v' ferzi nesgubim; zhes kar se bom vsaki dan sprashoval, kakor řim sgoraj rekel. De pa rezh pojde, je treba řhe to sadno naprejvsetje řturity, katero bi savolo řvoje imenitnořti imeřlo narpervo biti, to je, de bom pozhasno, inu malo govoril, nizh s' naglořtjo inu řilnořtjo deřal, temuzh vse s' pokojam v' duhi, inu s' unajno pohlevřhino. Káj pade bou vechkrat v' tim pogreřhil, al bom tudi vechkrat febi pokoro naloshil, de vunder enkrat řkusi pomozh Boshjo febe pobolřham. Prořim tedaj mojiga řpovednika, naj te naprejvsetja prebere, inu zhe pred Bogam řnajde, naj meni řhegen da, de jih dopolnim inu řařluskik te pokorřhine dobim. Vunder se ima to řgoditi s' pervolenjam mojga Viřhiga, inu po njegovim raslozhki, de bom previshan, de tudi Viřhi to poterdi, kar řpovednik řa dobro řposnā. To řturim, de vęm, de po volji Boshji deřam, inu ozhem tolikaj bol na tanko sdaj dopolniti, kader se zhedalaj bol řmerti blisham. Satorej řim otel te naprejvsetja sdaj sadnizh ponoviti, inu prepifati. Ako bi v'

zhafi permankal v' mojim naprejšvetji, kar se bo is moje flaboſti vezhkrat ſgodilo, ozhem prezej ſebe pokoriti, inu ako bi drugiga nemogel, ſe bom faj ſgreval. Ja ako bi ſtokrat padel, ſi ſtokrat ſgrevanje naprej vsamen, inu ſpet od padza vſtati, inu nebom nizh bol nepokojen, al drugazhi miſli od ſam ſebe, ka, kor od bliſhniga. Satorej ſe ponisham pred Bogam s' terdnim neprejšvetjam, ſanaprej bol ſveſt biti, inu pred nim inu zelo nebeſko množizo ſkasati, de je moja volja, vſe ſa nego-vo vezhi zhaſt tanko dopolniti, povſot nego-vo dopadlivoſt inu dopadajenje iſkatí. Poloſhim tudi vſe moje naprejšvetja v' roke moje velike nebeſke Goſpe inu preſvete Matere Marie; proſim Njo, mojiga ſerafinſkiga ozheſta Franzifka, inu S. Vinzenza Ferreria mojiga pomožnika ſa nebeſki ſhegen k' dopolnenju popiſanih naprejšvetjov; ker per narejenji taiſtih ſim imel poſebno miſel ſa njimi poſnema-ti nih ſtopíne. Satiga velo proſim mojiga ſpovednika, de mi tudi on ſvoj ſhegen da, inu ſa poterjenje ſe ſam podpifhe; inu ker meni ſe ſadoſti nesdí podpifanje poprejšhnih ſpovedníkov, proſim ne le ſedajnega prizhiozhiga, temuzh tudi mojiga poſebniga ſpovednika, kateri me viſha, kader uniga domà ni, de, ako jim moje naprejšvetja dopadejo, naj ravno to meni ſture; kakor tudi jeſ k' ſnaminu, de jih

ozhem

ozhem dopolniti, sam sebe podpisnem: *Jesrevni greshnik brat Leonard mislim, inu si po vsi mozki naprej vsamem, vse dosdaj popisane naprejusetja dopolniti k' zhasti Boshji, presvete Divize Marie, mojiga serafinskiga Ozheta Franziška, S. Vinzenza Ferreria mojiga Pomozhnika, inu drugih svetnikov, kateri so moji varhi.*

Zhudeshi, katere je Bog sturil na prošno proti svelizhanimu Leonardu po njega smerti, poterjeni od sbiralsha sveteh navád v' Rimu 2 dan velki serpana 1795.

Bogu je dopadlo zhast svelizhaniga Leonarda povishati prezej po njegovi smerti skusi dvoje naglo osdraulenje v' mesti Rim, katera zhudesha sta sadnizh nagnala, de je sa svelizhaniga sposnan bil; jih ozhemo ob kratkim povedati. Anna Viktoria Marchetti Rimka dvajset let stara, katera je bila na reji v' Klostri svetih shtirih kronanih v' Rimi, je imeła skusi tri leta hudo inu jedizhno mérslizo, katero je njo bres prenehanja po dva po tri mešze pestila. V' meš je

je na en zhaſ prenehala, vunder ni k' mozhi nizz perſhla, temuzh ſe je vidilo, de je ſlednikrat ſlabiſhi, ku popręd. Pętnajſti Kosaperſka 1751 jo novizh popade ſilna merſliza, uſi ſokovi nje teleſa ſo vręli, inu terdſhi udje ſo narasen gnali, glava ſlo bolela, perſi teſhke, pogofne odmedlevize, nizz ſpanja, nizz jeſti polubilo, ſilni Kerzh v' Kitah, inu bruſtanzih, je kaſalo, kaker bi jo Boſhje metalo. So hiteli na vſe narbolſhi viſhe nje pomagati, al boleſen nizz ni odjęnala, Kerzh jo lomi, boſhjaſt terla ſlaſti v' kolęnih inu zhlęnih, ſlaba, medla, prepadena, blęda, de ſo jo na rokah vsdigvali, ni mogla ſkloniv ſtati bres bęrgel, ali bres operanja drugih ludi. Inu kaj ſo rekli osdravilzi per ti nesnani boleſni? S' enim glaſan ſo ſklenili. de ji ni mogozhe pomagati per tolikaj boleſnah na enim kupi? pravio, voſhimo ſizer, de bi odleglo, al per vſeh ſkuſhnah osdravilſke umętniſti ni nobeniga upanja. Ob tim ſhaloſtnim ſklepi ona ni v' ferzi omagala, ampak ſe je perporozhila svelizhanimu Leonardu II. velki travna 1752 ravno na dan v' nebo bojenja Jeſuſoviga; proſi Leonarda ſa pomozh, poloſhi njegovo podobu ali pild na ſebe. Inu pole! v' tim hipi ſkozhi is poſtele, hodi ſama okol, tezhe, inu iſhe ſvoje tovarſhize vpiozh: zhudo, zhudo! jeſ ſim ſdrava! ozhe Leonard mę je

je to dobroto sturil. Zhes ta zhudesh je po oistrim preiskANJI sadni sklep od rimskiga sbiralsha sturjen bil 2 dan velki serpana 1795 s' tem besedami: *naenkratno inu popolnima osdravlenje deklize Anne Viktorie Marchetti od posushlive merslize inu jetike s' naenkrat vdeleno telesno mozho.*

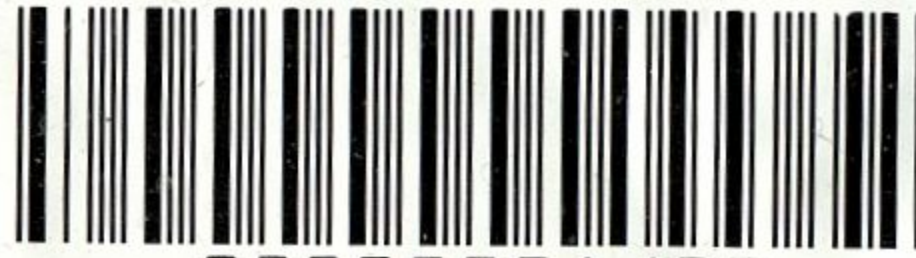
Simforosa Betti sbena is Leprignano stara okol 36 let, je bila 28 grudna 1786 od neprevideniga strahu prepadena, ravno kader je svojiga sina dojila; vse je od straha jelo po nje vręti, inu posabila misliti na pomozh al na pufhanje. Zhes nekaj dni grede skusi en gojsd, se sbode na desni nogi ob en tern, kateri je nji silno bolezhino delal. Ona neporajta to bolezhino, al v' kratkim se pokashe otok inu prifad, is kateriga ojstra krivava sukrovza tezhe, okoli sjeda, inu veliko tekozho rano sturi. To se je shiralo, kolikor dalaj je prifadna, strupena, sukrovza vuntekla. Se permeri, de Simforosa neprevidama na levo nogo tisti shok obuje, kateri se je na desni hude mokrote napil. Per ti prizhi se pokashe ravno ta bolezen na levi, inu na obęh taka hudobna rana, de je sedem perstov pod kolenam notri do zhlena segla, inu is raneneh mezh ojstra; sjedna, rumena, inu

rudezha mozhirnost tekla, katera je bila en pravi gnoj. Vselej so imeli to rano sa neosdravljivo po nje unajni inu notrajni podobi. Snotraj so bili vsi telesni fokovi fkaseni, bolezen je rasla, inu fkorej tako, kakor bi jo rak jedel. Na unajnim je bila vboga, bres dobre postreshbe, polsko delo ji ni dalo pozhitka, inu zhasa po redi osdravlenju se podvrezhi Dolgo zhasa prenasha te bolezhine, jeh pusti ogledati od ranozelnika Sampieri v' mestu *Leprignano*, inu potle od ranozelnika *Cittadini* v' Rimu; oba sta jeh sposnala sa neosdravlive. Tedaj previshana, de more vmreti na merslim prisadi bres pomozhi od nebes, grede 18 velki serpana v' Rim, na pergovarjanje svoje tovarshize, de naj se satezhe k' saflushenju svelizhaniga Leonarda, se poda drugi dan v' zerkuv S. Bonaventura, pade pred grobam flushabnika Boshjiga na kolena, inu rezhe s' velikim saupanjam: *Moj Svetnik! sturi meni, de bom na mojih mezhah sdrava!* O kajseno vesele! komaj je profila; she je bil zhudesh sturjen! v' enim trenutji nehajo bolezhine; se hitro poverne v' hisho k' svoji tovarshizi, gre domu v' *Leprignano*, isuje shoke, najde rane sdrave inu zele, katere ja dva leta inu devet meszov nosila bolezhne, ostudne, inu gerdo smerdlive. Ta je drugi zhudesh:

gesti : naenkratno inu popolnima o-
sdravlenje Simforose Betti od
nje stariga, hudiga, neosdravliuga
prisada, kateri je obojo mezho skusi
dva leta inu devet meszov globoko inu
shiroko sjudal.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000001492

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

222178